

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Διπλωματική Εργασία

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΛΠ 20

Της

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

Επιβλέπων Καθηγητής:

ΤΑΧΥΝΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος στη

Λογιστική Φορολογία και Χρηματοοικονομική Διοίκηση

Θεσσαλονίκη 2023

Περίληψη

Η παρούσα εργασία διερευνά το πολύπλευρο τοπίο των κρατικών ενισχύσεων προς τις επιχειρήσεις, τη λογιστική αντιμετώπιση στο πλαίσιο του ΔΛΠ 20, και τον καίριο ρόλο των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών επιδοτήσεων. Η μελέτη, η οποία εκτείνεται σε επτά περιεκτικά τμήματα, ερευνά τις περιπλοκές των εννοιών, των τύπων των κρατικών ενισχύσεων, την οικονομική λογική και τη στρατηγική λογική που διέρχεται από τον περίπλοκο κόσμο της λογιστικής για τις κρατικές ενισχύσεις, συμπεριλαμβανομένης της αναγνώρισης, της επιμέτρησης, της παρουσίασης, της γνωστοποίησης και των επιπτώσεών της στις οικονομικές επιδόσεις και τη θέση.

Οι προκλήσεις που ανακύπτουν στη λογιστική των κρατικών ενισχύσεων αναλύονται, συμπεριλαμβανομένων των αβεβαιοτήτων όσον αφορά την ταξινόμηση, την αποτίμηση της εύλογης αξίας και τη συμμόρφωση με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς (ΔΠΧΑ). Ο καίριος ρόλος των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων έχει κεντρικό ρόλο, αρχίζοντας από την εισαγωγή των συμβούλων και στη συνέχεια τη διερεύνηση των ρόλων τους, των τομέων συμμετοχής τους και των πλεονεκτημάτων που προσφέρουν.

Αναλύεται η επίδραση των συμβούλων στην αίτηση και την έγκριση των κρατικών ενισχύσεων, περιλαμβάνοντας περίπλοκες διαδικασίες, συμμόρφωση, επιλεξιμότητα και βελτιστοποίηση των πακέτων ενισχύσεων μέσω της εμπειρογνωμοσύνης των συμβούλων. Ο κρίσιμος ρόλος των συμβούλων στη λογιστική, την υποβολή εκθέσεων και την πλοήγηση των απαιτήσεων ελέγχου και των κανονιστικών ρυθμίσεων υπογραμμίζει τη συνολική συμβολή τους.

Διερευνώνται στρατηγικές για τη μεγιστοποίηση των οφελών από κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες καλύπτουν προσαρμοσμένες προσεγγίσεις από συμβούλους, στρατηγικό σχεδιασμό, εταιρική αναδιάρθρωση, μετριασμό του κινδύνου και ενίσχυση της απόδοσης. Οι περιπτώσιολογικές μελέτες σε πραγματικές συνθήκες καταδεικνύουν την επιτυχή διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, από την αναζωογόνηση των παρακμαζουσών βιομηχανιών έως την προώθηση της καινοτομίας και την υιοθέτηση βιώσιμων πρακτικών.

Ηθικά και νομικά ζητήματα υπογραμμίζουν τη δέσμευση για διαφάνεια, δικαιοσύνη, αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων και τις ηθικές ευθύνες των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Η διερεύνηση των μελλοντικών τάσεων αναδεικνύει την εξέλιξη των πολιτικών για τις κρατικές ενισχύσεις, τις μεταμορφωτικές επιπτώσεις της τεχνολογίας και τη μεταβαλλόμενη δυναμική στις σχέσεις πελάτη-συμβούλου.¹

¹ Καποδίστριας, 2017

Στο περίπλοκο τοπίο των σύγχρονων οικονομιών, η συμβιωτική σχέση μεταξύ κυβερνήσεων και επιχειρήσεων έχει ανοίξει το δρόμο για ένα σημαντικό εργαλείο, τις κρατικές ενισχύσεις. Αυτή η οικονομική βοήθεια, που παρέχεται από τις κυβερνήσεις στις επιχειρήσεις, έχει τη δύναμη να αναδιαμορφώνει τους κλάδους, να αναζωογονεί την καινοτομία και να γεφυρώνει τις οικονομικές ανισότητες. Καθώς οι επιχειρήσεις και οι κυβερνήσεις συνεργάζονται για να τροφοδοτήσουν την ανάπτυξη, ο λογιστικός χειρισμός των κρατικών ενισχύσεων σύμφωνα με την οδηγία ΔΛΠ 20 αναδεικνύεται σε κρίσιμο στοιχείο, διασφαλίζοντας τη διαφάνεια και τη συνοχή στις οικονομικές εκθέσεις. Η οδηγία ΔΛΠ 20 επιβάλλει τις λογιστικές αρχές για τις κρατικές ενισχύσεις, υπαγορεύοντας τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις αναγνωρίζουν, μετρούν και γνωστοποιούν αυτές τις ενέσεις στήριξης. Η ευθυγράμμιση της λογιστικής των κρατικών ενισχύσεων με τα διεθνή πρότυπα διασφαλίζει τη σαφήνεια και τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων. Ωστόσο, το ταξίδι των κρατικών ενισχύσεων δεν τελειώνει μόνο με τους λογιστικούς κανόνες.

Εισάγεται ο σύμβουλος, μια κομβική φιγούρα σε αυτό το τοπίο. Οι σύμβουλοι φέρνουν τεχνογνωσία που καθοδηγεί τις επιχειρήσεις μέσα στο περίπλοκο πλέγμα των κρατικών ενισχύσεων. Από την απομυθοποίηση των διαδικασιών υποβολής αιτήσεων και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης έως την προσφορά στρατηγικών γνώσεων για τη μεγιστοποίηση των οφελών, οι σύμβουλοι διευκολύνουν μια αρμονική συνεργασία μεταξύ των επιχειρήσεων και της κρατικής στήριξης.

Αυτή η διερεύνηση εμβαθύνει στον πολύπλευρο κόσμο των κρατικών ενισχύσεων στις επιχειρήσεις. Η παρούσα εργασία αναδεικνύει τις αποχρώσεις των λογιστικών οδηγιών της οδηγίας ΔΛΠ 20 και αποκαλύπτει τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζουν οι σύμβουλοι στη βελτιστοποίηση του αντίκτυπου των κρατικών επιδοτήσεων. Καθώς αυτά τα τρία στοιχεία - κρατικές ενισχύσεις, ΔΛΠ 20 και σύμβουλοι - διαπλέκονται μεταξύ τους, αναδύεται μια ολοκληρωμένη κατανόηση της δυναμικής συνεργασίας τους, ρίχνοντας φως στον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις μπορούν να αξιοποιήσουν την εξωτερική υποστήριξη για να ευημερήσουν και να συμβάλουν στην οικονομία τους².

²Παπασπύρου & Τσούμα, 2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο 1^ο ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Ο σκοπός, το αντικείμενο και η χρησιμότητα της διπλωματικής εργασίας.....	1
1.2 Κρατικές ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις: Έννοιες και είδη.....	1
1.3 Ορισμός και σκοπός των κρατικών ενισχύσεων.....	3
1.4 Τύποι κρατικών ενισχύσεων.....	5

Κεφάλαιο 2^ο ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

2.1 Επισκόπηση της οδηγίας ΔΛΠ 20.....	7
2.2 Αναγνώριση και μέτρηση των κρατικών ενισχύσεων.....	8
2.3 Παρουσίαση και γνωστοποίηση στις οικονομικές καταστάσεις.....	9
2.4 Επίδραση στη χρηματοοικονομική επίδοση και θέση.....	11

Κεφάλαιο 3^ο ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

3.1 Ασάφειες στην ταξινόμηση & αποτίμηση και εκτίμηση της εύλογης αξίας	13
3.2 Συμμόρφωση με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ).....	16

Κεφάλαιο 4^ο Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

4.1 Εισαγωγή στους συμβούλους στο επιχειρηματικό πλαίσιο.....	18
4.2 Τομείς συμμετοχής των συμβούλων στη διαχείριση κρατικών ενισχύσεων.....	21
4.3 Οφέλη από τη συμμετοχή συμβούλων.....	23
4.4. Πλοήγηση στις πολύπλοκες διαδικασίες υποβολής αιτήσεων.....	24
4.5. Βελτιστοποίηση των πακέτων κρατικών ενισχύσεων μέσω της εμπειρογνωμοσύνης των συμβούλων.....	27
4.6. Παροχή συμβουλών για την ορθή λογιστική αντιμετώπιση.....	29
4.7. Αντιμετώπιση του ελέγχου και των κανονιστικών απαιτήσεων.....	32

Κεφάλαιο 5^ο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΦΕΛΩΝ ΑΠΟ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

5.1 Προσαρμοσμένες προσεγγίσεις από τους συμβούλους.....	34
--	----

5.2 Μετριασμός των κινδύνων και ενίσχυση των αποδόσεων.....	38
---	----

Κεφάλαιο 6^ο ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ: ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

6.1 Περίπτωση 1: Αναζωογόνηση μιας παρακμάζουσας βιομηχανίας.....	40
6.2 Περίπτωση 2: Προώθηση της καινοτομίας και της έρευνας.....	41
6.3 Περίπτωση 3: Υιοθέτηση βιώσιμων πρακτικών.....	43
6.4 Διασφάλιση της διαφάνειας και της δικαιοσύνης & αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων.....	44
6.5 Δεοντολογικές ευθύνες των συμβούλων.....	49

Κεφάλαιο 7^ο ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Ο σκοπός, το αντικείμενο και η χρησιμότητα της διπλωματικής εργασίας

Η παρούσα διπλωματική εργασία διερευνά τον τρόπο με τον οποίο οι κρατικές επιχορηγήσεις επηρεάζουν τις λειτουργίες και τις χρηματοοικονομικές επιδόσεις των επιχειρήσεων, εμβαθύνοντας στις λογιστικές διαδικασίες και τις απαιτήσεις χρηματοοικονομικής πληροφόρησης που προβλέπονται από το ΔΛΠ 20 για τις κρατικές επιχορηγήσεις. Επιπλέον, διερευνά τον καίριο ρόλο που διαδραματίζουν οι σύμβουλοι στην παροχή βοήθειας στις επιχειρήσεις για την εξασφάλιση και την αποτελεσματική αξιοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων. Η μελέτη εξετάζει τα οφέλη και τις προκλήσεις που συνδέονται με την κρατική στήριξη των επιχειρήσεων.

Η παρούσα έρευνα έχει σημαντική χρησιμότητα καθώς προσφέρει μια ολοκληρωμένη κατανόηση και ανάλυση του τρόπου με τον οποίο οι κρατικές επιχορηγήσεις επηρεάζουν τις επιχειρήσεις. Ρίχνει φως στις λογιστικές πρακτικές και τα πρότυπα που πρέπει να τηρούν οι επιχειρήσεις κατά το χειρισμό των κρατικών επιχορηγήσεων, σύμφωνα με το ΔΛΠ 20. Επιπλέον, υπογραμμίζει τη σημασία των συμβούλων στη διαδικασία απόκτησης και διαχείρισης των κρατικών επιχορηγήσεων. Οι επιχειρήσεις, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής και τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να επωφεληθούν από αυτή τη μελέτη για να λάβουν πιο τεκμηριωμένες αποφάσεις σχετικά με τις πολιτικές επιχορηγήσεων και τις στρατηγικές προσεγγίσεις σε αυτόν τον τομέα.

1.2 Ορισμός και σκοπός των κρατικών ενισχύσεων

Οι κρατικές ενισχύσεις αναφέρονται σε ένα ευρύ φάσμα οικονομικής βοήθειας, κινήτρων και παροχών που χορηγούνται από κυβερνητικούς φορείς ή δημόσιους οργανισμούς σε επιχειρήσεις και βιομηχανίες. Η στήριξη αυτή λαμβάνει μορφές όπως επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις, φορολογικές ελαφρύνσεις, δάνεια και άλλα, με στόχο την παροχή οικονομικών πλεονεκτημάτων στους δικαιούχους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) παρέχει έναν διακριτό χαρακτηρισμό των κρατικών

ενισχύσεων ως μέτρα που είναι επιλεκτικής φύσης, ικανά να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό και να έχουν δυνητικές επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών³.

Ο θεμελιώδης σκοπός των κρατικών ενισχύσεων εκτείνεται πέρα από την απλή χρηματοδοτική έγχυση καθώς χρησιμεύει ως στρατηγικό μέσο μέσω του οποίου οι κυβερνήσεις επιδιώκουν μια πληθώρα οικονομικών και κοινωνικών στόχων. Κύρια μεταξύ αυτών είναι η προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης, η δράση ως καταλύτης για την καινοτομία και η αντιμετώπιση των ατελειών της αγοράς. Το εργαλείο αυτό διευκολύνει τη στρατηγική ευθυγράμμιση των οικονομικών δραστηριοτήτων, επιτρέποντας στις κυβερνήσεις να διορθώσουν τις περιφερειακές ανισότητες, να στηρίξουν προβληματικούς τομείς και να προωθήσουν κλάδους εθνικής σημασίας⁴.

Οι κρατικές ενισχύσεις διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην καλλιέργεια προσπαθειών έρευνας και ανάπτυξης, προωθώντας έτσι την τεχνολογική πρόοδο και ενισχύοντας τη μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα. Επιπλέον, μπορεί να λειτουργήσει ως μοχλός για την εμπέδωση βιώσιμων πρακτικών στις βιομηχανίες, κατευθύνοντάς τες προς περιβαλλοντικά υπεύθυνες πορείες⁵. Κατά τη διάρκεια οικονομικής ύφεσης ή διαρθρωτικών μεταβάσεων, οι κρατικές ενισχύσεις μπορεί να είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση θέσεων εργασίας, τη σταθεροποίηση των τοπικών οικονομιών και τον μετριασμό των κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων τέτοιων καταστάσεων⁶.

Από στρατηγική άποψη, οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να αξιοποιηθούν για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, ενθαρρύνοντας την παγκόσμια οικονομική ολοκλήρωση και ενισχύοντας την ελκυστικότητα της εθνικής οικονομίας για τους διεθνείς ενδιαφερόμενους⁷. Ωστόσο, πρέπει να διατηρείται μια λεπτή ισορροπία ώστε να διασφαλίζεται ότι η παροχή κρατικών ενισχύσεων δεν υπονομεύει τον θεμιτό ανταγωνισμό, δεν στρεβλώνει τη δυναμική της αγοράς και δεν επηρεάζει αρνητικά την αποτελεσματική κατανομή των πόρων.

Η ρυθμιστική εποπτεία είναι ζωτικής σημασίας σε αυτόν τον τομέα. Η Επιτροπή της ΕΕ παρακολουθεί επαγρυπνώς τις κρατικές ενισχύσεις για να διαπιστώσει την ευθυγράμμισή τους με τις αρχές του ανταγωνισμού, προσπαθώντας να αποτρέψει αθέμιτα πλεονεκτήματα και να διατηρήσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού. Η διττή φύση των κρατικών ενισχύσεων, ως καταλύτης για την πρόοδο και ως δυνητική πηγή στρεβλώσεων, υπογραμμίζει τον πολύπλοκο χαρακτήρα τους στο σύγχρονο οικονομικό τοπίο.

³Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021

⁴Koford & Stenbom, 2014

⁵de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

⁶Andersen & Lundgren, 2020

⁷Salheen & Nitzsche, 2018

Συνοπτικά, οι κρατικές ενισχύσεις σημαίνουν κάτι περισσότερο από απλή οικονομική στήριξη. Ενσωματώνει ένα εργαλείο μέσω του οποίου οι κυβερνήσεις διαμορφώνουν οικονομικές πορείες, ενθαρρύνουν την καινοτομία και επιδιώκουν ποικίλους κοινωνικοοικονομικούς στόχους. Ενισχύοντας την ανάπτυξη, την καινοτομία και τη στρατηγική ανάπτυξη της βιομηχανίας, οι κρατικές ενισχύσεις κινούνται σε μια λεπτή γραμμή μεταξύ της προώθησης της οικονομικής ευημερίας και της διασφάλισης του θεμιτού ανταγωνισμού⁸.

1.3 Είδη κρατικών ενισχύσεων

Οι κρατικές ενισχύσεις, ένα πολύπλευρο μέσο για να επηρεάζουν οι κυβερνήσεις το οικονομικό τοπίο, εκδηλώνονται με μια σειρά από μορφές που απευθύνονται σε διάφορους στόχους. Το παρόν κεφάλαιο εμβαθύνει στο πλούσιο μωσαϊκό των τύπων κρατικών ενισχύσεων, καθένας από τους οποίους αξιοποιείται στρατηγικά για να προωθήσει την οικονομική ανάπτυξη, την καινοτομία και την ανάπτυξη του κλάδου, ενώ παράλληλα περιηγείται στα ρυθμιστικά πλαίσια⁹. Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι κυβερνήσεις προσφέρουν άμεσες χρηματοδοτικές ενέσεις στις επιχειρήσεις με τη μορφή επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων. Αυτά τα μη επιστρεπτέα κονδύλια ενισχύουν την επιχειρηματικότητα, δίνουν κίνητρα για πρωτοβουλίες E&A¹⁰ και αναδεικνύουν κλάδους στρατηγικής σημασίας¹¹. Οι κρατικές ενισχύσεις που σχετίζονται με τη φορολογία περιλαμβάνουν ένα φάσμα προτιμησιακών φορολογικών μεταχειρίσεων. Οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν φορολογικά κίνητρα όπως εκπτώσεις, πιστώσεις και απαλλαγές για την τόνωση των επενδύσεων¹². Αυτοί οι μηχανισμοί απελευθερώνουν πόρους που οι επιχειρήσεις μπορούν να διοχετεύσουν στην επέκταση, την καινοτομία και τη διείσδυση στην αγορά¹³. Επίσης, στο πεδίο της χρηματοδότησης, οι κυβερνήσεις χορηγούν ευνοϊκά δάνεια με επιτόκια χαμηλότερα από τα επιτόκια της αγοράς για να διευκολύνουν τις επενδύσεις και την εκτέλεση έργων¹⁴. Οι εγγυήσεις δανείων μειώνουν περαιτέρω τον κίνδυνο δανεισμού, επιτρέποντας στις επιχειρήσεις να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση για την ανάπτυξη και την καινοτομία¹⁵.

Ακόμη, οι κρατικές ενισχύσεις αποκτούν μετασχηματιστική διάσταση με τις επενδύσεις σε μετοχές, όπου οι κυβερνήσεις αποκτούν άμεσες συμμετοχές σε επιχειρήσεις. Η προσέγγιση αυτή

⁸ Σταυρακάκης & Σωτηριάδης, 2019

⁹ Koford & Stenbom, 2014

¹⁰ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021

¹¹ Müller, 2019

¹² Salheen & Nitzsche, 2018

¹³ Andersen & Lundgren, 2020

¹⁴ de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

¹⁵ Μαυρογιαννόπουλος & Φασουλή, 2020

καλλιεργεί αναδυόμενους τομείς, ενισχύει νεοφυείς επιχειρήσεις¹⁶ και στηρίζει προβληματικές επιχειρήσεις¹⁷. Καλλιεργώντας την καινοτομία, οι κυβερνήσεις διοχετεύουν ενισχύσεις σε προσπάθειες E&A¹⁸. Οι συνεργασίες μεταξύ του ακαδημαϊκού και του βιομηχανικού τομέα ευδοκούν, συμβάλλοντας σε τεχνολογικές ανακαλύψεις και παγκόσμια ανταγωνιστικότητα¹⁹.

Ο ρόλος των κρατικών ενισχύσεων στις υποδομές είναι καθοριστικός, ενισχύοντας τη συνδεσιμότητα και την οικονομική βιωσιμότητα. Οι κυβερνήσεις επενδύουν σε δίκτυα μεταφορών, συστήματα επικοινωνίας και υπηρεσίες κοινής ωφέλειας για την τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας και την περιφερειακή ανάπτυξη. Οι ενισχύσεις για την κατάρτιση ενισχύουν το ανθρώπινο κεφάλαιο, εμπλουτίζοντας τις ικανότητες του εργατικού δυναμικού²⁰. Οι κυβερνήσεις διευκολύνουν την ευθυγράμμιση των βιομηχανιών, καλλιεργώντας ένα εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό.

Είναι απαραίτητο να αναφέρουμε ότι καθώς η βιωσιμότητα βρίσκεται στο επίκεντρο, οι κρατικές ενισχύσεις ωθούν τις φιλικές προς το περιβάλλον πρακτικές²¹. Οι επιδοτήσεις για τις καθαρές τεχνολογίες, την ενεργειακή απόδοση και τη μείωση των εκπομπών δίνουν κίνητρα για πράσινες βιομηχανικές μεταβάσεις. Οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν κρατικές ενισχύσεις για να γεφυρώσουν τις περιφερειακές ανισότητες²². Οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, που εμπίπτουν σε προκαθορισμένα όρια, προσφέρουν μικρής κλίμακας βοήθεια που στηρίζει τις τοπικές επιχειρήσεις. Σε περιόδους κρίσεις, οι κυβερνήσεις επεκτείνουν τις ενισχύσεις διάσωσης για να αποτρέψουν την κατάρρευση των επιχειρήσεων²³. Αυτό συνεπάγεται οικονομική στήριξη παράλληλα με στρατηγικές αναδιάρθρωσης²⁴.

Τέλος, οι κρατικές ενισχύσεις αντιμετωπίζουν κοινωνικές προκλήσεις, προωθώντας τις ευκαιρίες απασχόλησης, βελτιώνοντας τις συνθήκες εργασίας και προωθώντας την κοινωνική ευημερία²⁵. Οι κυβερνήσεις διευκολύνουν την παγκόσμια επέκταση μέσω ενισχύσεων που προωθούν τις εξαγωγές, την είσοδο στις αγορές και τη διεθνή συνεργασία. Έτσι λοιπόν, το δυναμικό τοπίο των τύπων κρατικών ενισχύσεων αναδεικνύει την προσαρμοστικότητα των κυβερνήσεων στην καθοδήγηση της οικονομικής πορείας. Η επιλογή της μορφής ενίσχυσης

¹⁶Koford & Stenbom, 2014

¹⁷Andersen & Lundgren, 2020

¹⁸Salheen & Nitzsche, 2018

¹⁹de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

²⁰Koford & Stenbom, 2014

²¹Salheen & Nitzsche, 2018

²²Koford & Stenbom, 2014

²³Salheen & Nitzsche, 2018

²⁴Andersen & Lundgren, 2020

²⁵de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

αντανακλά τη στρατηγική ευθυγράμμιση με τους στόχους, ενώ η πλοήγηση στα ρυθμιστικά ύδατα διασφαλίζει τη δικαιοσύνη και την οικονομική ισορροπία .

1.4 Οικονομική και στρατηγική λογική

Η παροχή κρατικών ενισχύσεων στηρίζεται σε μια διττή λογική -οικονομική και στρατηγική- σύμφωνα με την οποία οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν στρατηγικά τους χρηματοδοτικούς πόρους για να καταλύσουν την οικονομική ανάπτυξη και να επιδιώξουν ευρύτερους κοινωνικοοικονομικούς στόχους. Το παρόν κεφάλαιο διερευνά την περίπλοκη αλληλεπίδραση αυτών των λογικών, ξετυλίγοντας το δυναμικό μωσαϊκό της οικονομικής προόδου και της στρατηγικής τοποθέτησης. Η οικονομική λογική των κρατικών ενισχύσεων είναι εμφανής στο ρόλο τους ως καταλύτη για την ανάπτυξη, παρέχοντας οικονομική ώθηση, οι κυβερνήσεις αναζωογονούν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες, προωθούν τις επενδύσεις και ενισχύουν την καταναλωτική ζήτηση²⁶. Η λογική αυτή βρίσκει απήχηση στην ενίσχυση κλάδων που αντιμετωπίζουν κεφαλαιακές ελλείψεις, αποτρέποντας έτσι τη στασιμότητα και ενισχύοντας τη συνολική οικονομική υγεία²⁷. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια οικονομικών κρίσεων, οι στοχευμένες ενισχύσεις αποτρέπουν τις αποτυχίες της αγοράς και μετριάζουν τις απώλειες θέσεων εργασίας. Επιπλέον, η προώθηση της καινοτομίας μέσω της στήριξης της E&A ενισχύει την ανταγωνιστικότητα²⁸, η οποία, με τη σειρά της, αυξάνει την οικονομική παραγωγικότητα και τη μακροπρόθεσμη ευημερία .

Πέρα από την οικονομία, η στρατηγική λογική των κρατικών ενισχύσεων διαπερνά την ευθυγράμμιση του κλάδου και τους κοινωνικούς στόχους. Οι κυβερνήσεις κατανέμουν στρατηγικά τις ενισχύσεις σε τομείς που θεωρούνται ζωτικής σημασίας για την εθνική ασφάλεια, την τεχνολογική ηγεσία και την περιβαλλοντική βιωσιμότητα. Αυτή η λογική είναι καθοριστική για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ανισοτήτων, διοχετεύοντας τη στήριξη σε υποβαθμισμένες περιοχές για την εξισορρόπηση της ανάπτυξης²⁹. Επιπλέον, οι στρατηγικές κρατικές ενισχύσεις ενισχύουν τη διεθνή ανταγωνιστικότητα, προωθώντας βιομηχανίες με εξαγωγικό προσανατολισμό και προσελκύνοντας ξένες επενδύσεις. Οι λογικές αυτές αλληλοδιαπλέκονται, δημιουργώντας μια δυναμική συνέργεια. Τα οικονομικά κίνητρα, όπως οι φορολογικές ελαφρύνσεις και οι άμεσες επιχορηγήσεις, τονώνουν την ανάπτυξη και ωθούν τις βιομηχανίες, ενισχύοντας στη συνέχεια την ανταγωνιστικότητα των στρατηγικών βιομηχανιών³⁰. Αντίστροφα, η στρατηγική κατανομή των

²⁶Müller, 2019

²⁷Andersen & Lundgren, 2020

²⁸Salheen & Nitzsche, 2018

²⁹Andersen & Lundgren, 2020

³⁰Koford & Stenbom, 2014

κρατικών ενισχύσεων αναζωογονεί κλάδους με υψηλό αναπτυξιακό δυναμικό, ενισχύοντας τη συμβολή τους στην οικονομία. Αυτή η περίπλοκη αλληλεπίδραση αποδίδει μια ολιστική προσέγγιση όπου η οικονομική πρόοδος ευθυγραμμίζεται στρατηγικά με τις εθνικές προτεραιότητες³¹.

Συνοπτικά, η οικονομική και η στρατηγική λογική των κρατικών ενισχύσεων οδηγούν συνεργικά την οικονομική ανάπτυξη, την καινοτομία και την κοινωνική πρόοδο. Η οικονομική λογική τροφοδοτεί την ανάπτυξη, την καινοτομία και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, ενώ η στρατηγική πρόβλεψη καθοδηγεί την ανάπτυξη του κλάδου και την περιφερειακή ισορροπία. Η αρμονική συνύπαρξη αυτών των λογικών στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων φωτίζει τον περίπλοκο ρόλο τους στη διαμόρφωση δυναμικών και ευέλικτων οικονομιών.

³¹Κούτρας, 2018

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

2.1 Επισκόπηση της οδηγίας ΔΛΠ 20

Η "Επισκόπηση της οδηγίας ΔΛΠ 20" αποτελεί ένα κρίσιμο θέμα στο πεδίο της ρύθμισης των κρατικών ενισχύσεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παρούσα ανασκόπηση επικεντρώνεται σε υφιστάμενα άρθρα της τελευταίας δεκαετίας που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις βασικές πτυχές της οδηγίας ΔΛΠ 20, ρίχνοντας φως στη σημασία και τις επιπτώσεις της.

Το άρθρο των Garcia&Díaz (2021)³² υιοθετεί μια συγκριτική προσέγγιση, αναλύοντας την οδηγία ΔΛΠ 20 σε σχέση με τα παγκόσμια πρότυπα και κανονισμούς. Αντιπαραβάλλοντας την οδηγία με τα διεθνή πλαίσια λογιστικής και χρηματοοικονομικής αναφοράς, παρέχει μια ευρύτερη προοπτική για τη μοναδικότητά της και την ευθυγράμμισή της με τις παγκόσμιες πρακτικές.

Στο άρθρο του Murschetz, P. C. (2020)³³, παρουσιάζεται μια εις βάθος ανάλυση της οδηγίας ΔΛΠ 20, με στόχο να διαλευκανθούν οι περιπλοκές αυτού του ρυθμιστικού πλαισίου. Ο συγγραφέας παρέχει μια ολοκληρωμένη επισκόπηση των βασικών αρχών και στόχων που ενσωματώνονται στην οδηγία ΔΛΠ 20. Μέσα από μια διεξοδική διερεύνηση, το άρθρο προσφέρει μια πολύτιμη πηγή για όσους αναζητούν μια λεπτομερή κατανόηση των βασικών διατάξεων της οδηγίας.

Το άρθρο των Salaetal. (2020)³⁴ εξετάζει την εξέλιξη της οδηγίας ΔΛΠ 20 με την πάροδο των ετών και αξιολογεί τον αντίκτυπό της στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρακολουθώντας την ιστορική εξέλιξη της οδηγίας, παρέχει το πλαίσιο για την κατανόηση των λόγων που οδήγησαν στην καθιέρωσή της και τις μετέπειτα αναθεωρήσεις της. Το άρθρο εξετάζει επίσης τον τρόπο με τον οποίο η οδηγία επηρέασε τις στρατηγικές και τις πρακτικές των επιχειρήσεων της ΕΕ.

Το άρθρο των Matheusetal. (2020)³⁵ επικεντρώνεται στις αρχές της διαφάνειας και της λογοδοσίας στο πλαίσιο της οδηγίας ΔΛΠ 20. Τονίζει ότι η διαφάνεια και η λογοδοσία αποτελούν τον πυρήνα αυτού του ρυθμιστικού πλαισίου, επιτρέποντας στις επιχειρήσεις και τις ρυθμιστικές αρχές να διασφαλίσουν ότι οι κρατικές ενισχύσεις αναφέρονται και διαχειρίζονται κατάλληλα. Το

³²García &Díaz, 2021

³³Murschetz, 2020

³⁴Salaetal., 2020

³⁵Matheusetal., 2020

άρθρο αυτό υπογραμμίζει τον τρόπο με τον οποίο οι αρχές αυτές είναι συνυφασμένες με τον ίδιο τον ιστό της οδηγίας.

Το άρθρο του Chen (2017)³⁶ προσφέρει μια πρακτική προοπτική για την οδηγία ΔΛΠ 20, εξετάζοντας τις προκλήσεις που αντιμετωπίζονται κατά την εφαρμογή της. Αντλώντας στοιχεία από πραγματικές εμπειρίες και μελέτες περιπτώσεων, ο συγγραφέας εντοπίζει τα κοινά εμπόδια που συναντούν οι επιχειρήσεις κατά την τήρηση των απαιτήσεων της οδηγίας. Επίσης, χρησιμεύει ως πολύτιμη πηγή για τις επιχειρήσεις που αναζητούν πληροφορίες σχετικά με τα πιθανά εμπόδια και τις λύσεις.

Συμπερασματικά, τα άρθρα αυτά συμβάλλουν συλλογικά στη βαθύτερη κατανόηση της "Επισκόπησης της οδηγίας ΔΛΠ 20" καθώς εξετάζουν διάφορες πτυχές της οδηγίας, όπως η ιστορία της, οι αρχές της, η διαφάνεια, η λογοδοσία, οι προκλήσεις εφαρμογής και η θέση της στο παγκόσμιο πλαίσιο. Οι γνώσεις αυτές είναι ανεκτίμητες για τους ερευνητές, τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τις επιχειρήσεις που περιηγούνται στο τοπίο της ρύθμισης των κρατικών ενισχύσεων στην ΕΕ.

2.2 Αναγνώριση και μέτρηση των κρατικών ενισχύσεων

Ο εντοπισμός και η μέτρηση των κρατικών ενισχύσεων αποτελούν κρίσιμο στοιχείο για τη διασφάλιση της διαφανούς χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και της κανονιστικής συμμόρφωσης. Αρκετά υφιστάμενα άρθρα ρίχνουν φως στις περιπλοκές αυτής της διαδικασίας, η οποία είναι απαραίτητη για τις επιχειρήσεις προκειμένου να περιηγηθούν στο πολύπλοκο τοπίο της κρατικής στήριξης.

Το άρθρο των Wilts & O'Brien (2019)³⁷ διερευνά τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις κατά τον εντοπισμό των κρατικών ενισχύσεων. Ο συγγραφέας υπογραμμίζει την πολύπλευρη φύση των κρατικών παρεμβάσεων και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να επηρεάσουν τις επιχειρήσεις. Το άρθρο εμβαθύνει στα κριτήρια που ορίζουν τις κρατικές ενισχύσεις, με έμφαση στην επιλεκτικότητα. Επίσης αναλύει τις διάφορες μορφές που μπορεί να λάβει η κρατική ενίσχυση, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων επιχορηγήσεων, των φορολογικών κινήτρων και των μη χρηματικών μέτρων. Το άρθρο παρέχει πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με τις δυσκολίες διάκρισης των κρατικών ενισχύσεων από τις μη κρατικές ενισχύσεις και την αξιολόγηση των επιπτώσεών τους στον ανταγωνισμό (Jones, 2019).

Στο άρθρο του Jones,³⁸ το επίκεντρο είναι η μέτρηση των οικονομικών επιπτώσεων των κρατικών ενισχύσεων. Ο συγγραφέας τονίζει την ανάγκη προσδιορισμού της χρηματικής αξίας των

³⁶Chen, 2017

³⁷Wilts & O'Brien, 2019

³⁸Jones, 2019

ωφελειών που παρέχονται στους δικαιούχους, ευθυγραμμίζόμενος με την αρχή της δίκαιης αξίας. Η διαδικασία μέτρησης επεκτείνεται και στα μη χρηματικά πλεονεκτήματα, συμπεριλαμβανομένων των ευνοϊκών όρων, των εγγυήσεων και των απαλλαγών. Το άρθρο εξετάζει τις πολυπλοκότητες που συνεπάγεται ο υπολογισμός της εύλογης αξίας των υπό όρους κρατικών ενισχύσεων, λαμβάνοντας υπόψη μεταβλητές όπως τα επιτόκια, οι όροι αποπληρωμής και οι παράγοντες κινδύνου (Brown&Mason, 2017).

Το άρθρο των Brown&Mason (2017)³⁹ ασχολείται με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις κατά τον εντοπισμό και τη μέτρηση των κρατικών ενισχύσεων και προσφέρει στρατηγικές για την αντιμετώπισή τους. Το άρθρο υπογραμμίζει τη σημασία της κατανόησης των ρυθμιστικών κριτηρίων, των οικονομικών πλαισίων και των αρχών αποτίμησης. Παρέχει πρακτική καθοδήγηση για τις επιχειρήσεις που επιδιώκουν να περιηγηθούν στις περιπλοκές του προσδιορισμού και της μέτρησης των κρατικών ενισχύσεων.

Συνοπτικά, τα άρθρα αυτά συμβάλλουν συλλογικά στην καλύτερη κατανόηση του προσδιορισμού και της μέτρησης των κρατικών ενισχύσεων. Το πρώτο άρθρο εμβαθύνει στην πολυπλοκότητα του προσδιορισμού των κρατικών ενισχύσεων, εστιάζοντας στην επιλεκτικότητα. Το δεύτερο άρθρο υπογραμμίζει τις αποχρώσεις της μέτρησης των κρατικών ενισχύσεων, καλύπτοντας τόσο τα νομισματικά όσο και τα μη νομισματικά στοιχεία. Το τρίτο άρθρο παρέχει πρακτικές στρατηγικές για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που συνδέονται με τον προσδιορισμό και τη μέτρηση των κρατικών ενισχύσεων. Τα άρθρα αυτά προσφέρουν πολύτιμες πληροφορίες για τις επιχειρήσεις και τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής που επιδιώκουν να διασφαλίσουν την ακριβή χρηματοοικονομική πληροφόρηση και τη συμμόρφωση με τις κανονιστικές διατάξεις στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων.

2.3 Παρουσίαση και γνωστοποίηση στις οικονομικές καταστάσεις

Το θέμα της "Παρουσίασης και γνωστοποίησης στις οικονομικές καταστάσεις" έχει αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία τα τελευταία χρόνια, καθώς οι επιχειρήσεις και οι ρυθμιστικές αρχές δίνουν όλο και μεγαλύτερη έμφαση στη διαφανή χρηματοοικονομική πληροφόρηση. Η ακόλουθη ανασκόπηση συνοψίζει τις βασικές γνώσεις από άρθρα που έχουν δημοσιευτεί την τελευταία δεκαετία στα αγγλικά.

Το άρθρο τωνTurzoetal.(2022)⁴⁰ παρέχει μια ολοκληρωμένη επισκόπηση της εξέλιξης της παρουσίασης και της γνωστοποίησης στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις κατά την τελευταία δεκαετία. Ο συγγραφέας υπογραμμίζει την αυξανόμενη σημασία της διαφάνειας και το ρόλο των

³⁹Brown &Mason, 2017

⁴⁰Turzoetal., 2022

διεθνών λογιστικών προτύπων στη διαμόρφωση των πρακτικών αναφοράς. Το άρθρο υπογραμμίζει τον τρόπο με τον οποίο οι αλλαγές στην παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων οδήγησαν σε βελτιωμένη συγκρισιμότητα και λήψη αποφάσεων για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Στο άρθρο των LaTorre et al. (2020)⁴¹, το ενδιαφέρον εστιάζεται στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι εταιρείες κατά την παρουσίαση μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών στις οικονομικές τους καταστάσεις. Ο συγγραφέας ασχολείται με την αυξανόμενη σημασία των μη χρηματοοικονομικών γνωστοποιήσεων, όπως οι περιβαλλοντικοί, κοινωνικοί παράγοντες και παράγοντες διακυβέρνησης (ESG). Το άρθρο εξετάζει τις πολυπλοκότητες που σχετίζονται με την παρουσίαση και γνωστοποίηση των πληροφοριών ESG με ακρίβεια και διαφάνεια.

Το άρθρο του Beerbaum (2016)⁴² διερευνά τον τρόπο με τον οποίο η τεχνολογία έχει διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην ενίσχυση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, ιδίως όσον αφορά την παρουσίαση και τη γνωστοποίηση. Ο συγγραφέας εξετάζει πώς τα εργαλεία οπτικοποίησης δεδομένων, η XBRL (eXtensible Business Reporting Language) και οι αναλύσεις με βάση την τεχνητή νοημοσύνη έχουν μεταμορφώσει τον τρόπο παρουσίασης και γνωστοποίησης των χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Το άρθρο υπογραμμίζει τα οφέλη της τεχνολογίας στη βελτίωση της προσβασιμότητας και της χρηστικότητας των χρηματοοικονομικών καταστάσεων."

Το άρθρο των Puroila & Makela (2010)⁴³ εμβαθύνει στο ρόλο των γνωστοποιήσεων στη μετάδοση ζωτικής σημασίας χρηματοοικονομικών πληροφοριών στους ενδιαφερόμενους. Ο συγγραφέας τονίζει ότι, ενώ η παρουσίαση είναι ζωτικής σημασίας, οι γνωστοποιήσεις στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων διαδραματίζουν εξίσου σημαντικό ρόλο. Το άρθρο υπογραμμίζει την αναγκαιότητα λεπτομερών γνωστοποιήσεων σχετικά με τις λογιστικές πολιτικές, τις σημαντικές εκτιμήσεις και τις ενδεχόμενες υποχρεώσεις για την παροχή μιας πλήρους χρηματοοικονομικής εικόνας.

Το άρθρο των Bonson et al. (2009)⁴⁴ διερευνά τις επιπτώσεις της υιοθέτησης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) στην παρουσίαση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Ο συγγραφέας εξετάζει την τυποποίηση των πρακτικών αναφοράς και τον τρόπο με τον οποίο οι αρχές των ΔΠΧΑ έχουν επηρεάσει τη δομή των καταστάσεων αποτελεσμάτων, των ισολογισμών και των καταστάσεων ταμειακών ροών. Το άρθρο υπογραμμίζει τη σημασία των ΔΠΧΑ για την προώθηση της συνέπειας και της διαφάνειας.

Συνοψίζοντας, τα άρθρα που εξετάστηκαν παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη, τον αντίκτυπο των προτύπων, τη σημασία των γνωστοποιήσεων, τις προκλήσεις στην

⁴¹LaTorre et al., 2020

⁴²Beerbaum, 2016

⁴³Puroila & Makela, 2010

⁴⁴Bonson et al., 2009

παρουσίαση μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών και τον ρόλο της τεχνολογίας στον τομέα της "Παρουσίασης και γνωστοποίησης στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις". Τα άρθρα αυτά υπογραμμίζουν συλλογικά τη σημασία της διαφάνειας, της συμμόρφωσης με τα πρότυπα και της προσαρμοστικότητας στις μεταβαλλόμενες πρακτικές υποβολής εκθέσεων στον κόσμο της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης.

2.4 Επίδραση στις οικονομικές επιδόσεις

Ο αντίκτυπος των διαφόρων παραγόντων στη χρηματοοικονομική απόδοση αποτελεί κρίσιμο πεδίο μελέτης, ιδίως στο πλαίσιο της επιχειρηματικής και χρηματοοικονομικής διαχείρισης. Την τελευταία δεκαετία, αρκετά άρθρα στην αγγλική γλώσσα έχουν διερευνήσει το θέμα αυτό, ρίχνοντας φως στις πολύπλευρες επιδράσεις στη χρηματοοικονομική απόδοση.

Το άρθρο των Broccardoetal. (2023)⁴⁵ εμβαθύνει στη σημασία του στρατηγικού σχεδιασμού και τον αντίκτυπό του στη χρηματοοικονομική απόδοση. Ο συγγραφέας τονίζει πώς οι στρατηγικές αποφάσεις που λαμβάνουν οι οργανισμοί μπορούν να επηρεάσουν θετικά την κερδοφορία, την αύξηση των εσόδων και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα. Το άρθρο υπογραμμίζει τη σημασία της ευθυγράμμισης της στρατηγικής με τους χρηματοοικονομικούς στόχους.

Το άρθρο του Nirinoetal. (2021)⁴⁶ διερευνά τον τρόπο με τον οποίο οι περιβαλλοντικοί, κοινωνικοί παράγοντες και παράγοντες διακυβέρνησης (ESG) μπορούν να επηρεάσουν τις χρηματοοικονομικές επιδόσεις. Ο συγγραφέας εξετάζει την αυξανόμενη ευαισθητοποίηση σε θέματα ESG και πώς οι εταιρείες που τα αντιμετωπίζουν επηρεάζουν θετικά τα οικονομικά τους αποτελέσματα. Το άρθρο υπογραμμίζει την ανάγκη ενσωμάτωσης των ESG στις εταιρικές στρατηγικές.

Το άρθρο του Cucari (2019)⁴⁷ επικεντρώνεται στο ρόλο της εταιρικής διακυβέρνησης στη διαμόρφωση των χρηματοοικονομικών επιδόσεων. Ο συγγραφέας υπογραμμίζει πώς οι αποτελεσματικές δομές διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας του διοικητικού συμβουλίου και των δεοντολογικών πρακτικών, μπορούν να επηρεάσουν θετικά τις χρηματοοικονομικές επιδόσεις και την εμπιστοσύνη των επενδυτών. Το άρθρο τονίζει τη σημασία της διαφάνειας και της λογοδοσίας.

Το άρθρο των Alouietal. (2018)⁴⁸ διερευνά τον αντίκτυπο των οικονομικών παραγόντων στις χρηματοοικονομικές επιδόσεις. Ο συγγραφέας εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο οι οικονομικές

⁴⁵Broccardoetal., 2023

⁴⁶Nirinoetal., 2021

⁴⁷Cucari , 2019

⁴⁸Alouietal., 2018

συνθήκες, συμπεριλαμβανομένου του πληθωρισμού, των επιτοκίων και των συναλλαγματικών ισοτιμιών, μπορούν να επηρεάσουν τα οικονομικά αποτελέσματα μιας εταιρείας. Το άρθρο υπογραμμίζει την ανάγκη των επιχειρήσεων να προσαρμόζονται στις οικονομικές διακυμάνσεις και να εφαρμόζουν στρατηγικές διαχείρισης κινδύνου.

Στο άρθρο των Ibexetal. (2018)⁴⁹ διερευνάται ο αντίκτυπος της καινοτομίας στις χρηματοοικονομικές επιδόσεις. Ο συγγραφέας εξετάζει πώς οι καινοτόμες στρατηγικές, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης προϊόντων, της βελτίωσης διαδικασιών και της υιοθέτησης τεχνολογίας, μπορούν να οδηγήσουν σε αύξηση των εσόδων, του μεριδίου αγοράς και της συνολικής οικονομικής επιτυχίας. Το άρθρο υπογραμμίζει την ανάγκη των επιχειρήσεων να επενδύσουν στην καινοτομία.

Συνοπτικά, τα άρθρα αυτά παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με τον "αντίκτυπο στις χρηματοοικονομικές επιδόσεις" από διάφορες οπτικές γωνίες καθώς καλύπτουν τον στρατηγικό σχεδιασμό, τους οικονομικούς παράγοντες, την εταιρική διακυβέρνηση, την καινοτομία και τα ζητήματα ESG ως παράγοντες που επηρεάζουν τις χρηματοοικονομικές επιδόσεις. Συλλογικά, τα άρθρα αυτά υπογραμμίζουν την πολύπλοκη αλληλεπίδραση εσωτερικών και εξωτερικών παραγόντων στη διαμόρφωση των οικονομικών αποτελεσμάτων των οργανισμών.

⁴⁹Ibexetal., 2018

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

3.1 Ασάφειες στην ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων & αποτίμηση και εκτίμηση της εύλογης αξίας

Η ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων μπορεί να φαίνεται απλή, δεδομένων των κανονιστικών ορισμών και κατευθυντήριων γραμμών ωστόσο, στην πράξη, συχνά παρουσιάζει ένα σύνθετο πλέγμα προκλήσεων και ασάφειες που μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετικές ερμηνείες και αποτελέσματα. Η παρούσα ενότητα εμβαθύνει στις περιπλοκές που περιβάλλουν την ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων, ρίχνοντας φως στις αποχρώσεις που μπορούν να προκαλέσουν αβεβαιότητες και πιθανές διαφορές.

Το βασικό κριτήριο για τον προσδιορισμό των κρατικών ενισχύσεων είναι η έννοια της παροχής επιλεκτικού πλεονεκτήματος, η οποία μπορεί να είναι εγγενώς διφορούμενη. Αυτό που μπορεί να εμφανίζεται ως πλεονέκτημα σε ένα πλαίσιο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως συνήθης πρακτική σε ένα άλλο πλαίσιο⁵⁰. Επιπλέον, ο προσδιορισμός του κατά πόσον ένα οικονομικό πλεονέκτημα προκύπτει πραγματικά από την κρατική παρέμβαση ή από άλλες δυναμικές της αγοράς μπορεί να είναι δύσκολος. Για παράδειγμα, η διάκριση μεταξύ κρατικών επιδοτήσεων και νόμιμων εμπορικών συμφωνιών μπορεί να είναι περίπλοκη⁵¹.

Μια άλλη πηγή ασάφειας προκύπτει από την εφαρμογή της Αρχής του Λειτουργού της Οικονομίας της Αγοράς (Market Economy Operator Principle - MEOP), η οποία απαιτεί να αξιολογηθεί κατά πόσον η συμπεριφορά ενός δημόσιου φορέα ευθυγραμμίζεται με αυτό που θα έκανε ένας ιδιωτικός φορέας σε μια ανταγωνιστική αγορά. Η αρχή αυτή μπορεί να είναι υποκειμενική και ανοικτή σε ερμηνείες, οδηγώντας ενδεχομένως σε διαφορετικά συμπεράσματα σχετικά με το αν ορισμένα μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση⁵².

Το εξελισσόμενο τοπίο των κρατικών ενισχύσεων περιλαμβάνει συχνά περίπλοκα χρηματοδοτικά μέσα και υβριδικές μορφές στήριξης που αμφισβητούν τις παραδοσιακές ταξινομήσεις⁵³. Για παράδειγμα, οι κρατικές ενισχύσεις μπορεί να ενσωματώνονται σε πολύπλοκες

⁵⁰Salheen&Nitzsche, 2018

⁵¹Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021

⁵²Müller, 2019

⁵³Καρβούνης, 2018

χρηματοδοτικές ρυθμίσεις ή να περιλαμβάνουν συνδυασμούς οικονομικών και μη οικονομικών παροχών. Τέτοιες υβριδικές δομές μπορεί να συσκοτίζουν τον προσδιορισμό του επιλεκτικού πλεονεκτήματος της ενίσχυσης⁵⁴.

Ο παγκοσμιοποιημένος χαρακτήρας των σύγχρονων οικονομιών εισάγει πολυπλοκότητες στην ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων, ιδίως στο πλαίσιο των διεθνών εμπορικών συμφωνιών. Αυτό που μπορεί να θεωρηθεί εγχώριο μέτρο μπορεί να έχει επιπτώσεις για τους εμπορικούς εταίρους και να εγείρει ερωτήματα σχετικά με τη στρέβλωση του διεθνούς ανταγωνισμού. Η πλοήγηση στη διασταύρωση της ρύθμισης των κρατικών ενισχύσεων και των διεθνών εμπορικών κανόνων μπορεί να δημιουργήσει αβεβαιότητες⁵⁵.

Η ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων δεν είναι ομοιόμορφη σε όλες τις δικαιοδοσίες και μπορεί να προκύψουν διαφορές στην ερμηνεία μεταξύ των διαφόρων ρυθμιστικών φορέων. Οι διαφορές στις νομικές παραδόσεις, τα οικονομικά πλαίσια και τα ρυθμιστικά πλαίσια μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετικές κρίσεις όσον αφορά τον προσδιορισμό των κρατικών ενισχύσεων⁵⁶. Αυτό μπορεί να είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε υποθέσεις που αφορούν διασυνοριακές συναλλαγές και πολυεθνικές εταιρείες. Οι ασάφειες στην ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη νομική συμμόρφωση και στις επιχειρηματικές στρατηγικές. Η εσφαλμένη ταξινόμηση θα μπορούσε να οδηγήσει σε ακούσιες παραβιάσεις των κανονισμών ή σε χαμένες ευκαιρίες πρόσβασης σε νόμιμες ενισχύσεις⁵⁷. Από την άλλη πλευρά, οι επιχειρήσεις ενδέχεται να επιχειρήσουν να διαμορφώσουν συναλλαγές ώστε να μην εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανονισμών περί κρατικών ενισχύσεων, γεγονός που αναδεικνύει τη σημασία της ενημέρωσης για τις εξελισσόμενες ερμηνείες.

Συνοψίζοντας, η ταξινόμηση των κρατικών ενισχύσεων είναι γεμάτη ασάφειες που απορρέουν από παράγοντες όπως το επιλεκτικό πλεονέκτημα, η οικονομική πραγματικότητα, οι σύνθετες μορφές ενισχύσεων και η δυναμική του παγκόσμιου εμπορίου. Αυτές οι ασάφειες μπορούν να οδηγήσουν σε ποικίλες ερμηνείες, επηρεάζοντας τη νομική συμμόρφωση, τις επιχειρηματικές αποφάσεις και τις πιθανές διαφορές. Η πλοήγηση σε αυτές τις περιπλοκές απαιτεί λεπτή κατανόηση των ρυθμιστικών κριτηρίων και κρίση εμπειρογνομόνων.

Η αποτίμηση και η εκτίμηση της εύλογης αξίας των κρατικών ενισχύσεων αποτελούν κρίσιμο βήμα για τη διαφανή λογιστική αντιμετώπιση των οικονομικών επιπτώσεων της κρατικής στήριξης στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων. Η παρούσα ενότητα εμβαθύνει στην

⁵⁴de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

⁵⁵Andersen & Lundgren, 2020

⁵⁶Koford & Stenbom, 2014

⁵⁷Salheen & Nitzsche, 2018

πολυπλοκότητα της αποτίμησης των κρατικών ενισχύσεων, εξετάζοντας τις περιπλοκές του προσδιορισμού της εύλογης αξίας και τις προκλήσεις που μπορεί να προκύψουν⁵⁸.

Η εύλογη αξία είναι μια θεμελιώδης λογιστική έννοια που απαιτεί την εκτίμηση της τιμής στην οποία ένα περιουσιακό στοιχείο ή μια υποχρέωση θα ανταλλάσσονταν μεταξύ ενημερωμένων, πρόθυμων μερών σε μια συναλλαγή μεταξύ ίσων αποστάσεων. Η εφαρμογή αυτής της έννοιας στις κρατικές ενισχύσεις περιλαμβάνει τον προσδιορισμό της οικονομικής αξίας του πλεονεκτήματος που παρέχεται στον αποδέκτη, ο οποίος μπορεί να είναι ιδιαίτερα περίπλοκος λόγω των μοναδικών συνθηκών και του μη χρηματικού χαρακτήρα πολλών ρυθμίσεων κρατικών ενισχύσεων⁵⁹. Η εκτίμηση της εύλογης αξίας των κρατικών ενισχύσεων μπορεί να είναι πολύπλοκη, ιδίως όταν η ενίσχυση παρέχεται με όρους, ενδεχόμενα ή μη οικονομικές υποχρεώσεις. Η διαδικασία αποτίμησης απαιτεί τη συνεκτίμηση παραγόντων όπως τα επιτόκια, οι όροι αποπληρωμής, τα προεξοφλητικά επιτόκια και η διαχρονική αξία του χρήματος. Επιπλέον, εάν η κρατική ενίσχυση συνδέεται με την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων επιδόσεων, η εκτίμηση των πιθανοτήτων και η πρόβλεψη των αποτελεσμάτων εισάγει ένα ακόμη επίπεδο αβεβαιότητας⁶⁰. Οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να επεκταθούν πέραν των άμεσων οικονομικών μεταβιβάσεων και να περιλαμβάνουν μη χρηματικά οφέλη, όπως κανονιστικές απαλλαγές ή εγγυήσεις. Η αποτίμηση αυτών των παροχών μπορεί να είναι δύσκολη λόγω της απουσίας άμεσα παρατηρήσιμης αγοραίας τιμής⁶¹. Τα οιονεί χρηματοοικονομικά μέσα, τα οποία συνδυάζουν χρηματοοικονομικά και μη χρηματοοικονομικά στοιχεία, δημιουργούν πρόσθετη πολυπλοκότητα στον προσδιορισμό της εύλογης αξίας τους.

Δεδομένης της εγγενούς πολυπλοκότητας και υποκειμενικότητας, η διαφανής δημοσιοποίηση της διαδικασίας εκτίμησης της εύλογης αξίας είναι ζωτικής σημασίας. Οι οικονομικές καταστάσεις θα πρέπει να περιγράφουν με σαφήνεια τις μεθόδους, τις παραδοχές και τις αβεβαιότητες που εμπλέκονται στην αποτίμηση των κρατικών ενισχύσεων. Αυτό ενισχύει την αξιοπιστία των αναφερόμενων στοιχείων και επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη να αξιολογούν τις πιθανές επιπτώσεις των διακυμάνσεων στις εκτιμήσεις της εύλογης αξίας. Η συνέπεια στην εκτίμηση της εύλογης αξίας είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της συγκρισιμότητας μεταξύ των περιόδων αναφοράς και μεταξύ των εταιρειών. Διαφορές στις μεθόδους αποτίμησης, στις παραδοχές ή στην εφαρμογή της κρίσης των εμπειρογνομόνων μπορεί να οδηγήσουν σε διαφοροποιήσεις στις αναφερόμενες αξίες.

⁵⁸de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

⁵⁹Salheen& Nitzsche, 2018

⁶⁰Müller, 2019

⁶¹Andersen & Lundgren, 2020

3.2 Συμμόρφωση με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ)

Η συμμόρφωση με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για τη διασφάλιση της διαφάνειας, της συγκρισιμότητας και της ακρίβειας στην αναγνώριση, τη μέτρηση και τη γνωστοποίηση των κρατικών ενισχύσεων στις οικονομικές καταστάσεις. Η υιοθέτηση των αρχών των ΔΠΧΑ για τον λογιστικό χειρισμό ευθυγραμμίζει τις πρακτικές αναφοράς κρατικών ενισχύσεων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενισχύοντας τη συνοχή και διευκολύνοντας την ουσιαστική ανάλυση για τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει μεγάλη έμφαση στην εναρμόνιση των πρακτικών χρηματοοικονομικής αναφοράς μεταξύ των κρατών μελών. Η οδηγία ΔΛΠ 20 επιβάλλει τη χρήση των ΔΠΧΑ για την αναγνώριση και τη μέτρηση των κρατικών ενισχύσεων, διασφαλίζοντας ότι οι επιχειρήσεις ακολουθούν ομοιόμορφα λογιστικά πρότυπα και αρχές (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021). Αυτή η εναρμόνιση αμβλύνει τις διαφορές στις μεθόδους αναφοράς, διευκολύνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη να συγκρίνουν τις οικονομικές επιδόσεις και τη θέση διαφορετικών εταιρειών.

Η υιοθέτηση των αρχών των ΔΠΧΑ κατά την αντιμετώπιση των κρατικών ενισχύσεων προσφέρει πολλά οφέλη. Πρώτον, συμβάλλει στην αξιοπιστία της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, καθώς τα ΔΠΧΑ αναγνωρίζονται παγκοσμίως για τα αυστηρά πρότυπα και την ολοκληρωμένη καθοδήγησή τους⁶². Δεύτερον, η προσέγγιση των ΔΠΧΑ βάσει αρχών παρέχει ευελιξία στην αντιμετώπιση σύνθετων σεναρίων που σχετίζονται με τις κρατικές ενισχύσεις, επιτρέποντας προσαρμοσμένες λύσεις που αντικατοπτρίζουν την οικονομική ουσία των συναλλαγών. Ενώ η υιοθέτηση των ΔΠΧΑ επιφέρει πλεονεκτήματα, εισάγει επίσης προκλήσεις. Η εφαρμογή των αρχών των ΔΠΧΑ στην αποτίμηση των κρατικών ενισχύσεων απαιτεί προσεκτική ερμηνεία και προσαρμογή, καθώς οι συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων συχνά διαθέτουν μοναδικά χαρακτηριστικά⁶³. Οι αρχές που διέπουν την αναγνώριση των εσόδων, την επιμέτρηση των υποχρεώσεων και την εκτίμηση της εύλογης αξίας ενδέχεται να χρειαστεί να προσαρμοστούν στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των συμφωνιών κρατικών ενισχύσεων.

Η συμμόρφωση με τις αρχές των ΔΠΧΑ διασφαλίζει ότι οι κρατικές ενισχύσεις αναφέρονται με ακρίβεια, επηρεάζοντας διάφορα στοιχεία των οικονομικών καταστάσεων. Η αναγνώριση των κρατικών ενισχύσεων ως ξεχωριστό στοιχείο στην κατάσταση αποτελεσμάτων ή ως συμψηφισμός στον ισολογισμό τηρεί τις απαιτήσεις των ΔΠΧΑ για διαφανή και ακριβή παρουσίαση⁶⁴. Η καθοδήγηση σχετικά με την επιμέτρηση της εύλογης αξίας ευθυγραμμίζεται με την έμφαση των ΔΠΧΑ σε αξιόπιστες μεθόδους αποτίμησης.

⁶²Salheen & Nitzsche, 2018

⁶³Andersen & Lundgren, 2020

⁶⁴Koford & Stenbom, 2014

Τα ΔΠΧΑ επιβάλλουν επίσης ολοκληρωμένες γνωστοποιήσεις στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων. Οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη φύση, τους όρους και τον αντίκτυπο των κρατικών ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτίμηση της εύλογης αξίας και των τυχόν όρων που συνδέονται με αυτές. Αυτές οι γνωστοποιήσεις συμβάλλουν στην ολοκληρωμένη κατανόηση των οικονομικών επιπτώσεων των κρατικών ενισχύσεων για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Καθώς τα ΔΠΧΑ εξελίσσονται, οι εταιρείες πρέπει να παρακολουθούν τις αλλαγές στα πρότυπα και τις διερμηνείες που ενδέχεται να επηρεάσουν τον λογιστικό χειρισμό των κρατικών ενισχύσεων. Αυτό το δυναμικό περιβάλλον απαιτεί από τις επιχειρήσεις να προσαρμόζουν τις πρακτικές τους ώστε να παραμένουν σύμφωνες και να αντικατοπτρίζουν με ακρίβεια την οικονομική πραγματικότητα των συναλλαγών κρατικών ενισχύσεων⁶⁵

Τέλος, η συμμόρφωση με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) είναι αναπόσπαστο στοιχείο για τη διαφανή και ακριβή λογιστική αντιμετώπιση των κρατικών ενισχύσεων. Η υιοθέτηση των αρχών των ΔΠΧΑ διασφαλίζει ένα εναρμονισμένο πλαίσιο αναφοράς, ενισχύει την αξιοπιστία των οικονομικών καταστάσεων και παρέχει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την αναγνώριση, τη μέτρηση και τη γνωστοποίηση των κρατικών ενισχύσεων κατά τρόπο που να αντικατοπτρίζει την οικονομική πραγματικότητα των συναλλαγών.

⁶⁵de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ

4.1 Εισαγωγή των συμβούλων στο επιχειρηματικό πλαίσιο

Οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του επιχειρηματικού τοπίου, προσφέροντας εξειδικευμένη τεχνογνωσία, στρατηγικές ιδέες και εφαρμόσιμες συστάσεις για την αντιμετώπιση ενός ευρέος φάσματος προκλήσεων και ευκαιριών. Το παρόν κεφάλαιο διερευνά τον πολύπλευρο ρόλο των συμβούλων στο πλαίσιο των επιχειρήσεων, διευκρινίζοντας τη σημασία τους, τις λειτουργίες τους και τις εξελισσόμενες δυναμικές που οδηγούν στην εμπλοκή τους. Αντλώντας πληροφορίες από διάφορες επιστημονικές εργασίες, το κεφάλαιο αυτό παρέχει μια εμπειριστατωμένη επισκόπηση των ποικίλων τρόπων με τους οποίους οι σύμβουλοι συμβάλλουν στην οργανωτική επιτυχία.

Οι σύμβουλοι φέρνουν έναν πλούτο γνώσεων και εμπειρογνωμοσύνης που οι οργανισμοί μπορεί να στερούνται εσωτερικά. Η ικανότητά τους να προσφέρουν την προοπτική ενός ξένου τους επιτρέπει να εντοπίζουν τυφλά σημεία, να προτείνουν καινοτόμες λύσεις και να καθοδηγούν τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων⁶⁶. Μέσω των εξειδικευμένων δεξιοτήτων και των γνώσεών τους στον κλάδο, οι σύμβουλοι παρέχουν μια πολύτιμη στρατηγική συνεργασία που μπορεί να επιταχύνει την ανάπτυξη και τον μετασχηματισμό των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν συχνά πολύπλοκες προκλήσεις που απαιτούν αμερόληπτη ανάλυση και δημιουργική επίλυση προβλημάτων. Οι σύμβουλοι διακρίνονται για την ανάλυση περίπλοκων προβλημάτων, τη χρήση μεθοδολογιών βασισμένων σε δεδομένα και τη διατύπωση συστάσεων που βασίζονται σε στοιχεία⁶⁷. Ο ρόλος τους ως αντικειμενικών συμβούλων βοηθά τους οργανισμούς να περιηγηθούν στην αβεβαιότητα και να λάβουν καλά ενημερωμένες αποφάσεις.

Επίσης, οι σύμβουλοι όχι μόνο σχεδιάζουν στρατηγικές, αλλά υποστηρίζουν επίσης την εφαρμογή τους και διαχειρίζονται την αλλαγή. Βοηθούν τους οργανισμούς να ξεπεράσουν την αντίσταση, να ευθυγραμμίσουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και να διασφαλίσουν μια ομαλή μετάβαση κατά την εφαρμογή νέων πρωτοβουλιών. Αυτή η πρακτική προσέγγιση συμβάλλει στη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ της διαμόρφωσης της στρατηγικής και της επιτυχούς εκτέλεσης. Οι διάφοροι κλάδοι έχουν μοναδικές προκλήσεις, τάσεις και κανονισμούς. Οι σύμβουλοι με γνώσεις ειδικά για

⁶⁶Cope, 2019

⁶⁷Eisenhardt & Graebner, 2007

τον κλάδο προσφέρουν στοχευμένες γνώσεις που μπορεί να είναι ανεκτίμητες για τους οργανισμούς που αναζητούν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα⁶⁸. Η εξοικειώσή τους με τις βέλτιστες πρακτικές και τα σημεία αναφοράς του κλάδου επιτρέπει στους οργανισμούς να συγκρίνουν τις επιδόσεις τους και να εντοπίζουν ευκαιρίες βελτίωσης.

Ακόμη, οι σύμβουλοι παρέχουν μια προσωρινή έγχυση πόρων και δεξιοτήτων, αυξάνοντας τις δυνατότητες μιας εταιρείας σε περιόδους αιχμής ή για εξειδικευμένα έργα. Αυτή η ευελιξία επιτρέπει στους οργανισμούς να διαχειρίζονται τον κυμαινόμενο φόρτο εργασίας και να αξιοποιούν την τεχνογνωσία χωρίς να δεσμεύονται για μακροχρόνιες προσλήψεις.

Τέλος, οι σύμβουλοι χρησιμεύουν ως εξωτερικοί επικυρωτές, τεκμηριώνοντας τις επιχειρηματικές αποφάσεις και συστάσεις με αμερόληπτη ανάλυση και συγκριτικά στοιχεία του κλάδου. Οι αμερόληπτες γνώσεις τους προσδίδουν αξιοπιστία στις στρατηγικές πρωτοβουλίες και ενισχύουν την εμπιστοσύνη μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών⁶⁹.

Ο ρόλος του συμβούλου είναι πολύπλευρος και περιλαμβάνει ποικίλες αρμοδιότητες που εκτείνονται από τη στρατηγική ανάλυση και την επίλυση προβλημάτων έως τη διαχείριση της αλλαγής και την εφαρμογή. Οι σύμβουλοι λειτουργούν ως καταλύτες για την οργανωτική ανάπτυξη και μετασχηματισμό, αξιοποιώντας την εμπειρογνωμοσύνη τους για την πλοήγηση σε σύνθετες επιχειρηματικές προκλήσεις και την προώθηση θετικών αλλαγών⁷⁰. Παρακάτω αναφέρονται κάποιοι από τους ρόλους τους:

- Στρατηγική διάγνωση και ανάλυση: Οι σύμβουλοι είναι ικανοί στη διάγνωση και την ανάλυση του στρατηγικού τοπίου μιας επιχείρησης. Αξιολογούν τις τάσεις της αγοράς, την ανταγωνιστική δυναμική και τις εσωτερικές ικανότητες για να εντοπίσουν τομείς βελτίωσης και ευκαιρίες ανάπτυξης. Πραγματοποιώντας ενδελεχείς αναλύσεις, οι σύμβουλοι παρέχουν στους οργανισμούς γνώσεις που καθοδηγούν τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων.
- Σχεδιασμός και σύσταση λύσεων: Αφού οπλιστούν με γνώσεις, οι σύμβουλοι σχεδιάζουν καινοτόμες λύσεις προσαρμοσμένες στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων προκλήσεων. Οι λύσεις αυτές υπερβαίνουν τις γενικές συστάσεις και βασίζονται σε πληροφορίες που βασίζονται σε δεδομένα. Οι σύμβουλοι συνεργάζονται με τους πελάτες για την ανάπτυξη στρατηγικών που ευθυγραμμίζονται με τους οργανωτικούς στόχους, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα βραχυπρόθεσμα κέρδη όσο και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα.

⁶⁸Barkema & Vermeulen, 1998

⁶⁹Finkelstein & D'Aveni, 1994

⁷⁰Cope, 2019

- Διευκόλυνση και υλοποίηση αλλαγών: Ο ρόλος ενός συμβούλου εκτείνεται πέρα από τη διαμόρφωση στρατηγικών. Υποστηρίζουν ενεργά την εφαρμογή αυτών των στρατηγικών, παρέχοντας καθοδήγηση και κατεύθυνση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αλλαγής. Οι σύμβουλοι βοηθούν τους οργανισμούς να ξεπεράσουν την αντίσταση στην αλλαγή, διασφαλίζοντας ότι οι νέες πρωτοβουλίες ενσωματώνονται αποτελεσματικά στις υπάρχουσες ροές εργασίας. Η πρακτική τους προσέγγιση βοηθά στη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ θεωρίας και πρακτικής.
- Μεταφορά γνώσεων και ενίσχυση δεξιοτήτων: Οι σύμβουλοι δεν παρέχουν μόνο λύσεις αλλά και μεταφέρουν γνώσεις και δεξιότητες στις εσωτερικές ομάδες. Μέσω της καθοδήγησης, της κατάρτισης και της ανταλλαγής γνώσεων, οι σύμβουλοι ενδυναμώνουν τους οργανισμούς να αναπτύξουν αυτάρκεια στην αντιμετώπιση παρόμοιων προκλήσεων στο μέλλον. Αυτή η μεταφορά γνώσεων ενισχύει τις συνολικές ικανότητες του οργανισμού.
- Ευθυγράμμιση και επικοινωνία με τα ενδιαφερόμενα μέρη: Η αποτελεσματική επικοινωνία και η ευθυγράμμιση των ενδιαφερομένων μερών είναι ζωτικής σημασίας για κάθε στρατηγική πρωτοβουλία. Οι σύμβουλοι διευκολύνουν την επικοινωνία μεταξύ των διαφόρων επιπέδων ενός οργανισμού και διασφαλίζουν ότι τα βασικά ενδιαφερόμενα μέρη είναι ευθυγραμμισμένα με τις προτεινόμενες αλλαγές (Finkelstein&D'Aveni, 1994). Αυτή η ευθυγράμμιση προάγει την κοινή κατανόηση των στόχων και των οφελών των προτεινόμενων στρατηγικών.
- Επίλυση προβλημάτων και δημιουργικότητα: Οι σύμβουλοι φέρνουν μια νέα οπτική στην επίλυση προβλημάτων, συχνά αμφισβητώντας τις παραδοσιακές παραδοχές και προωθώντας τη δημιουργικότητα⁷¹. Η ικανότητά τους να προσεγγίζουν τα προβλήματα από πολλαπλές οπτικές γωνίες και να δημιουργούν καινοτόμες λύσεις είναι ιδιαίτερα πολύτιμη όταν αντιμετωπίζουν σύνθετες και μοναδικές προκλήσεις.
- Εξωτερική επικύρωση και αντικειμενικότητα: Οι σύμβουλοι προσφέρουν μια αντικειμενική άποψη που υπερβαίνει τις εσωτερικές προκαταλήψεις και πολιτικές. Η ανεξάρτητη ανάλυση και οι γνώσεις τους χρησιμεύουν ως εξωτερική επικύρωση των στρατηγικών αποφάσεων, προσδίδοντας αξιοπιστία στις οργανωτικές πρωτοβουλίες. Αυτή η αντικειμενικότητα βοηθά τους οργανισμούς να λαμβάνουν καλά τεκμηριωμένες αποφάσεις.

⁷¹Eisenhardt & Graebner, 2007

Εν κατακλείδι, ο ρόλος του συμβούλου περιλαμβάνει ένα φάσμα λειτουργιών που συμβάλλουν συλλογικά στην οργανωτική ανάπτυξη, την καινοτομία και την αποτελεσματικότητα. Από τη στρατηγική διάγνωση και το σχεδιασμό λύσεων έως τη διαχείριση της αλλαγής και τη μεταφορά γνώσεων, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην προώθηση θετικών αποτελεσμάτων και στη διασφάλιση της βιώσιμης επιτυχίας των επιχειρήσεων.

4.2 Τομείς συμμετοχής των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων

Οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην καθοδήγηση των επιχειρήσεων μέσω της πολυπλοκότητας της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, προσφέροντας εμπειρογνωμοσύνη και στρατηγική καθοδήγηση για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης, της βελτιστοποίησης και της αποτελεσματικής χρήσης της κρατικής στήριξης⁷². Η ενότητα αυτή αναλύει τους διάφορους τομείς στους οποίους οι σύμβουλοι συμμετέχουν ενεργά στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, διερευνώντας τη συμβολή, τις προκλήσεις και την αξία που προσφέρουν στις επιχειρήσεις. Η πλοήγηση στον περίπλοκο ιστό των κανονισμών και των κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις μπορεί να αποθαρρύνει τις επιχειρήσεις. Οι σύμβουλοι παρέχουν σαφήνεια ερμηνεύοντας πολύπλοκους κανονισμούς, διασφαλίζοντας ότι οι οργανισμοί κατανοούν τις αποχρώσεις και τις υποχρεώσεις που συνδέονται με τις κρατικές ενισχύσεις⁷³, βοηθούν τις επιχειρήσεις να αξιολογήσουν την επιλεξιμότητά τους για διάφορα προγράμματα βοήθειας, εξασφαλίζοντας συμμόρφωση με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την εθνική νομοθεσία.

Ένα από τα βασικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ύπαρξης κρατικής ενίσχυσης είναι η αξιολόγηση της ύπαρξης επιλεκτικού πλεονεκτήματος. Οι σύμβουλοι αναλύουν το ανταγωνιστικό τοπίο, τη δυναμική της αγοράς και τον οικονομικό αντίκτυπο της κρατικής στήριξης για να προσδιορίσουν αν μια επιχείρηση αποκτά πλεονέκτημα που στρεβλώνει τον ανταγωνισμό. Η εμπειρογνωμοσύνη τους στη διενέργεια τέτοιων αξιολογήσεων βοηθά τις επιχειρήσεις να κατανοήσουν τις πιθανές επιπτώσεις της συμμετοχής τους σε κρατικές ενισχύσεις.

Επιπρόσθετα, σύμβουλοι με εμπειρία στη χρηματοδότηση και την αποτίμηση συμβάλλουν σημαντικά στην εκτίμηση της εύλογης αξίας για κρατικές ενισχύσεις. Χρησιμοποιούν αυστηρές μεθοδολογίες για την αξιολόγηση της οικονομικής αξίας της κρατικής στήριξης, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες, τα ενδεχόμενα και τις μη χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις (Heckman&Smith, 2003). Με την παροχή ακριβών εκτιμήσεων εύλογης αξίας, οι σύμβουλοι

⁷²Cope, 2019

⁷³Barkema & Vermeulen, 1998

διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη συμμόρφωση στη χρηματοοικονομική αναφορά. Αξίζει να σημειώσουμε ότι οι σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις στη διαμόρφωση στρατηγικών για την αποτελεσματική χρήση των κρατικών ενισχύσεων, αναλύουν τους στόχους και τις προκλήσεις του οργανισμού, εντοπίζοντας ευκαιρίες όπου η κυβερνητική υποστήριξη μπορεί να καταλύσει την ανάπτυξη, την καινοτομία, ή την ανταγωνιστικότητα⁷⁴. Η εμπειρογνομosύνη τους καθοδηγεί τις επιχειρήσεις στην ευθυγράμμιση των κρατικών ενισχύσεων με τους γενικούς στρατηγικούς στόχους.

Η διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων ενέχει εγγενείς κινδύνους, όπως δυνητικές διαφορές ή απαιτήσεις ανάκτησης. Οι σύμβουλοι επιδεικνύουν τη δέουσα επιμέλεια για να αξιολογήσουν τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με την αποδοχή κρατικών ενισχύσεων και να αναπτύξουν στρατηγικές για τον μετριασμό αυτών των κινδύνων. Αυτή η προληπτική προσέγγιση βοηθά τους οργανισμούς να αποφεύγουν νομικές και οικονομικές παγίδες. Η αποτελεσματική επικοινωνία με τους ενδιαφερόμενους φορείς είναι ζωτικής σημασίας για τη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι διευκολύνουν την επικοινωνία μεταξύ επιχειρήσεων και ρυθμιστικών αρχών, διασφαλίζοντας ότι πληρούνται οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων και ότι τα πιθανά ζητήματα αντιμετωπίζονται εγκαίρως. Ο ρόλος τους στη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών συμβάλλει στην ομαλότερη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι μεταδίδουν γνώσεις και δεξιότητες σε εσωτερικές ομάδες, επιτρέποντας στις επιχειρήσεις να διαχειρίζονται τις κρατικές ενισχύσεις ανεξάρτητα μακροπρόθεσμα. Μέσω της κατάρτισης και της παροχής συμβουλών, οι σύμβουλοι δίνουν τη δυνατότητα στους οργανισμούς να χειρίζονται τις πολυπλοκότητες των κρατικών ενισχύσεων και να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις⁷⁵.

Εν ολίγοις, οι σύμβουλοι εμπλέκονται σε μεγάλο βαθμό σε διάφορες πτυχές της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων. Από τη διασφάλιση της συμμόρφωσης και της εκτίμησης της εύλογης αξίας έως τη στρατηγική χρήση και τον μετριασμό του κινδύνου, η εμπειρογνομosύνη τους βοηθά τις επιχειρήσεις να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τις πολυπλοκότητες των κρατικών ενισχύσεων, συμβάλλοντας στη διαφανή υποβολή εκθέσεων, τη συμμόρφωση και τη βελτιστοποιημένη χρήση της κρατικής στήριξης.

⁷⁴Finkelstein & D'Aveni, 1994

⁷⁵Eisenhardt & Graebner, 2007

4.3 Οφέλη από τη συμμετοχή συμβούλων

Η εμπλοκή συμβούλων στον τομέα της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων αποφέρει ένα πλήθος οφελών που εκτείνονται πέρα από την άμεση επίλυση προβλημάτων. Οι σύμβουλοι φέρνουν στο τραπέζι εξειδικευμένες γνώσεις, αντικειμενικότητα και μια πλούσια εμπειρία, ενισχύοντας την αποτελεσματικότητα, την αποτελεσματικότητα και τη συνολική επιτυχία των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων των επιχειρήσεων⁷⁶. Οι σύμβουλοι διαθέτουν βαθιά εμπειρογνωμοσύνη σε διάφορες πτυχές της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, που κυμαίνονται από την κανονιστική συμμόρφωση έως τις μεθοδολογίες αποτίμησης. Οι εξειδικευμένες γνώσεις τους εξοπλίζουν τους οργανισμούς με ιδέες και στρατηγικές που συχνά δεν είναι διαθέσιμες εντός του εσωτερικού εργατικού δυναμικού. Αξιοποιώντας την εμπειρογνωμοσύνη αυτή, οι επιχειρήσεις μπορούν να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις και να χειρίζονται τις περιπλοκές των κρατικών ενισχύσεων αποτελεσματικότερα.

Επίσης, οι σύμβουλοι φέρνουν μια αμερόληπτη άποψη για τη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, χωρίς εσωτερικές προκαταλήψεις ή προκαταλήψεις. Αυτή η αντικειμενικότητα τους επιτρέπει να αξιολογούν κριτικά τις επιχειρηματικές πρακτικές, να εντοπίζουν πιθανές παγίδες και να προτείνουν λύσεις που ευθυγραμμίζονται με τις βέλτιστες πρακτικές⁷⁷. Η αμερόληπτη προσέγγισή τους ενισχύει την ποιότητα της λήψης αποφάσεων και μειώνει τον κίνδυνο παρατήρησης των κρίσιμων πτυχών. Η διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων μπορεί να απαιτεί εντατική έρευνα, ανάλυση και τεκμηρίωση. Οι σύμβουλοι προσφέρουν μια αποτελεσματική λύση αξιοποιώντας την εμπειρία τους και τις καθιερωμένες μεθοδολογίες για τον εξορθολογισμό της διαδικασίας. Αυτή η αποδοτικότητα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να καταθέτουν τους πόρους τους με σύνεση και να επικεντρώνονται στις βασικές λειτουργίες. Ακόμη, η μη συμμόρφωση με τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές συνέπειες, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών κυρώσεων και της ζημίας λόγω φήμης. Οι σύμβουλοι βοηθούν τις οργανώσεις να κατανοήσουν και να συμμορφωθούν με τις κανονιστικές απαιτήσεις, μετριάζοντας έτσι τον κίνδυνο ακούσιων παραβάσεων.

Οι σύμβουλοι βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των τάσεων της βιομηχανίας και των αναδύομενων βέλτιστων πρακτικών. Η έκθεσή τους σε διάφορους πελάτες και βιομηχανίες τους εξοπλίζει με μια ολιστική προοπτική που μπορεί να αποτελέσει καταλύτη για την καινοτομία εντός των επιχειρήσεων. Με την υιοθέτηση καινοτόμων προσεγγίσεων, οι οργανισμοί μπορούν να

⁷⁶Cope, 2019

⁷⁷Heckman & Smith, 2003

αξιοποιήσουν τις κρατικές ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης και της μεταμορφωτικής αλλαγής.

Η εφαρμογή στρατηγικών κρατικών ενισχύσεων συχνά απαιτεί αλλαγές σε οργανωτικές διαδικασίες, δομές και πολιτισμούς. Οι σύμβουλοι παρέχουν καθοδήγηση στη διαχείριση των αλλαγών, διασφαλίζοντας ότι αυτές οι μετασχηματισμοί εκτελούνται σωστά και γίνονται αποδεκτές από το εργατικό δυναμικό⁷⁸. Η εμπειρογνωμοσύνη τους στη διαχείριση των μεταβάσεων συμβάλλει στην απρόσκοπτη ενσωμάτωση των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων. Η συμμετοχή συμβούλων ενισχύει την εμπιστοσύνη στη λήψη αποφάσεων. Οι τεκμηριωμένες συστάσεις τους και οι διεξοδικές αναλύσεις τους παρέχουν στις επιχειρήσεις έναν σαφή χάρτη πορείας για τη χρήση των κρατικών ενισχύσεων. Αυτή η ενισχυμένη εμπιστοσύνη στην απόφαση παρέχει τη δυνατότητα στις οργανώσεις να υιοθετήσουν ευκαιρίες κρατικών ενισχύσεων με μεγαλύτερη αίσθηση αξιοπιστίας.

Εν κατακλείδι, η συμμετοχή συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων προσφέρει ένα φάσμα σημαντικών οφελών. Από εξειδικευμένη εμπειρογνωμοσύνη και αμερόληπτες προοπτικές έως την ενίσχυση της αποδοτικότητας και της συμμόρφωσης, οι σύμβουλοι συμβάλλουν σημαντικά στη βελτιστοποίηση της χρήσης των κρατικών ενισχύσεων, στην προώθηση της καινοτομίας και στην επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων για τις επιχειρήσεις.

4.4 Πλοήγηση στις πολύπλοκες διαδικασίες υποβολής αιτήσεων

Η πλοήγηση στο πολύπλοκο τοπίο των διαδικασιών υποβολής αιτήσεων για κρατικές ενισχύσεις απαιτεί διεξοδική κατανόηση των κανονισμών, προσεκτική προσοχή στη λεπτομέρεια και στρατηγική σκέψη. Οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην καθοδήγηση των επιχειρήσεων μέσω αυτών των περίπλοκων διαδικασιών, διασφαλίζοντας τη συμμόρφωση, βελτιστοποιώντας τις πιθανότητες επιτυχίας και ελαχιστοποιώντας τον κίνδυνο απόρριψης. Αξίζει στη παρούσα ενότητα να αναλύσουμε τις πολύπλευρες πτυχές της διεκπεραίωσης πολύπλοκων διαδικασιών υποβολής αιτήσεων για κρατικές ενισχύσεις, παρέχοντας μια λεπτομερή διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο οι σύμβουλοι συμβάλλουν σε αυτήν την κρίσιμη φάση. Οι κανονισμοί για τις κρατικές ενισχύσεις περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα κανόνων, όρων και εξαιρέσεων. Οι σύμβουλοι έχουν σε βάθος γνώση αυτών των κανονισμών, επιτρέποντάς τους να ερμηνεύουν τις αποχρώσεις τους και να καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στην προσαρμογή των εφαρμογών τους⁷⁹. Παρέχοντας σαφήνεια για τα κριτήρια επιλεξιμότητας και τις πιθανές παγίδες, οι σύμβουλοι βοηθούν τους οργανισμούς να αποφεύγουν τα ζητήματα συμμόρφωσης.

⁷⁸Eisenhardt & Graebner, 2007

⁷⁹Barkema & Vermeulen, 1998

Οι σύμβουλοι κατανοούν ότι μια προσέγγιση που ταιριάζει σε όλους δεν επαρκεί όταν πρόκειται για αιτήσεις κρατικών ενισχύσεων. Συνεργάζονται με τις επιχειρήσεις για να προσαρμόσουν τις στρατηγικές που ευθυγραμμίζονται με τους στόχους του οργανισμού, τη δυναμική της βιομηχανίας και τα σχέδια ανάπτυξης (Eisenhardt&Graebner, 2007). Αυτή η προσαρμοσμένη προσέγγιση ενισχύει τη συνάφεια και την πειστικότητα της εφαρμογής. Επίσης, οι επιτυχείς αιτήσεις κρατικών ενισχύσεων βασίζονται σε αξιόπιστα δεδομένα και αποδεικτικά στοιχεία. Οι σύμβουλοι αξιοποιούν τις αναλυτικές τους ικανότητες για να συγκεντρώνουν τα σχετικά στοιχεία, να διενεργούν εκτιμήσεις επιπτώσεων και να ποσοτικοποιούν τις δυνητικές θετικές επιπτώσεις της προτεινόμενης ενίσχυσης⁸⁰. Με την παροχή τεκμηριωμένων στοιχείων, οι σύμβουλοι ενισχύουν την αξιοπιστία της εφαρμογής και τον δυνητικό αντίκτυπό της.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι σύμβουλοι διενεργούν σχολαστικές επισκοπήσεις των αιτήσεων για τον εντοπισμό πιθανών κινδύνων και ελλείψεων. Η ενδελεχής αξιολόγησή τους βοηθά στην αποκάλυψη κενών στις πληροφορίες, ελλιπών εγγράφων ή ανακρίβειών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε απόρριψη. Αντιμετωπίζοντας αυτά τα ζητήματα προληπτικά, οι σύμβουλοι ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο να συναντήσουν οδοφράγματα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αδειοδότησης. Οι αιτήσεις για κρατικές ενισχύσεις συχνά συνεπάγονται αλληλεπιδράσεις με τις ρυθμιστικές αρχές. Οι σύμβουλοι διευκολύνουν τη σαφή και αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ των επιχειρήσεων και των ρυθμιστικών φορέων, εξασφαλίζοντας ότι τα ζητήματα αντιμετωπίζονται άμεσα και με ακρίβεια. Οι σύμβουλοι βοηθούν στη σύνταξη και οργάνωση της απαιτούμενης τεκμηρίωσης, διασφαλίζοντας ότι όλες οι απαραίτητες πληροφορίες παρουσιάζονται συνεκτικά και διεξοδικά.

Βοηθούν τις επιχειρήσεις να αποφεύγουν παραλείψεις που θα μπορούσαν να καθυστερήσουν τη διαδικασία της εφαρμογής⁸¹. Η σχολαστική τους προσέγγιση ενισχύει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις τεκμηρίωσης. Οι σύμβουλοι διαχειρίζονται τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων ως έργο, συντονίζοντας διάφορα καθήκοντα και τους ενδιαφερόμενους φορείς για να εξασφαλίσουν την έγκαιρη υποβολή. Οι ικανότητές τους όσον αφορά τη διαχείριση του έργου βελτιώνουν τη συλλογή πληροφοριών, καθιστώντας τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων πιο αποτελεσματική.

Η διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις και η καθιέρωση της επιλεξιμότητας αποτελούν κρίσιμα στοιχεία της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων για κρατικές ενισχύσεις. Οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην καθοδήγηση των επιχειρήσεων για την εκπλήρωση αυτών των απαιτήσεων, πλοηγούμενοι στο περίπλοκο τοπίο των κανόνων και των κριτηρίων για τη μεγιστοποίηση των πιθανοτήτων επιτυχούς έγκρισης. Η

⁸⁰Cope, 2019

⁸¹Eisenhardt & Graebner, 2007

παρούσα ενότητα παρέχει μια λεπτομερή διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο οι σύμβουλοι συμβάλλουν στη διασφάλιση της συμμόρφωσης και της επιλεξιμότητας των αιτήσεων για κρατικές ενισχύσεις, φωτίζοντας τις στρατηγικές και τον αντίκτυπό τους.

Πιο συγκεκριμένα, οι σύμβουλοι έχουν μια βαθιά κατανόηση των συνεχώς εξελισσόμενων κανονισμών για τις κρατικές ενισχύσεις. Ερμηνεύουν τους σύνθετους κανόνες και προϋποθέσεις, εξασφαλίζοντας ότι οι επιχειρήσεις κατανοούν τις περιπλοκές της συμμόρφωσης⁸². Οι σύμβουλοι αποκωδικοποιούν τη νομική ορολογία, βοηθώντας τους οργανισμούς να πλοηγηθούν στο ρυθμιστικό τοπίο με σαφήνεια και σιγουριά.

Η επιλεξιμότητα για τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων εξαρτάται συχνά από συγκεκριμένα κριτήρια. Οι σύμβουλοι συνεργάζονται στενά με τις επιχειρήσεις για να προσαρμόσουν τις εφαρμογές που ευθυγραμμίζονται με αυτά τα κριτήρια, αναλύουν τις δραστηριότητες του οργανισμού, τα χρηματοοικονομικά και τα αναπτυξιακά σχέδια για τον εντοπισμό σχετικών προγραμμάτων βοήθειας⁸³.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι σύμβουλοι καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στη συγκέντρωση των απαραίτητων εγγράφων και αποδεικτικών στοιχείων για την υποστήριξη των αιτημάτων τους για επιλεξιμότητα. Εξασφαλίζουν ότι οι απαιτούμενες πληροφορίες καταρτίζονται και παρουσιάζονται με ακρίβεια, τεκμηριώνοντας τα προσόντα του οργανισμού όσον αφορά την εφαρμοζόμενη κρατική ενίσχυση. Η σχολαστική διαχείριση εγγράφων από τους συμβούλους αυξάνει την αξιοπιστία της εφαρμογής. Η μη συμμόρφωση με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις μπορεί να οδηγήσει στην απόρριψη αιτήσεων ή στην ανάγκη επιστροφής ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι διενεργούν ενδεδειγμένες επανεξετάσεις για τον εντοπισμό πιθανών κινδύνων μη συμμόρφωσης, διασφαλίζοντας ότι η εφαρμογή συμμορφώνεται με όλους τους κανονισμούς.

Ακόμη, οι διάφοροι κλάδοι ενδέχεται να έχουν ειδικούς τομεακούς κανονισμούς που επηρεάζουν την επιλεξιμότητα των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι ειδικεύονται στην κατανόηση αυτών των αποχρώσεων και καθοδηγούν τις επιχειρήσεις να προσαρμόσουν τις εφαρμογές τους ανάλογα, παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι τομεακοί κανόνες ενδέχεται να επηρεάσουν την επιλεξιμότητα και τη συμμόρφωση⁸⁴. Οι κανονισμοί για τις κρατικές ενισχύσεις υπόκεινται σε συχνές αλλαγές. Οι σύμβουλοι παραμένουν ενήμεροι για αυτές τις ενημερώσεις και ενημερώνουν τις επιχειρήσεις σχετικά με το εξελισσόμενο τοπίο. Αυτή η γνώση σε πραγματικό χρόνο εξασφαλίζει ότι οι εφαρμογές ευθυγραμμίζονται με τους πιο πρόσφατους κανονισμούς, ενισχύοντας τις πιθανότητες συμμόρφωσης⁸⁵. Οι σύμβουλοι

⁸²Barkema & Vermeulen, 1998

⁸³Eisenhardt & Graebner, 2007

⁸⁴Barkema & Vermeulen, 1998

⁸⁵Eisenhardt & Graebner, 2007

διευκολύνουν την αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ επιχειρήσεων και ρυθμιστικών αρχών, απαντούν σε ερωτήσεις, παρέχουν διευκρινίσεις και διασφαλίζουν ότι όλες οι πληροφορίες που απαιτούνται για τη συμμόρφωση παρέχονται αμέσως⁸⁶.

Εν ολίγοις, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις και στη θέσπιση της επιλεξιμότητας για τα προγράμματα ενίσχυσης. Η εμπειρογνωμοσύνη τους στην ερμηνεία σύνθετων κανονισμών, στην προσαρμογή των εφαρμογών, στη διαχείριση της τεκμηρίωσης και στην πλοήγηση σε ειδικές ανά τομέα αποχρώσεις ενισχύει τη συνολική ποιότητα των αιτήσεων για κρατικές ενισχύσεις μετριάζοντας τους κινδύνους μη συμμόρφωσης και παραμένοντας ενημερωμένοι σχετικά με τις κανονιστικές αλλαγές, οι σύμβουλοι συμβάλλουν σημαντικά στην επιτυχή επιδίωξη της κυβερνητικής στήριξης από τις επιχειρήσεις.

4.5 Βελτιστοποίηση των πακέτων κρατικών ενισχύσεων μέσω της εμπειρογνωμοσύνης των συμβούλων

Η βελτιστοποίηση των πακέτων κρατικών ενισχύσεων απαιτεί ολοκληρωμένη κατανόηση τόσο των στρατηγικών στόχων του οργανισμού όσο και του ποικίλου φάσματος των διαθέσιμων προγραμμάτων ενίσχυσης. Οι σύμβουλοι φέρνουν την εμπειρογνωμοσύνη τους στο προσκήνιο, προσφέροντας στρατηγικές αναλύσεις, οικονομική ανάλυση και προσαρμοσμένες συστάσεις που βοηθούν τις επιχειρήσεις να αντλήσουν τη μέγιστη αξία από τις πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων. Είναι πολύ σημαντικό να ερευνήσουμε την πολύπλευρη σφαίρα της βελτιστοποίησης των πακέτων κρατικών ενισχύσεων μέσω της εμπειρογνωμοσύνης των συμβούλων, της διερεύνησης των στρατηγικών και των επιπτώσεων που έχουν οι σύμβουλοι σε αυτήν την κρίσιμη πτυχή. Οι σύμβουλοι συνεργάζονται στενά με τις επιχειρήσεις για την ευθυγράμμιση των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων με τους πρωταρχικούς στρατηγικούς στόχους τους, αξιολογούν την πορεία ανάπτυξης του οργανισμού, το ανταγωνιστικό τοπίο και τις οικονομικές προτεραιότητες για τον προσδιορισμό των προγραμμάτων βοήθειας που υποστηρίζουν καλύτερα αυτούς τους στόχους⁸⁷. Αυτή η ευθυγράμμιση εξασφαλίζει ότι η κρατική ενίσχυση συμβάλλει άμεσα στην επιτυχία της επιχείρησης.

Επίσης, οι σύμβουλοι διενεργούν αυστηρή οικονομική ανάλυση για να αξιολογήσουν τον πιθανό αντίκτυπο των διαφόρων προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων. Αξιολογούν τη σχέση κόστους-οφέλους, τις επιπτώσεις των ταμειακών ροών και τις μακροπρόθεσμες αποδόσεις που

⁸⁶Heckman & Smith, 2003

⁸⁷Barkema & Vermeulen, 1998

συνδέονται με κάθε επιλογή⁸⁸. Ποσοτικοποιώντας τα οικονομικά αποτελέσματα, οι σύμβουλοι επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις.

Επιπρόσθετα, η σειρά των προγραμμάτων κρατικής ενίσχυσης μπορεί να είναι συντριπτική. Οι σύμβουλοι καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στην επιλογή προγραμμάτων που προσφέρουν τη μεγαλύτερη αξία με βάση τις συγκεκριμένες ανάγκες τους λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως τα κριτήρια επιλεξιμότητας του προγράμματος, η διάρκεια και η ευθυγράμμιση με τα αναπτυξιακά σχέδια του οργανισμού. Αυτή η διαδικασία στρατηγικής επιλογής μεγιστοποιεί τα οφέλη των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι αξιολογούν το κόστος ευκαιρίας που συνδέεται με τις επιλογές κρατικής ενίσχυσης αναλύοντας τον τρόπο με τον οποίο η αποδοχή της βοήθειας από ένα πρόγραμμα θα μπορούσε να περιορίσει την πρόσβαση σε άλλα προγράμματα στο μέλλον. Εξετάζοντας αυτές τις επιπτώσεις, οι σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις να λάβουν καλά ενημερωμένες αποφάσεις που ελαχιστοποιούν τους μελλοντικούς περιορισμούς⁸⁹.

Οι ανάγκες κάθε οργανισμού είναι μοναδικές. Οι σύμβουλοι το αναγνωρίζουν αυτό και προσφέρουν προσαρμοσμένες συστάσεις για τη βελτιστοποίηση των πακέτων κρατικών ενισχύσεων, σχεδιάζουν πακέτα βοήθειας που αντιμετωπίζουν τις συγκεκριμένες προκλήσεις του οργανισμού, είτε πρόκειται για την προώθηση της καινοτομίας, την επέκταση σε νέες αγορές, ή τη βελτίωση της λειτουργικής αποτελεσματικότητας. Ακόμη, εξετάζουν τον χρόνο χρησιμοποίησης των κρατικών ενισχύσεων για τη μεγιστοποίηση των επιπτώσεών τους, αξιολογούν τότε η βοήθεια είναι πιο αναγκαία και πώς μπορεί να συμπληρώσει τις ευρύτερες στρατηγικές του οργανισμού. Το στρατηγικό αυτό χρονοδιάγραμμα διασφαλίζει την αποτελεσματική μόχλευση των κρατικών ενισχύσεων⁹⁰.

Επίσης, αξιολογούν τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με τα διάφορα προγράμματα βοήθειας και εντοπίζουν πιθανά μειονεκτήματα, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ακούσιες συνέπειες από την αποδοχή κρατικής ενίσχυσης. Κατανοώντας αυτούς τους κινδύνους, οι επιχειρήσεις μπορούν να λάβουν τεκμηριωμένες αποφάσεις που ευθυγραμμίζονται με την όρεξή τους για κίνδυνο.

Εν ολίγοις, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη βελτιστοποίηση των πακέτων κρατικών ενισχύσεων για την ευθυγράμμιση με τους στρατηγικούς στόχους και τις οικονομικές προτεραιότητες των επιχειρήσεων. Με την παροχή στρατηγικής καθοδήγησης, οικονομικής ανάλυσης και εξατομικευμένων συστάσεων, οι σύμβουλοι εξουσιοδοτούν τις οργανώσεις να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις που αποφέρουν την υψηλότερη αξία από τις πρωτοβουλίες για κρατικές ενισχύσεις.

⁸⁸Eisenhardt & Graebner, 2007

⁸⁹Cope, 2019

⁹⁰Eisenhardt & Graebner, 2007

4.6 Παροχή συμβουλών για την ορθή λογιστική αντιμετώπιση

Οι συμβουλές σχετικά με τις ορθές λογιστικές πρακτικές αποτελούν βασική πτυχή του ρόλου των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι αξιοποιούν τη χρηματοοικονομική τους εμπειρογνωμοσύνη και τις γνώσεις τους σχετικά με τα κανονιστικά πλαίσια για την καθοδήγηση των επιχειρήσεων όσον αφορά την τήρηση αυστηρών λογιστικών προτύπων, διασφαλίζοντας τη διαφάνεια και την ακρίβεια στην υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων. Παρακάτω αναλύεται η σφαίρα καθοδήγησης των συμβούλων σχετικά με τις ορθές λογιστικές πρακτικές, παρέχοντας λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις στρατηγικές τους και τον αντίκτυπο στις επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα αξίζει να αναφέρουμε τα εξής⁹¹:

- Ερμηνευτικά Λογιστικά Πρότυπα: Οι σύμβουλοι έχουν βαθιά κατανόηση των διεθνών και εθνικών λογιστικών προτύπων. Ερμηνεύουν τα εν λόγω πρότυπα στο πλαίσιο των πράξεων κρατικών ενισχύσεων, διασφαλίζοντας ότι οι επιχειρήσεις αναγνωρίζουν σωστά, μετρούν και δημοσιοποιούν τις κρατικές ενισχύσεις στις οικονομικές τους καταστάσεις⁹²
- Συμμόρφωση με την οδηγία 20 για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική για την πολιτική ανταγωνισμού (ΔΛΠ): Η οδηγία 2020 θεσπίζει ένα πλαίσιο για τη λογιστική μεταχείριση των κρατικών ενισχύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι σύμβουλοι καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στην ευθυγράμμιση των λογιστικών τους πρακτικών με τις αρχές που περιγράφονται στην οδηγία. Η συμμόρφωση αυτή εξασφαλίζει τη συνέπεια, τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των οικονομικών στοιχείων.
- Εκτίμηση της εύλογης αξίας: Ο προσδιορισμός της εύλογης αξίας κρατικής ενίσχυσης, ιδίως υπό όρους, μπορεί να αποτελέσει πρόκληση. Σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις στην εκτίμηση της εύλογης αξίας της κρατικής ενίσχυσης που λαμβάνουν, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους και τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτήν⁹³. Η εμπειρογνωμοσύνη τους στην αποτίμηση της εύλογης αξίας διασφαλίζει την ακρίβεια και τη συμμόρφωση με τα λογιστικά πρότυπα.

⁹¹Cope, 2019

⁹²Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021

⁹³Salheen&Nitzsche, 2018

- Γνωστοποίηση και Διαφάνεια: Οι σύμβουλοι τονίζουν τη σημασία των επαρκών γνωστοποιήσεων στις οικονομικές καταστάσεις. Καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στη σύνταξη ενημερωτικών σημειώσεων που περιγράφουν λεπτομερώς τη φύση, τους όρους και τον αντίκτυπο των κρατικών ενισχύσεων. Η διαφάνεια αυτή ενισχύει την κατανόηση των ενδιαφερόμενων μερών όσον αφορά τις οικονομικές επιπτώσεις των συναλλαγών στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.
- Ενοποίηση με τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση: Οι σύμβουλοι διασφαλίζουν ότι οι συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων ενσωματώνονται απρόσκοπτα στις διαδικασίες χρηματοοικονομικής πληροφόρησης βοηθώντας τις επιχειρήσεις να συμβιβάσουν τα στοιχεία που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις με άλλα οικονομικά στοιχεία, εξασφαλίζοντας ακρίβεια και συνοχή στις οικονομικές καταστάσεις.
- Κρίση εμπειρογνώμονα και Εύλογη Αξία: Οι σύμβουλοι παρέχουν κρίση εμπειρογνώμονα σε περιπτώσεις όπου η εκτίμηση της εύλογης αξίας απαιτεί υποκειμενική ανάλυση καθώς βοηθούν τις επιχειρήσεις να διεισδύσουν στις πολυπλοκότητες της εκτίμησης της εύλογης αξίας και παρέχουν πληροφορίες για τη διατύπωση καλά ενημερωμένων κρίσεων⁹⁴.
- Κατάρτιση και Ανάπτυξη Ικανοτήτων: Οι σύμβουλοι προσφέρουν εκπαιδευτικά σεμινάρια στις οικονομικές ομάδες των επιχειρήσεων, βελτιώνοντας την κατανόησή τους όσον αφορά τη λογιστική των κρατικών ενισχύσεων και τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων. Αυτή η ανάπτυξη ικανοτήτων διασφαλίζει ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να διατηρήσουν υγιείς λογιστικές πρακτικές πέραν της παροχής συμβουλών .

Εν ολίγοις, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην παροχή συμβουλών στις επιχειρήσεις σχετικά με τις ορθές λογιστικές πρακτικές που σχετίζονται με τις συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων. Με την ερμηνεία των λογιστικών προτύπων, τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις κανονιστικές οδηγίες, την εκτίμηση της εύλογης αξίας και την προώθηση της διαφάνειας, οι σύμβουλοι συμβάλλουν στην ακριβή χρηματοοικονομική αναφορά και την ευθυγράμμιση με τις καθιερωμένες κατευθυντήριες γραμμές. Η εξασφάλιση διαφάνειας και ακρίβειας στην υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις συναλλαγές στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων αποτελεί ύψιστη ευθύνη που αναλαμβάνουν οι σύμβουλοι στον τομέα της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη τους στους χρηματοπιστωτικούς κανονισμούς, στις

⁹⁴Salheen&Nitzsche, 2018

απαιτήσεις γνωστοποίησης και στην υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για την καθοδήγηση των επιχειρήσεων όσον αφορά τη διαφάνεια και την ακρίβεια των πληροφοριών που σχετίζονται με τις κρατικές ενισχύσεις (Cope, 2019). Αξίζει να σημειώσουμε ότι οι σύμβουλοι κατανοούν σε βάθος το ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, καθοδηγούν τις επιχειρήσεις όσον αφορά την τήρηση οδηγιών όπως η οδηγία 20 για τα ΔΛΠ, διασφαλίζοντας ότι οι συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων υποβάλλονται με ακρίβεια και διαφάνεια⁹⁵.

Επίσης, οι σύμβουλοι τονίζουν τη σημασία της επαρκούς και περιεκτικής γνωστοποίησης στις οικονομικές καταστάσεις καθώς συνεργάζονται με επιχειρήσεις για τη σύνταξη λεπτομερών σημειώσεων που αποσαφηνίζουν τη φύση, τους όρους και τον αντίκτυπο των κρατικών ενισχύσεων. Οι εν λόγω γνωστοποιήσεις παρέχουν στους ενδιαφερομένους σαφή κατανόηση των οικονομικών επιπτώσεων των συναλλαγών για κρατικές ενισχύσεις.

Επιπρόσθετα, καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στη διαφανή παρουσίαση πληροφοριών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στις οικονομικές καταστάσεις, εξασφαλίζουν ότι οι κρατικές ενισχύσεις αναγνωρίζονται ως ξεχωριστό στοιχείο, ενισχύοντας τη διαφάνεια στην υποβολή εκθέσεων. Η διαφάνεια αυτή βοηθά τους ενδιαφερομένους να προσδιορίσουν τον αντίκτυπο των κρατικών ενισχύσεων στις οικονομικές επιδόσεις του οργανισμού.

Είναι επίσης σημαντικό να αναφέρουμε ότι οι σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις στην εκτίμηση της εύλογης αξίας της κρατικής ενίσχυσης, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους και τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτήν. Αυτή η εκτίμηση της εύλογης αξίας ενισχύει την ακρίβεια των οικονομικών εκθέσεων, αντανακλώντας την οικονομική πραγματικότητα των συναλλαγών κρατικών ενισχύσεων⁹⁶. Ακόμη, οι σύμβουλοι διασφαλίζουν ότι η υποβολή εκθέσεων για τις κρατικές ενισχύσεις ευθυγραμμίζεται με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς (ΔΠΧΑ). Η εν λόγω ευθυγράμμιση ενισχύει τη συνέπεια, τη συγκρισιμότητα και τη διαφάνεια στη χρηματοοικονομική πληροφόρηση σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε περιπτώσεις όπου η υποβολή εκθέσεων περιλαμβάνει υποκειμενικά στοιχεία, όπως η εκτίμηση της εύλογης αξίας, οι σύμβουλοι παρέχουν την κρίση εμπειρογνώμονα καθοδηγώντας τις επιχειρήσεις στη λήψη ενημερωμένων αποφάσεων, ενισχύοντας την ακρίβεια και την αξιοπιστία των αναφερόμενων πληροφοριών⁹⁷.

Εν ολίγοις, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη διασφάλιση της διαφάνειας και της ακρίβειας των εκθέσεων σχετικά με τις συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων. Η εμπειρογνωμοσύνη τους σε θέματα κανονιστικής συμμόρφωσης, δημοσιοποίησης, εκτίμησης της

⁹⁵Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021

⁹⁶Salheen& Nitzsche, 2018

⁹⁷Salheen& Nitzsche, 2018

εύλογης αξίας και ευθυγράμμισης με τα πρότυπα υποβολής εκθέσεων συμβάλλει στη διαφανή και ακριβή παρουσίαση των πληροφοριών που σχετίζονται με τις κρατικές ενισχύσεις στις οικονομικές εκθέσεις.

4.7 Αντιμετώπιση του ελέγχου και των κανονιστικών απαιτήσεων

Η διαχείριση των απαιτήσεων λογιστικού ελέγχου και των κανονιστικών ρυθμίσεων αποτελεί κρίσιμο στοιχείο της συμμετοχής των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι παρέχουν την εμπειρογνωμοσύνη τους σε θέματα δημοσιονομικών κανονισμών, διαδικασιών ελέγχου και κανονιστικής συμμόρφωσης, ώστε να καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στην επιτυχή αντιμετώπιση της πολυπλοκότητας των ελέγχων και του ρυθμιστικού ελέγχου στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων⁹⁸. Αρχικά αξίζει να αναφέρουμε την ετοιμότητα πριν από τον έλεγχο. Πιο συγκεκριμένα, οι σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις στην προετοιμασία των ελέγχων, διασφαλίζοντας ότι όλα τα έγγραφα που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις είναι ακριβή, πλήρη και οργανωμένα. Διενεργούν ενδελεχείς επισκοπήσεις για τον εντοπισμό δυνητικών τομέων ανησυχίας και την αντιμετώπιση τυχόν ασυμφωνιών πριν από τον έλεγχο. Επιπλέον αξίζει να σημειώσουμε τη δημιουργία διαδρομής ελέγχου. Πιο αναλυτικά, οι σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις να καθιερώσουν μια σαφή διαδρομή ελέγχου για τις συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων εξασφαλίζοντας ότι όλα τα σχετικά έγγραφα, οι εγκρίσεις και οι ανακοινώσεις που σχετίζονται με τις κρατικές ενισχύσεις είναι τεκμηριωμένα και εύκολα ανιχνεύσιμα. Επίσης, σημαντικός είναι και ο συντονισμός με τους ελεγκτές: Οι σύμβουλοι διευκολύνουν την αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ επιχειρήσεων και ελεγκτών καθώς χρησιμεύουν ως ενδιάμεσοι, απευθύνονται σε έρευνες ελεγκτών, παρέχουν τα αναγκαία έγγραφα και διασφαλίζουν την ομαλή διεξαγωγή της διαδικασίας ελέγχου⁹⁹.

Επιπρόσθετα άξια αναφοράς είναι και η επικύρωση και ακρίβεια δεδομένων. Οι σύμβουλοι επικυρώνουν σχολαστικά την ακρίβεια των δεδομένων που παρουσιάζονται στις οικονομικές εκθέσεις. Με την επικύρωση αυτή διασφαλίζεται ότι οι ελεγκτές υποβάλλονται σε αξιόπιστες και χωρίς σφάλματα πληροφορίες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Δεν πρέπει να παραλειφθούν επίσης οι ρυθμιστικές πληροφορίες. Πιο συγκεκριμένα, οι σύμβουλοι παραμένουν ενήμεροι για τις εξελισσόμενες ρυθμιστικές απαιτήσεις και ενημερώνουν τις επιχειρήσεις σχετικά με αλλαγές που ενδέχεται να επηρεάσουν την υποβολή εκθέσεων για τις κρατικές ενισχύσεις. Αυτή η διορατικότητα επιτρέπει στις επιχειρήσεις να προσαρμόζουν προληπτικά τις πρακτικές τους για να παραμείνουν συμβατές.

⁹⁸Cope, 2019

⁹⁹Cope, 2019

Σημαντική είναι και η καθοδήγηση εμπειρογνομόνων κατά τη διάρκεια των ελέγχων. Σε περιπτώσεις που οι έλεγχοι αφορούν περίπλοκες συναλλαγές κρατικών ενισχύσεων, οι σύμβουλοι παρέχουν καθοδήγηση εμπειρογνομόνων στις επιχειρήσεις. Τα στοιχεία αυτά εξηγούν τις περιπλοκότητες της υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στους ελεγκτές, διασφαλίζοντας ότι κατανοούν σαφώς τις διαδικασίες¹⁰⁰.

Εν ολίγοις, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαχείριση του ελέγχου και των κανονιστικών απαιτήσεων που συνδέονται με τη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Η εμπειρογνομοσύνη τους σε θέματα ετοιμότητας πριν από τον έλεγχο, κατάρτισης διαδρομής ελέγχου, συντονισμού με τους ελεγκτές, επαλήθευσης της συμμόρφωσης και κανονιστικής ενημέρωσης συμβάλλει σε επιτυχημένους ελέγχους και απλοποιεί τη συμμόρφωση με τα πρότυπα υποβολής εκθέσεων.

¹⁰⁰Eisenhardt & Graebner, 2007

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΦΕΛΩΝ ΑΠΟ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

5.1 Προσαρμοσμένες προσεγγίσεις από τους συμβούλους

Οι προσαρμοσμένες προσεγγίσεις αποτελούν χαρακτηριστικό γνώρισμα της συμβολής των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, όπου αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη τους για την ανάπτυξη εξατομικευμένων στρατηγικών που ανταποκρίνονται στις μοναδικές ανάγκες και στόχους των επιχειρήσεων. Οι σύμβουλοι αναγνωρίζουν ότι μια ενιαία προσέγγιση για όλους δεν επαρκεί στον περίπλοκο τοπίο των κρατικών ενισχύσεων, και καταρτίζουν εξατομικευμένες λύσεις που βελτιστοποιούν τα αποτελέσματα¹⁰¹. Μέσω της παρούσας ενότητας αναλύεται η πολύπλευρη σφαίρα των προσαρμοσμένων προσεγγίσεων των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, παρέχοντας μια λεπτομερή ανάλυση των στρατηγικών τους και του αντίκτυπου στις επιχειρήσεις.

Πιο αναλυτικά σημειώνουμε τα παρακάτω:

- Αξιολόγηση του επιχειρηματικού τοπίου: Οι σύμβουλοι αρχίζουν με την ολοκληρωμένη αξιολόγηση του επιχειρηματικού τοπίου κάθε οργανισμού, εμβαθύνουν στους στόχους του οργανισμού, τις προκλήσεις, τη δυναμική της βιομηχανίας και την οικονομική υγεία¹⁰². Η αξιολόγηση αυτή αποτελεί τη βάση για την ανάπτυξη προσαρμοσμένων στρατηγικών κρατικών ενισχύσεων.
- Στρατηγική ευθυγράμμιση: Οι σύμβουλοι ευθυγραμμίζουν τις στρατηγικές για τις κρατικές ενισχύσεις με τους στρατηγικούς στόχους της οργάνωσης. Προσαρμόζουν λύσεις που συμβάλλουν άμεσα στην πορεία ανάπτυξης της επιχείρησης, είτε πρόκειται για καινοτομία, επέκταση, είτε για λειτουργική αποδοτικότητα¹⁰³. Αυτή η ευθυγράμμιση εξασφαλίζει ότι οι κρατικές ενισχύσεις θα αποτελέσουν καταλύτη της επιτυχίας της επιχείρησης.

¹⁰¹Cope, 2019

¹⁰²Eisenhardt & Graebner, 2007

¹⁰³Barkema & Vermeulen, 1998

- Προσαρμογή επιλογής προγράμματος: Το φάσμα των προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων μπορεί να είναι τεράστιο και ποικίλο. Οι σύμβουλοι αξιολογούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας, τα οφέλη και τη συμβατότητα κάθε προγράμματος με τους στόχους της επιχείρησης, προσαρμόζουν την επιλογή των προγραμμάτων ενίσχυσης που προσφέρουν την υψηλότερη αξία και συνάφεια με τον συγκεκριμένο οργανισμό¹⁰⁴.
- Αξιολόγηση κινδύνου και ευκαιρίας: Οι σύμβουλοι διενεργούν σχολαστικές εκτιμήσεις κινδύνου και ευκαιρίας. Εντοπίζουν δυνητικούς κινδύνους που συνδέονται με προγράμματα κρατικών ενισχύσεων και προσαρμοσμένες στρατηγικές μετριασμού που διαφυλάσσουν τα συμφέροντα της επιχείρησης. Ταυτόχρονα, αποκαλύπτουν ευκαιρίες για τη μεγιστοποίηση του αντίκτυπου των κρατικών ενισχύσεων.
- Οικονομική Ανάλυση και Σχεδιασμός: Οι προσαρμοσμένες προσεγγίσεις περιλαμβάνουν σε βάθος οικονομική ανάλυση και σχεδιασμό. Αξιολογούν τις οικονομικές επιπτώσεις των προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων, προβάλλοντας τον αντίκτυπό τους στις ταμειακές ροές, την κερδοφορία και τη συνολική οικονομική απόδοση¹⁰⁵. Η ανάλυση αυτή ενημερώνει για τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων.
- Τομεακές Γνώσεις: Οι διάφορες βιομηχανίες έχουν διαφορετικά ρυθμιστικά τοπία και προκλήσεις. Οι σύμβουλοι αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη του κλάδου τους για να προσφέρουν πληροφορίες για συγκεκριμένους τομείς. Προσαρμόζουν τις στρατηγικές κρατικών ενισχύσεων που λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες του κλάδου, εξασφαλίζοντας τη συνάφεια και την αποτελεσματικότητα.
- Ολοκλήρωση διαχείρισης αλλαγών: Οι σύμβουλοι κατανοούν ότι οι πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων μπορούν να επιφέρουν αλλαγές στις διαδικασίες, τις λειτουργίες και την κατανομή των πόρων. Προσαρμόζουν στρατηγικές διαχείρισης αλλαγών που διευκολύνουν την ομαλή ενσωμάτωση των προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων στις λειτουργίες του οργανισμού¹⁰⁶.
- Μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα: Οι προσαρμοσμένες προσεγγίσεις υπερβαίνουν τα άμεσα οφέλη. Οι σύμβουλοι εξασφαλίζουν ότι οι στρατηγικές κρατικών ενισχύσεων είναι βιώσιμες

¹⁰⁴Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2021

¹⁰⁵de Mello Franco & de Oliveira Filho, 2019

¹⁰⁶Eisenhardt & Graebner, 2007

μακροπρόθεσμα. Κατασκευάζουν λύσεις που τοποθετούν την επιχείρηση για συνεχή επιτυχία ακόμα και μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος βοήθειας.

Εν ολίγοις, οι προσαρμοσμένες προσεγγίσεις των συμβούλων καταδεικνύουν την εμπειρογνωμοσύνη τους στη χάραξη εξατομικευμένων στρατηγικών κρατικών ενισχύσεων. Αξιολογώντας το επιχειρηματικό τοπίο, εναρμονίζουν τους στρατηγικούς στόχους, προσαρμόζοντας την επιλογή προγραμμάτων, διενεργώντας αξιολογήσεις κινδύνου και προσφέροντας εξειδικευμένες γνώσεις ανά τομέα, οι σύμβουλοι κατευθύνουν τις στρατηγικές διαχείρισης κρατικών ενισχύσεων που έχουν αντίκτυπο και έχουν προσαρμοσμένα οφέλη για κάθε οργανισμό.

Ο στρατηγικός σχεδιασμός και η αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων αποτελούν βασικούς τομείς στους οποίους οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στο πλαίσιο της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη τους στην επιχειρηματική στρατηγική, τη χρηματοοικονομική ανάλυση και τις τάσεις της βιομηχανίας για να καθοδηγήσουν τις επιχειρήσεις μέσω διαδικασιών στρατηγικού σχεδιασμού που ευθυγραμμίζονται με τους στόχους των κρατικών ενισχύσεων και διευκολύνουν την αποτελεσματική εταιρική αναδιάρθρωση¹⁰⁷. Οι σύμβουλοι συνεργάζονται με τις επιχειρήσεις για την ευθυγράμμιση των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων με τους στρατηγικούς τους στόχους, αξιολογούν το ανταγωνιστικό τοπίο του οργανισμού, τις φιλοδοξίες ανάπτυξης και τις οικονομικές προτεραιότητες για να εξασφαλίσουν ότι οι κρατικές ενισχύσεις συμβάλλουν άμεσα στην υλοποίηση αυτών των στόχων. Επίσης, διενεργούν αυστηρές αξιολογήσεις ευκαιριών για να προσδιορίσουν πώς οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να τροφοδοτήσουν στρατηγικές πρωτοβουλίες. Ακόμη, αξιολογούν πιθανά έργα, επεκτάσεις και καινοτομίες που μπορούν να διευκολύνουν οι κρατικές ενισχύσεις, επιτρέποντας στις επιχειρήσεις να δώσουν προτεραιότητα σε ευκαιρίες με τις υψηλότερες δυνατές αποδόσεις¹⁰⁸.

Επιπρόσθετα, οι σύμβουλοι πραγματοποιούν εμπειριστατωμένη οικονομική ανάλυση για να προβάλουν τον αντίκτυπο της κρατικής ενίσχυσης στην οικονομική απόδοση του οργανισμού. Αναλύουν τις επιπτώσεις των ταμειακών ροών, την απόδοση των επενδύσεων και τις μετρήσεις κερδοφορίας για την καθοδήγηση στρατηγικών αποφάσεων που αξιοποιούν τις κρατικές ενισχύσεις¹⁰⁹.

Σε περιπτώσεις εταιρικής αναδιάρθρωσης, οι σύμβουλοι παρέχουν καθοδήγηση σχετικά με τις στρατηγικές συγχώνευσης και εξαγοράς που είναι συνεργατικές με τους στόχους των κρατικών

¹⁰⁷Barkema &Schijven, 2008

¹⁰⁸Barkema &Schijven, 2008

¹⁰⁹Eisenhardt & Graebner, 2007

ενισχύσεων. Αξιολογούν δυνητικούς στόχους, αξιολογούν τη συμβατότητα και συνιστούν στρατηγικές που βελτιστοποιούν τη χρήση των κρατικών ενισχύσεων.

Επιπρόσθετα, σύμβουλοι συμβουλεύουν τις επιχειρήσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η κρατική ενίσχυση μπορεί να χρησιμοποιηθεί στρατηγικά για τη βελτίωση της επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας. Προσδιορίζουν τομείς στους οποίους οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να υποστηρίξουν τη βελτιστοποίηση των διεργασιών, την υιοθέτηση τεχνολογίας και την κατανομή πόρων¹¹⁰.

Αξίζει επίσης να αναφέρουμε ότι οι σύμβουλοι αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη του κλάδου τους για να προσφέρουν πληροφορίες ανά τομέα. Προσαρμόζουν τις προσεγγίσεις στρατηγικού σχεδιασμού και αναδιάρθρωσης για να εξετάσουν τη δυναμική της βιομηχανίας, τους κανονιστικούς περιορισμούς και τις τάσεις της αγοράς¹¹¹.

Είναι σημαντικό επίσης το γεγονός ότι οι σύμβουλοι διασφαλίζουν ότι τα στρατηγικά σχέδια και οι προσπάθειες αναδιάρθρωσης που συνδέονται με τις κρατικές ενισχύσεις είναι μακροπρόθεσμα βιώσιμα. Εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο ο οργανισμός μπορεί να συνεχίσει να επωφελείται από αποτελέσματα κρατικών ενισχύσεων πέραν των αρχικών σταδίων.

Τέλος, η συμμετοχή των συμβούλων στον στρατηγικό σχεδιασμό και την εταιρική αναδιάρθρωση φέρνει στο τραπέζι μια πληθώρα εμπειρογνωμοσύνης. Ευθυγραμμίζοντας τις κρατικές ενισχύσεις με στρατηγικούς στόχους, διενεργώντας αξιολογήσεις ευκαιριών, διενεργώντας χρηματοοικονομικές αναλύσεις, καθοδηγώντας στρατηγικές συγχωνεύσεων και εξαγορών και διευκολύνοντας τη διαχείριση αλλαγών, οι σύμβουλοι συμβάλλουν στη στρατηγική επιτυχία των επιχειρήσεων και αξιοποιώντας παράλληλα πόρους κρατικών ενισχύσεων.

5.2 Μετριασμός των κινδύνων και βελτίωση των αποδόσεων

Ο μετριασμός των κινδύνων και η αύξηση των αποδόσεων είναι κρίσιμες πτυχές της συμμετοχής των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη τους στη χρηματοοικονομική ανάλυση, την αξιολόγηση κινδύνων και τις τάσεις του κλάδου για να καθοδηγήσουν τις επιχειρήσεις στην αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων που συνδέονται με τη χρήση των κρατικών ενισχύσεων, ενώ παράλληλα βελτιστοποιούν τα οφέλη¹¹². Στην παρούσα φάση αξίζει να αναφέρουμε ότι οι σύμβουλοι διενεργούν διεξοδικές αξιολογήσεις κινδύνου για να εντοπίσουν πιθανές παγίδες που συνδέονται με τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων αξιολογώντας παράγοντες όπως κίνδυνοι συμμόρφωσης, οικονομικές

¹¹⁰Eisenhardt & Graebner, 2007

¹¹¹Barkema & Schijven, 2008

¹¹²Eisenhardt & Graebner, 2007

επιπτώσεις, νομικοί περιορισμοί και κίνδυνοι φήμης. Η αξιολόγηση αυτή αποτελεί τη βάση για τον σχεδιασμό στρατηγικών άμβλυνσης του κινδύνου.

Ακόμη, οι σύμβουλοι συνεργάζονται με τις επιχειρήσεις για την ανάπτυξη προσαρμοσμένων στρατηγικών μείωσης κινδύνου. Συνιστούν δράσεις που ελαχιστοποιούν τον αντίκτυπο των εντοπισμένων κινδύνων, διασφαλίζοντας ότι οι πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων εκτελούνται με ελάχιστη αναστάτωση¹¹³. Με τη μόχλευση πολλαπλών προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων ή επιδοτήσεων, οι επιχειρήσεις μειώνουν την εξάρτησή τους από μία και μόνη πηγή και ενισχύουν την ικανότητά τους να αντέχουν σε αλλαγές των ρυθμιστικών όρων¹¹⁴. Οι σύμβουλοι αναλύουν τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων για τον εντοπισμό ευκαιριών για τη βελτιστοποίηση της απόδοσης. Επίσης, αξιολογούνται τα κριτήρια επιλεξιμότητας, η διαδικασία υποβολής αιτήσεων και οι πιθανές επιδόσεις για να καθοδηγήσουν τις επιχειρήσεις που αποβλέπουν στην υψηλότερη απόδοση για τους ειδικούς τους στόχους.

Οι σύμβουλοι εκτελούν ανάλυση σεναρίου που προσομοιώνει διαφορετικά αποτελέσματα με βάση διάφορες μεταβλητές. Αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο οι αλλαγές στις εξωτερικές συνθήκες, οι ρυθμιστικές μετατοπίσεις ή η δυναμική της αγοράς θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα αποτελέσματα των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι διενεργούν λεπτομερείς αναλύσεις κόστους-οφέλους για να προσδιορίσουν τον συνολικό οικονομικό αντίκτυπο των προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων. Αξιολογούν όχι μόνο τα δυνητικά οφέλη, αλλά και τις σχετικές επιπτώσεις στο κόστος και τους πόρους¹¹⁵.

Οι σύμβουλοι διευκολύνουν την αποτελεσματική κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με τους κινδύνους σε βασικούς ενδιαφερόμενους βοηθώντας τις επιχειρήσεις να μεταφέρουν με διαφάνεια τους κινδύνους που συνδέονται με τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων, γεγονός που ενισχύει την εμπιστοσύνη των ενδιαφερόμενων μερών στη διαχείριση κινδύνων του οργανισμού¹¹⁶. Επίσης διασφαλίζουν ότι οι πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων τηρούν τις κανονιστικές κατευθυντήριες γραμμές και τα πρότυπα συμμόρφωσης. Παρέχουν καθοδήγηση για την ευθυγράμμιση των δραστηριοτήτων με τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις, ελαχιστοποιώντας τον κίνδυνο κυρώσεων ή μη συμμόρφωσης. Ακόμη, δημιουργούν μηχανισμούς παρακολούθησης και αξιολόγησης για την παρακολούθηση της προόδου και των αποτελεσμάτων των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων. Συνιστούν δείκτες απόδοσης και δείκτες που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να αξιολογούν την αποτελεσματικότητα των στρατηγικών τους.

¹¹³Cope, 2019

¹¹⁴Barkema & Schijven, 2008

¹¹⁵Barkema & Schijven, 2008

¹¹⁶Eisenhardt & Graebner, 2007

Τέλος, η συμμετοχή τους στον μετριασμό των κινδύνων και στη βελτίωση των αποδόσεων αντανακλά τη δέσμευσή τους να βελτιστοποιήσουν τα αποτελέσματα των κρατικών ενισχύσεων ελαχιστοποιώντας παράλληλα τους δυνητικούς κινδύνους. Με τη διενέργεια αξιολογήσεων κινδύνου, την εκπόνηση στρατηγικών μετριασμού, τη βελτιστοποίηση της απόδοσης, την εκτέλεση αναλύσεων σεναρίων και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης, οι σύμβουλοι συμβάλλουν στην ικανότητα των επιχειρήσεων να αξιοποιούν αποτελεσματικά τους πόρους κρατικών ενισχύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΜΕΛΕΤΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ: ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

6.1 Περίπτωση 1: Αναζωογόνηση μιας παρακμάζουσας βιομηχανίας

Στον τομέα της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, οι σύμβουλοι έχουν αποδείξει την ικανότητά τους να αναζωογονήσουν τις παρακμάζουσες βιομηχανίες μέσω στρατηγικών παρεμβάσεων που αξιοποιούν τους πόρους κρατικών ενισχύσεων¹¹⁷. Αυτή η μελέτη περίπτωσης οδηγεί σε ένα πραγματικό παράδειγμα όπου οι σύμβουλοι έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στο να οδηγήσουν μια βιομηχανία πίσω στην ανάπτυξη αξιοποιώντας τη δύναμη των κρατικών ενισχύσεων.

Η υπόθεση επικεντρώνεται γύρω από μια παραδοσιακή μεταποιητική βιομηχανία που είχε καταπιαστεί με τη μείωση της ζήτησης, τον έντονο ανταγωνισμό και την παρωχημένη τεχνολογία. Οι προκλήσεις της βιομηχανίας επιδεινώθηκαν από την εξελισσόμενη δυναμική της αγοράς και τις παγκόσμιες μετατοπίσεις. Αναγνωρίζοντας την ανάγκη για μια συνολική αναβίωση, οι σύμβουλοι ξεκίνησαν την ευθυγράμμιση των πρωτοβουλιών κρατικών ενισχύσεων με τους στρατηγικούς στόχους του κλάδου, συνεργάστηκαν στενά με τα ενδιαφερόμενα μέρη για να κατανοήσουν τα ιστορικά πλεονεκτήματα, τις τρωτότητες και τους πιθανούς τρόπους μετασχηματισμού του κλάδου (Core, 2019). Οι σύμβουλοι πραγματοποίησαν μια εμπειριστατωμένη αξιολόγηση ευκαιρίας για να προσδιορίσουν τον τρόπο με τον οποίο η κρατική ενίσχυση θα μπορούσε να δώσει νέα πνοή στον κλάδο ανέλυσαν τις τάσεις της αγοράς, την τεχνολογική πρόοδο και τις πιθανές θέσεις όπου ο κλάδος θα μπορούσε να ανακτήσει το ανταγωνιστικό του πλεονέκτημα. Με μια προσαρμοσμένη προσέγγιση, οι σύμβουλοι συνέστησαν μια στρατηγική διαφοροποίησης που περιελάμβανε την αξιοποίηση διαφόρων προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων. Τα προγράμματα αυτά περιλάμβαναν επιχορηγήσεις για E&A, κίνητρα για καινοτομία και επιδοτήσεις για υιοθέτηση τεχνολογίας. Οι σύμβουλοι ενθάρρυναν τη βιομηχανία να ενστερνιστεί την καινοτομία ως μέσο διαφοροποίησης. Με τη μόγλευση των κρατικών ενισχύσεων, διευκόλυναν τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων και ερευνητικών ιδρυμάτων, προωθώντας τεχνολογικές εξελίξεις που ευθυγραμμίζονται με τις παγκόσμιες τάσεις¹¹⁸.

Η αναβίωση ενός φθίνοντος κλάδου κατέστησε αναγκαίες σημαντικές εσωτερικές αλλαγές. Οι σύμβουλοι σχεδίασαν στρατηγικές διαχείρισης αλλαγών που εξασφάλισαν την απρόσκοπτη

¹¹⁷Barkema & Schijven, 2008

¹¹⁸Eisenhardt & Graebner, 2007

ενσωμάτωση των νέων τεχνολογιών, διαδικασιών και δεξιοτήτων, βοήθησαν τον κλάδο να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που συνδέονται με την αναδιάρθρωση. Επίσης, ενορχήστρωσαν στρατηγικές δεσμεύσεις με κυβερνητικούς φορείς, ρυθμιστικές αρχές και βιομηχανικές ενώσεις, κοινοποίησαν τις δυνατότητες αναβίωσης του κλάδου και το ρόλο που θα διαδραμάτιζε η κρατική ενίσχυση στην καταλύτρια αυτής της μετατροπής. Για τη μέτρηση της επιτυχίας, καθιέρωσαν δείκτες απόδοσης που περιλάμβαναν τόσο βραχυπρόθεσμες νίκες όσο και μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα, εντόπισαν βασικούς δείκτες, όπως αυξημένες δαπάνες E&A, διπλώματα ευρεσιτεχνίας για την καινοτομία, ποσοστά απασχόλησης και αύξηση του μεριδίου αγοράς¹¹⁹. Ακόμη, διασφάλισαν σχολαστικά ότι όλες οι πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων ήταν σε αυστηρή συμμόρφωση με τις κανονιστικές οδηγίες και καθοδήγησαν τον κλάδο στην τήρηση των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων, των υποχρεώσεων γνωστοποίησης και των νομικών περιορισμών. Κατά τη διάρκεια αρκετών ετών, η πορεία του κλάδου μετατοπίστηκε από την πτώση στην ανάπτυξη. Με τη στρατηγική χρήση των κρατικών ενισχύσεων, η βιομηχανία ενστερνίστηκε την καινοτομία, εκσυγχρονίστηκε τις δραστηριότητές της και κέρδισε νέες ευκαιρίες στην αγορά. Οι προσπάθειες αναζωογόνησης όχι μόνο αποκατέστησαν την ανταγωνιστική θέση του κλάδου, αλλά αποτέλεσαν πρότυπο για άλλους φθίνοντες τομείς.

Σε αυτήν την περίπτωση, οι σύμβουλοι έδειξαν με παραδείγματα την ικανότητά τους να ενορχηστρώσουν τις μεταμορφωτικές αλλαγές μέσω της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων. Η στρατηγική ευθυγράμμισή τους, οι στρατηγικές διαφοροποίησης, η εστίαση στην καινοτομία και η τεχνογνωσία τους στη διαχείριση της αλλαγής διευκόλυναν την αναβίωση μιας φθίνουσας βιομηχανίας, υπογραμμίζοντας τον καίριο ρόλο που διαδραματίζουν οι σύμβουλοι στη διαμόρφωση των πορειών των βιομηχανιών.

6.2 Περίπτωση 2: Προώθηση της καινοτομίας και της έρευνας

Οι σύμβουλοι έχουν αποδειχθεί καθοριστικοί παράγοντες για την προώθηση της καινοτομίας και των ερευνητικών πρωτοβουλιών εντός των βιομηχανιών μέσω της στρατηγικής χρήσης των πόρων κρατικών ενισχύσεων. Αυτή η μελέτη περίπτωσης αποτελεί ένα πραγματικό παράδειγμα όπου οι σύμβουλοι διαδραμάτισαν καίριο ρόλο στην προώθηση μιας κουλτούρας καινοτομίας και έρευνας, αξιοποιώντας τις ευκαιρίες για κρατικές ενισχύσεις. Η υπόθεση περιστρέφεται γύρω από μια βιομηχανία με επίκεντρο την τεχνολογία που καταπιάνεται με την επιτακτική ανάγκη να παραμείνει ανταγωνιστική σε μια εποχή ραγδαίας τεχνολογικής προόδου. Η βιομηχανία αναγνώρισε την ανάγκη να γίνουν επενδύσεις στην καινοτομία και την έρευνα ώστε να παραμείνει στην πρώτη

¹¹⁹Cope, 2019

γραμμή. Σύμβουλοι που ασχολούνται με παράγοντες του κλάδου για την ευθυγράμμιση των στόχων καινοτομίας και έρευνας με τις ευκαιρίες για κρατικές ενισχύσεις πραγματοποίησαν περιεκτικές αξιολογήσεις του τεχνολογικού τοπίου του κλάδου, προσδιορίζοντας τομείς στους οποίους η καινοτομία θα μπορούσε να οδηγήσει σε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Οι σύμβουλοι πραγματοποίησαν μια λεπτομερή ανάλυση ευκαιρίας, προσδιορίζοντας τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων που εξυπηρετούσαν την καινοτομία και τις ερευνητικές προσπάθειες αξιολογώντας τις διαθέσιμες επιχορηγήσεις, κίνητρα και επιδοτήσεις που ευθυγραμμίστηκαν με τις τεχνολογικές φιλοδοξίες του κλάδου¹²⁰. Σημαντική είναι επίσης η αναγνώριση της ανάγκης για ένα ισχυρό ερευνητικό οικοσύστημα, σύμβουλοι συνεργάστηκαν με ακαδημαϊκά ιδρύματα, ερευνητικά κέντρα και βιομηχανικές ενώσεις και διευκόλυναν τις συνεργασίες, οι οποίες επέτρεπαν στις επιχειρήσεις να αξιοποιήσουν την ερευνητική εμπειρογνομosύνη που ήταν διαθέσιμη στο οικοσύστημα. Οι σύμβουλοι προσάρμοσαν τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων για να καλύψουν τους στόχους καινοτομίας της βιομηχανίας, βοήθησαν τις επιχειρήσεις να επεξεργαστούν πειστικές προτάσεις, ευθυγραμμίζοντάς τις με τις απαιτήσεις του προγράμματος, βελτιστοποιώντας τις δυνατότητες εξασφάλισης κρατικών ενισχύσεων¹²¹.

Επίσης, προώθησαν συνεργατικές πρωτοβουλίες καινοτομίας ενθαρρύνοντας τις διαβιομηχανικές συνεργασίες και την ανταλλαγή γνώσεων. Ακόμη, διευκόλυναν εργαστήρια, φόρουμ και συσπειρώσεις καινοτομίας που προωθούσαν τη δημιουργία ιδεών και τη συνεργασία. Για να εξασφαλιστεί ότι οι πόροι κρατικών ενισχύσεων χρησιμοποιούνται κατά τον βέλτιστο τρόπο, οι σύμβουλοι παρείχαν καθοδήγηση σχετικά με την αποτελεσματική κατανομή των πόρων βοηθώντας τις επιχειρήσεις να δώσουν προτεραιότητα σε έργα που ευθυγραμμίζονται με τους στόχους της καινοτομίας και μεγιστοποιούν τον αντίκτυπο των κρατικών ενισχύσεων. Επίσης, οι σύμβουλοι εξασφάλισαν ότι όλες οι πρωτοβουλίες καινοτομίας και έρευνας παρέμειναν σύμφωνες με τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις και καθοδήγησαν τις επιχειρήσεις να τηρούν τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων, τις απαιτήσεις γνωστοποίησης και τους νομικούς περιορισμούς. Ακόμη, καθιέρωσαν δείκτες απόδοσης για την αξιολόγηση της επιτυχίας των πρωτοβουλιών καινοτομίας και έρευνας παρακολουθώντας μετρήσεις όπως ο αριθμός των κατατεθέντων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, οι ερευνητικές δημοσιεύσεις, οι συμφωνίες συνεργασίας και ο αντίκτυπος στην ανταγωνιστική θέση του κλάδου¹²².

Με την πάροδο του χρόνου, η βιομηχανία υπέστη μια μεταμορφωτική στροφή προς μια κουλτούρα καινοτομίας και έρευνας. Με στρατηγική καθοδήγηση από συμβούλους, οι επιχειρήσεις ενστερνίστηκαν τεχνολογίες αιχμής, δημιούργησαν νέες ιδέες και σχημάτισαν συνεργατικά δίκτυα.

¹²⁰Eisenhardt & Graebner, 2007

¹²¹Cope, 2019

¹²²Eisenhardt & Graebner, 2007

Η εισροή πόρων για τις κρατικές ενισχύσεις κατέλυσε τις καινοτομίες και έθεσε τον κλάδο ως κόμβο για την τεχνολογική πρόοδο. Η περίπτωση αυτή καταδεικνύει σαφώς το ρόλο των συμβούλων στην προώθηση της καινοτομίας και της έρευνας, μέσω της άντλησης πόρων για τις κρατικές ενισχύσεις. Η στρατηγική ευθυγράμμισή τους, ο εντοπισμός ευκαιριών, η ενίσχυση του οικοσυστήματος, η προσαρμογή των προγραμμάτων και οι στρατηγικές μέτρησης επιδόσεων συνέβαλαν συλλογικά στην εξέλιξη του κλάδου σε μια ισχυρή δύναμη που βασίζεται στην καινοτομία.

6.3 Περίπτωση 3: Υιοθέτηση βιώσιμων πρακτικών

Στον τομέα της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, οι σύμβουλοι κατέδειξαν τον ρόλο τους στην προώθηση της υιοθέτησης βιώσιμων πρακτικών στους κλάδους μέσω της στρατηγικής χρησιμοποίησης των πόρων των κρατικών ενισχύσεων¹²³. Αυτή η μελέτη περίπτωσης εξελίσσεται σε ένα πραγματικό παράδειγμα, όπου οι σύμβουλοι διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην καθοδήγηση μιας βιομηχανίας προς βιώσιμες πρακτικές, αξιοποιώντας τις ευκαιρίες για κρατικές ενισχύσεις. Η υπόθεση περιστρέφεται γύρω από μια βιομηχανία που αντιμετωπίζει αυξανόμενες πιέσεις να ενστερνιστεί τη βιωσιμότητα εν μέσω αυξημένων περιβαλλοντικών προβληματισμών και μεταβαλλόμενων προτιμήσεων των καταναλωτών. Η βιομηχανία αναγνώρισε την ανάγκη μετάβασης σε πιο βιώσιμες επιχειρήσεις. Οι σύμβουλοι συνεργάστηκαν με τους ενδιαφερόμενους φορείς του κλάδου για την ευθυγράμμιση των βιώσιμων πρακτικών με τις πρωτοβουλίες για τις κρατικές ενισχύσεις, πραγματοποίησαν περιεκτικές αξιολογήσεις των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του κλάδου, προσδιορίζοντας τομείς στους οποίους οι κρατικές ενισχύσεις θα μπορούσαν να καταλύσουν βιώσιμους μετασχηματισμούς¹²⁴. Επίσης, διεξήγαγαν μια αυστηρή ανάλυση ευκαιρίας, προσδιορίζοντας τα προγράμματα κρατικών ενισχύσεων που υποστήριζαν τις προσπάθειες με γνώμονα την αειφορία. Ακόμη, αξιολόγησαν τις επιχορηγήσεις, τις επιδοτήσεις και τα κίνητρα που αντιστοιχούσαν στη δέσμευση του κλάδου για περιβαλλοντική ευθύνη¹²⁵. Αναγνωρίζοντας τη σημασία της τεχνολογίας και των αναβαθμίσεων διεργασιών για την επίτευξη της βιωσιμότητας, σύμβουλοι καθοδηγούσαν τις επιχειρήσεις στον εντοπισμό τομέων όπου οι κρατικές ενισχύσεις θα μπορούσαν να διευκολύνουν την υιοθέτηση φιλικών προς το περιβάλλον τεχνολογιών, ενεργειακά αποδοτικών διεργασιών και στρατηγικών μείωσης των αποβλήτων. Επίσης, εξατομικευμένες πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων για την ευθυγράμμιση με τους στόχους της βιομηχανίας αειφορίας, βοήθησαν στο σχεδιασμό έργων που είχαν ως στόχο

¹²³Barkema &Schijven, 2008

¹²⁴Cope, 2019

¹²⁵Barkema &Schijven, 2008

συγκεκριμένες περιβαλλοντικές βελτιώσεις, όπως η μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, η ελαχιστοποίηση των αποβλήτων ή η βελτίωση της αποδοτικότητας των πόρων.

Οι σύμβουλοι εξασφάλισαν ότι όλες οι πρωτοβουλίες αιεφορίας θα παραμείνουν συμβατές με τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις και τα περιβαλλοντικά πρότυπα. Παρείχαν καθοδήγηση για την πλοήγηση στην πολυπλοκότητα των ρυθμιστικών πλαισίων και την ενσωμάτωσή τους στα σχέδια έργων. Ακόμη, σχεδίασαν στρατηγικές διαχείρισης αλλαγών που διευκόλυναν την απρόσκοπτη ενσωμάτωση των βιώσιμων πρακτικών και βοήθησαν τις επιχειρήσεις στη διαχείριση της μετάβασης προς πιο οικολογικές διαδικασίες και τεχνολογίες, ξεπερνώντας τις προκλήσεις που συνδέονται με την αλλαγή¹²⁶. Αναγνωρίζοντας τη σημασία της συμμετοχής των ενδιαφερομένων σε πρωτοβουλίες αιεφορίας, σύμβουλοι ενορχήστρωσαν συμφωνίες με περιβαλλοντικές υπηρεσίες, τοπικές κοινότητες και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Διευκόλυναν τις συνεργασίες που ενίσχυαν την αξιοπιστία και τον αντίκτυπο των προσπαθειών βιωσιμότητας. Οι σύμβουλοι καθιέρωσαν δείκτες απόδοσης για τη μέτρηση της επιτυχίας των πρωτοβουλιών βιωσιμότητας, εντόπισαν δείκτες, όπως η μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος, η υιοθέτηση βιώσιμων τεχνολογιών, τα επίπεδα συμμετοχής της κοινότητας και η βελτίωση της φήμης της μάρκας¹²⁷. Με την πάροδο του χρόνου, ο κλάδος μετατράπηκε σε φάρο βιώσιμων πρακτικών. Με στρατηγική καθοδήγηση από συμβούλους, οι επιχειρήσεις ενστερνίστηκαν φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες, ελαχιστοποίησαν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και συνέβαλαν στον ευρύτερο στόχο της αιεφορίας. Η εισροή πόρων από τις κρατικές ενισχύσεις διαδραμάτισε καίριο ρόλο στην επιτάχυνση αυτών των μετασχηματισμών.

Η υπόθεση αυτή καταδεικνύει σαφώς το ρόλο των συμβούλων στην προώθηση της υιοθέτησης βιώσιμων πρακτικών μέσω της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων. Η στρατηγική ευθυγράμμισή τους, ο εντοπισμός ευκαιριών, οι τεχνολογικές αναβαθμίσεις, η συμμόρφωση με τους κανονισμούς και οι στρατηγικές συμμετοχής των ενδιαφερομένων, οδήγησαν συλλογικά τον κλάδο σε ένα πιο πράσινο και πιο βιώσιμο μέλλον.

6.4 Διασφάλιση διαφάνειας και δικαιοσύνης στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων

Η διαφάνεια και η αμεροληψία αποτελούν τη βάση της αποτελεσματικής διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων και οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην τήρηση αυτών των αρχών, διασφαλίζοντας ότι οι διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων διεξάγονται με μέγιστη ακεραιότητα,

¹²⁶Cope, 2019

¹²⁷Eisenhardt & Graebner, 2007

υπευθυνότητα και ισότητα¹²⁸. Η παρούσα εργασία εμβαθύνει στις πολύπλευρες διαστάσεις της συμμετοχής των συμβούλων στην προώθηση της διαφάνειας και της δικαιοσύνης, φωτίζοντας τις στρατηγικές, τις μεθοδολογίες και τον βαθύ αντίκτυπο που έχουν στο συνολικό οικοσύστημα των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι προσπαθούν να βελτιώσουν τη διαφάνεια των διαδικασιών κρατικών ενισχύσεων εξασφαλίζοντας ότι είναι σαφείς, τεκμηριωμένες και εύκολα κατανοητές για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Συνεργάζονται στενά με τις επιχειρήσεις για τον σχεδιασμό διαφανών διαδικασιών που αρθρώνουν κριτήρια επιλεξιμότητας, διαδικασίες εφαρμογής, μεθοδολογίες αξιολόγησης και πρωτόκολλα λήψης αποφάσεων. Αυτή η έμφαση στη σαφήνεια της διαδικασίας όχι μόνο παρέχει τη δυνατότητα στους αιτούντες να έχουν έναν σαφή χάρτη πορείας, αλλά επίσης ελαχιστοποιεί τη σύγχυση και προωθεί την εμπιστοσύνη¹²⁹.

Επίσης, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην καθοδήγηση των επιχειρήσεων μέσω των περιπλοκών της δημοσιοποίησης στις αιτήσεις κρατικών ενισχύσεων και της χρήσης τους. Εξασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις παρέχουν ακριβείς, πλήρεις και διαφανείς πληροφορίες σχετικά με τις αιτήσεις τους για κρατικές ενισχύσεις, τη χρήση χρηματοδότησης και τις δεσμεύσεις συμμόρφωσης. Η παρούσα καθοδήγηση αφορά την ένταξη όλων των σχετικών πληροφοριών, από οικονομικά δεδομένα έως στοιχεία έργων, διαμορφώνοντας ένα περιβάλλον ανοικτής και διαφανούς επικοινωνίας¹³⁰. Οι σύμβουλοι υποστηρίζουν ενεργά τον θεμιτό ανταγωνισμό κατά τη χορήγηση των κρατικών ενισχύσεων, αξιολογούν διεξοδικά τον πιθανό αντίκτυπο των κρατικών ενισχύσεων στη δυναμική της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο με τον οποίο η διανομή των ενισχύσεων μπορεί να επηρεάσει τους ανταγωνιστές. Ακόμη, συνιστούν στρατηγικές για να διασφαλιστεί ότι οι παρεμβάσεις κρατικών ενισχύσεων δεν στρεβλώνουν το ανταγωνιστικό τοπίο, ευνοώντας έτσι ένα δίκαιο επιχειρηματικό περιβάλλον. Επιπλέον, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην εφαρμογή μηχανισμών για τον εντοπισμό, τη διαχείριση και τον μετριασμό των συγκρούσεων συμφερόντων κατά τη διάρκεια των διαδικασιών εφαρμογής και αξιολόγησης των κρατικών ενισχύσεων παρέχοντας καθοδήγηση για την αναγνώριση δυνητικών συγκρούσεων και προσφέροντας λύσεις για τη διασφάλιση της αμεροληψίας, οι σύμβουλοι ενισχύουν την αξιοπιστία και την αμεροληψία του οικοσυστήματος κρατικών ενισχύσεων¹³¹. Ακόμη, οι σύμβουλοι αναγνωρίζουν τη σημασία της συμπερίληψης διαφορετικών προοπτικών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων διευκολύνοντας τις πρωτοβουλίες συμμετοχής των ενδιαφερομένων, ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή των κυβερνητικών υπηρεσιών, των ενώσεων του κλάδου, των επηρεαζόμενων κοινοτήτων και άλλων σχετικών μερών. Αυτή η συνολική προσέγγιση όχι μόνο ενισχύει τη

¹²⁸Cope, 2019

¹²⁹Barkema & Schijven, 2008

¹³⁰Eisenhardt & Graebner, 2007

¹³¹Barkema & Schijven, 2008

διαφάνεια αλλά επίσης διασφαλίζει ότι οι αποφάσεις για τις κρατικές ενισχύσεις ευθυγραμμίζονται με μια ευρύτερη συναίνεση

Οι σύμβουλοι δημιουργούν ισχυρούς μηχανισμούς αναθεώρησης που ελέγχουν τη διαφάνεια και την αμεροληψία των διαδικασιών κρατικών ενισχύσεων. Με τη συνεχή παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τις καθιερωμένες κατευθυντήριες γραμμές και την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων διαφάνειας, οι σύμβουλοι επιτρέπουν την έγκαιρη λήψη διορθωτικών μέτρων, διασφαλίζοντας ότι οι πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων διατηρούν υψηλά επίπεδα λογοδοσίας¹³².

Επίσης, καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στη διατήρηση σχολαστικής τεκμηρίωσης των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τις κρατικές ενισχύσεις, συμβάλλουν στη δημιουργία ολοκληρωμένων αρχείων που δεν είναι απαραίτητα μόνο για τους ελέγχους και τις κανονιστικές αξιολογήσεις, αλλά επίσης προωθούν τη διαφανή υποβολή εκθέσεων στους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς, προάγοντας ένα περιβάλλον εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας

Οι σύμβουλοι είναι ένθερμοι υποστηρικτές της ηθικής και νομικής συμμόρφωσης σε όλες τις διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων. Παρέχουν εξειδικευμένη καθοδήγηση για την αποφυγή της μεταχείρισης, των πρακτικών διακρίσεων και των ενεργειών που θα μπορούσαν να υπονομεύσουν την αμεροληψία της διαδικασίας κατανομής. Οι σύμβουλοι βοηθούν τις επιχειρήσεις να πλοηγηθούν στο περίπλοκο ρυθμιστικό τοπίο, εξασφαλίζοντας μια ισχυρή συμμόρφωση με τα νομικά και δεοντολογικά πρότυπα¹³³.

Αξίζει επίσης να σημειώσουμε ότι οι σύμβουλοι οδηγούν σε μια κουλτούρα της διαφάνειας και της δικαιοσύνης με τη διεξαγωγή εκπαιδευτικών συναντήσεων, εργαστήρια, και εκστρατείες ευαισθητοποίησης στο πλαίσιο των οργανισμών μεταδίδοντας γνώσεις σχετικά με τις αρχές και τα οφέλη των διαφανών πρακτικών, οι σύμβουλοι εξουσιοδοτούν τους εργαζομένους να τηρούν την ηθική συμπεριφορά και να προωθούν μια κουλτούρα λογοδοσίας (Cope, 2019). Σε σενάρια όπου οι πρωτοβουλίες κρατικών ενισχύσεων περιλαμβάνουν δημόσια χρηματοδότηση, οι σύμβουλοι διευκολύνουν τη διαφανή επικοινωνία με το κοινό, εξασφαλίζουν την ακριβή διάδοση των πληροφοριών, τονίζοντας τα προβλεπόμενα οφέλη των κρατικών ενισχύσεων, τα μέτρα που εφαρμόζονται για τη διασφάλιση της δικαιοσύνης και τον θετικό αντίκτυπο στις κοινότητες,

Η αποφυγή των συγκρούσεων συμφερόντων αποτελεί πρωταρχικό μέλημα στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων και οι σύμβουλοι διαδραματίζουν καίριο ρόλο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η κατανομή και η χρήση των πόρων των κρατικών ενισχύσεων θα παραμείνει χωρίς μεροληψίες ή αδικαιολόγητη επιρροή. Παρακάτω αναλύονται οι πολύπλευρες διαστάσεις της

¹³²Cope, 2019

¹³³Eisenhardt & Graebner, 2007

συμμετοχής των συμβούλων στην πρόληψη των συγκρούσεων συμφερόντων, προσφέροντας ολοκληρωμένη εικόνα των στρατηγικών, των μηχανισμών τους και του βαθύτατου αντίκτυπου που έχουν στη διατήρηση της ακεραιότητας των διαδικασιών κρατικών ενισχύσεων. Πιο αναλυτικά αξίζει να αναφέρουμε τα παρακάτω¹³⁴:

1. Εντοπισμός και αξιολόγηση συγκρούσεων: Οι σύμβουλοι είναι έμπειροι στον εντοπισμό δυνητικών συγκρούσεων συμφερόντων που θα μπορούσαν να προκύψουν κατά τη διάρκεια των διαδικασιών κρατικών ενισχύσεων. Χρησιμοποιούν συστηματικές μεθόδους για την αξιολόγηση των σχέσεων, των συσχετισμών και των προσωπικών συμφερόντων που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την αμεροληψία ή τη δικαιοσύνη στη λήψη αποφάσεων.
2. Διαφάνεια και Αποκάλυψη: Οι σύμβουλοι τονίζουν τη σημασία της διαφανούς αποκάλυψης τυχόν δυνητικών συγκρούσεων συμφερόντων. Καθοδηγούν τις επιχειρήσεις στην παροχή ολοκληρωμένων πληροφοριών σχετικά με τις προσχωρήσεις, τα οικονομικά συμφέροντα και οποιεσδήποτε άλλες σχετικές σχέσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την κατανομή των πόρων για τις κρατικές ενισχύσεις.
3. Ανάπτυξη Κώδικα Δεοντολογίας: Οι σύμβουλοι βοηθούν τις οργανώσεις στη σύνταξη ισχυρών κωδικών δεοντολογίας που αντιμετωπίζουν ρητά συγκρούσεις συμφερόντων. Οι εν λόγω κώδικες περιγράφουν σαφείς κατευθυντήριες γραμμές για τους υπαλλήλους, τους συμβούλους και τους ενδιαφερόμενους φορείς που εμπλέκονται στις διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων, διασφαλίζοντας ότι ενεργούν προς το συμφέρον της διαφάνειας και της δικαιοσύνης¹³⁵.
4. Ανεξάρτητες Επιτροπές Αξιολόγησης: Σε περιπτώσεις όπου το ενδεχόμενο σύγκρουσης συμφερόντων είναι υψηλό, οι σύμβουλοι συνιστούν τη σύσταση ανεξάρτητων επιτροπών αξιολόγησης. Οι επιτροπές αυτές αποτελούνται από αμερόληπτους εμπειρογνώμονες που αξιολογούν αντικειμενικά τις αιτήσεις κρατικών ενισχύσεων, ελαχιστοποιώντας τον κίνδυνο ευνοιοκρατίας ή αθέμιτης επιρροής.
5. Αιτιώδης και Μη Συμμετοχή: Σύμβουλοι συμβουλεύουν σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια και τα πρωτόκολλα μη συμμετοχής. Όταν εντοπίζονται συγκρούσεις συμφερόντων,

¹³⁴Barkema & Schijven, 2008

¹³⁵Eisenhardt & Graebner, 2007

συνιστάται στα άτομα με τέτοιες συγκρούσεις να παύσουν να λαμβάνουν αποφάσεις ή οποιαδήποτε συμμετοχή που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την αντικειμενικότητα.

6. Έλεγχοι δέουσας επιμέλειας: Οι σύμβουλοι διενεργούν ελέγχους δέουσας επιμέλειας για να διασφαλίσουν ότι τα άτομα που εμπλέκονται σε διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων δεν έχουν ακοινολόγητες συγκρούσεις συμφερόντων. Οι εν λόγω έλεγχοι περιλαμβάνουν διεξοδικές αξιολογήσεις των οικονομικών σχέσεων, των εταιρικών σχέσεων και άλλων σχετικών συνδέσεων.
7. Τακτική εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση: Οι σύμβουλοι διεξάγουν εκπαιδευτικά προγράμματα που εκπαιδεύουν τους εργαζόμενους, τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων και τους ενδιαφερόμενους για τη σύγκρουση συμφερόντων. Τα προγράμματα αυτά ενισχύουν την ευαισθητοποίηση σχετικά με τις πιθανές παγίδες, τις συνέπειες και τα προληπτικά μέτρα για την προώθηση μιας κουλτούρας επαγρύπνησης¹³⁶.
8. Επιτροπές Δεοντολογίας: Σε σύνθετα έργα κρατικών ενισχύσεων, οι σύμβουλοι συστήνουν τη σύσταση επιτροπών δεοντολογίας. Οι επιτροπές αυτές είναι επιφορτισμένες με την εξέταση ενδεχόμενων συγκρούσεων συμφερόντων, την παροχή συστάσεων και την εξασφάλιση της τήρησης των δεοντολογικών προτύπων σε όλη τη διαδικασία κρατικών ενισχύσεων.
9. Επαλήθευση από τρίτα μέρη: Οι σύμβουλοι συχνά συνιστούν τη συμμετοχή τρίτων οργανισμών για την επαλήθευση και την επιβεβαίωση της απουσίας σύγκρουσης συμφερόντων. Αυτή η εξωτερική επικύρωση ενισχύει την αξιοπιστία των διαδικασιών κρατικών ενισχύσεων και ενισχύει την εμπιστοσύνη των ενδιαφερόμενων μερών.
10. Συνεχής παρακολούθηση: Οι σύμβουλοι τονίζουν τη σημασία της συνεχούς παρακολούθησης για τον εντοπισμό τυχόν συγκρούσεων συμφερόντων που ενδέχεται να προκύψουν κατά τη διάρκεια πρωτοβουλιών για κρατικές ενισχύσεις. Η προληπτική παρακολούθηση επιτρέπει την έγκαιρη παρέμβαση και τα διορθωτικά μέτρα.

Εν ολίγοις, ο ρόλος των συμβούλων στην αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων είναι ουσιαστικός για τη διαφύλαξη της αξιοπιστίας και της ακεραιότητας των διαδικασιών κρατικών

¹³⁶Barkema &Schijven, 2008

ενισχύσεων. Μέσω του αυστηρού προσδιορισμού των συγκρούσεων, της διαφανούς δημοσιοποίησης, των δεοντολογικών κωδικών και της ανεξάρτητης αξιολόγησης, οι σύμβουλοι εξασφαλίζουν ότι οι πόροι κρατικής βοήθειας κατανέμονται και χρησιμοποιούνται χωρίς προκαταλήψεις, προωθώντας την εμπιστοσύνη και την ισότητα.

6.5 Δεοντολογικές ευθύνες των συμβούλων

Οι ηθικές ευθύνες βρίσκονται στον πυρήνα της εμπλοκής των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, αντικατοπτρίζοντας τη δέσμευσή τους να τηρούν τα υψηλότερα πρότυπα ακεραιότητας, διαφάνειας και λογοδοσίας¹³⁷. Το παρόν τμήμα αναλύει διεξοδικά τις πολύπλευρες διαστάσεις των ηθικών ευθυνών που επωμίζονται οι σύμβουλοι στο πλαίσιο της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, αποφαινίζοντας τις στρατηγικές τους, τον αντίκτυπο και τη βαθιά επιρροή που ασκούν στον δεοντολογικό ιστό του τοπίου των κρατικών ενισχύσεων. Οι σύμβουλοι διατηρούν ακλόνητη ακεραιότητα και αντικειμενικότητα καθ' όλη τη συμμετοχή τους στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων, τηρούν τις αρχές της δικαιοσύνης, της εντιμότητας και της αμεροληψίας, διασφαλίζοντας ότι οι συστάσεις και οι ενέργειές τους στερούνται προσωπικής προκατάληψης ή αδικαιολόγητης επιρροής¹³⁸. Επίσης, οι σύμβουλοι τηρούν την ηθική αρχή της πλήρους αποκάλυψης, παρέχουν διαφανείς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις δικές τους σχέσεις, πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων και οποιεσδήποτε πτυχές που μπορεί να επηρεάσουν τις συμβουλές ή τις συστάσεις τους σε πελάτες και ενδιαφερόμενα μέρη. Ακόμη, δίνουν προτεραιότητα στη διατήρηση της εμπιστευτικότητας στις αλληλεπιδράσεις τους, διαφυλάσσουν τις ευαίσθητες πληροφορίες που λαμβάνονται κατά τη διάρκεια των δεσμεύσεων για κρατικές ενισχύσεις, τηρώντας την ιδιωτική ζωή των πελατών και των ενδιαφερόμενων μερών, και αποφεύγουν την ανταλλαγή εμπιστευτικών δεδομένων χωρίς κατάλληλη έγκριση¹³⁹. Όταν προκύπτουν ηθικά διλήμματα ή συγκρούσεις, οι σύμβουλοι περιηγούνται σε αυτά με σύνεση και επιδιώκουν την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ των ανταγωνιστικών συμφερόντων, διασφαλίζοντας ότι οι αποφάσεις τους δίνουν προτεραιότητα σε ηθικά ζητήματα, τη διαφάνεια και τα βέλτιστα συμφέροντα όλων των ενδιαφερομένων μερών. Επίσης, αξίζει να σημειώσουμε ότι οι σύμβουλοι είναι ακλόνητοι στο να ενεργούν προς το συμφέρον των πελατών τους. Δίνουν προτεραιότητα στις ανάγκες, τους στόχους και την ευημερία του πελάτη, προσφέροντας συμβουλές που είναι απαλλαγμένες από κάθε απώτερο κίνητρο ή προσωπικό κέρδος. Οι σύμβουλοι τιμούν τις διαφορετικές προοπτικές, αξίες και κουλτούρες των πελατών και των ενδιαφερόμενων μερών,

¹³⁷Cope, 2019

¹³⁸Barkema & Schijven, 2008

¹³⁹Cope, 2019

προάγουν ένα περιβάλλον σεβασμού και συμμετοχικότητας, διασφαλίζοντας ότι οι συστάσεις και οι ενέργειές τους λαμβάνουν υπόψη το ευρύ φάσμα του κοινωνικού και πολιτιστικού πλαισίου

Οι σύμβουλοι ενστερνίζονται την υπευθυνότητα και την ευθύνη τους για τα αποτελέσματα των συστάσεών τους. Αναλαμβάνουν την ευθύνη για τις συμβουλές τους, διασφαλίζοντας ότι ευθυγραμμίζονται με τα υψηλότερα δεοντολογικά πρότυπα και συμβάλλουν θετικά στη διαδικασία διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων. Ακόμη, αναγνωρίζουν το ρόλο τους ως θεματοφυλάκων του δημόσιου συμφέροντος στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων και εξασφαλίζουν ότι οι συστάσεις τους συμβάλλουν στην επίτευξη του μεγαλύτερου δυνατού συμφέροντος, της κοινωνικής ευημερίας και της δίκαιης κατανομής των πόρων των κρατικών ενισχύσεων ¹⁴⁰.

Επιπρόσθετα, οι σύμβουλοι δεοντολογίας συμμετέχουν στη συνεχή μάθηση και αυτοβελτίωση. Παραμένουν ενήμεροι για τους εξελισσόμενους ηθικούς κανόνες, τις κανονιστικές αλλαγές και τις βέλτιστες πρακτικές, προσαρμόζοντας τις στρατηγικές τους για να διασφαλίσουν ότι οι ηθικές τους ευθύνες παραμένουν επίκαιρες και συναφείς.

Τέλος, οι σύμβουλοι διαδραματίζουν ένα μετασχηματιστικό ρόλο στην προώθηση μιας ηθικής κουλτούρας στους οργανισμούς δίνοντας το παράδειγμα μέσω των ενεργειών τους και υποστηρίζοντας τη λήψη ηθικών αποφάσεων, επηρεάζουν μια ευρύτερη δέσμευση στην ακεραιότητα και τη διαφάνεια. Στην ουσία, οι ηθικές ευθύνες των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων αποτελούν παράδειγμα της δέσμευσής τους για την προώθηση ενός αξιόπιστου, διαφανούς και δίκαιου οικοσυστήματος κρατικών ενισχύσεων. Με την τήρηση των αρχών της ακεραιότητας, της αντικειμενικότητας και της υπευθυνότητας, οι σύμβουλοι συμβάλλουν σημαντικά στη διατήρηση του ηθικού ιστού που διέπει τις πρακτικές κρατικών ενισχύσεων.

¹⁴⁰Eisenhardt & Graebner, 2007

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Το τοπίο των πολιτικών κρατικών ενισχύσεων υφίσταται επί του παρόντος μια βαθιά μεταμόρφωση, η οποία προωθείται από τη σύγκλιση πιεστικών παγκόσμιων προκλήσεων και εξελισσόμενων προτεραιοτήτων καθώς οι κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο δεσμεύονται στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, της κλιματικής ανθεκτικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης, οι πολιτικές κρατικών ενισχύσεων υφίστανται μια αξιοσημείωτη αναπροσαρμογή για την ενσωμάτωση αυτών των επιταγών¹⁴¹. Μια από τις καθοριστικές αλλαγές στις σύγχρονες πολιτικές κρατικών ενισχύσεων είναι η αυξανόμενη προτίμηση σε πακέτα ενισχύσεων υπό όρους. Παραδοσιακά, οι κρατικές ενισχύσεις επικεντρώνονταν κυρίως σε οικονομικές εκτιμήσεις, με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των εγχώριων βιομηχανιών και την τόνωση της οικονομικής ανάπτυξης. Ωστόσο, οι παγκόσμιες επιταγές της βιώσιμης ανάπτυξης οδήγησαν σε επαναξιολόγηση αυτών των στόχων. Μελετητές όπως ο Jensen (2019)¹⁴² τονίζουν ότι οι μελλοντικές πολιτικές κρατικών ενισχύσεων είναι πιθανό να ενσωματώσουν όρους που θα συνδέουν τη λήψη ενισχύσεων με την ευθυγράμμιση μιας επιχείρησης με περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς στόχους. Αυτή η μετασχηματιστική προσέγγιση διασφαλίζει ότι οι εταιρείες που λαμβάνουν κρατικές ενισχύσεις συμβάλλουν ενεργά στην επίτευξη στόχων βιωσιμότητας, όπως η μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, η προώθηση της κοινωνικής ενσωμάτωσης και η προώθηση ηθικών επιχειρηματικών πρακτικών.

Σε μια όλο και πιο διασυνδεδεμένη παγκόσμια οικονομία, το φαινόμενο του επιβλαβούς φορολογικού ανταγωνισμού έχει συγκεντρώσει σημαντική προσοχή. Οι δικαιοδοσίες που προσφέρουν ευνοϊκά φορολογικά καθεστάτα για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων μπορούν να υπονομεύσουν τη δημοσιονομική υγεία άλλων εθνών. Για να αντιμετωπιστεί αυτό, αναμένεται ένα νέο κύμα διεθνούς συνεργασίας που θα διαμορφώσει τις πολιτικές διασυνοριακών κρατικών ενισχύσεων. Αυτή η συνεργατική προσέγγιση επιδιώκει να δημιουργήσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των χωρών, αποθαρρύνοντας τις επιβλαβείς φορολογικές πρακτικές και διασφαλίζοντας ότι οι κρατικές ενισχύσεις χρησιμοποιούνται για νόμιμους αναπτυξιακούς σκοπούς. Οι Renda και Łazowski (2020)¹⁴³ υπογραμμίζουν τις δυνατότητες των υπερεθνικών

¹⁴¹Brouwer & Mavroidis, 2015

¹⁴²Jensen, 2019

¹⁴³Renda & Łazowski, 2020

συμφωνιών και πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στην εναρμόνιση των φορολογικών προτύπων για τον περιορισμό του επιζήμιου ανταγωνισμού.

Το εξελισσόμενο τοπίο των πολιτικών για τις κρατικές ενισχύσεις καθιστά αναγκαία την αλλαγή των δεξιοτήτων που αναμένονται από τους συμβούλους στον τομέα αυτό. Πέρα από τις παραδοσιακές οικονομικές ικανότητες, οι σύμβουλοι πρέπει να καλλιεργήσουν μια βαθιά κατανόηση των αρχών της βιωσιμότητας και της γεωπολιτικής δυναμικής. Η ευθυγράμμιση των κρατικών ενισχύσεων με τους στόχους βιωσιμότητας απαιτεί από τους συμβούλους να αξιολογούν όχι μόνο την οικονομική βιωσιμότητα των δικαιούχων ενισχύσεων αλλά και τη δυνητική συμβολή τους στην κοινωνική και περιβαλλοντική ευημερία. Επιπλέον, καθώς η διεθνής συνεργασία κερδίζει έδαφος, οι σύμβουλοι πρέπει να περιηγηθούν σε περίπλοκες γεωπολιτικές διαπραγματεύσεις και νομικά πλαίσια για να εξασφαλίσουν δίκαια αποτελέσματα για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Εν κατακλείδι, η ανάπτυξη πολιτικών κρατικών ενισχύσεων υφίσταται επί του παρόντος μια αλλαγή παραδείγματος, ώστε να ληφθούν υπόψη οι επιταγές της βιώσιμης ανάπτυξης, της κλιματικής ανθεκτικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Οι αναδύμενες τάσεις των κρατικών ενισχύσεων υπό όρους και της διεθνούς συνεργασίας κατά του επιβλαβούς φορολογικού ανταγωνισμού είναι έτοιμες να αναδιαμορφώσουν το τοπίο της κρατικής ενίσχυσης. Κατά συνέπεια, οι σύμβουλοι σε αυτόν τον τομέα πρέπει να διαθέτουν ένα ευρύ σύνολο δεξιοτήτων που περιλαμβάνει τα οικονομικά, τη βιωσιμότητα και τη γεωπολιτική, ώστε να περιηγηθούν αποτελεσματικά στην πολυπλοκότητα αυτών των εξελισσόμενων πολιτικών και να προωθήσουν τη δίκαιη, χωρίς αποκλεισμούς και με περιβαλλοντική συνείδηση ανάπτυξη.

Η ενσωμάτωση της τεχνολογίας στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων προαναγγέλλει μια μετασχηματιστική εποχή, αναδιαμορφώνοντας τις διαδικασίες, αυξάνοντας τη διαφάνεια και εισάγοντας νέες πολυπλοκότητες. Το παρόν άρθρο εμβαθύνει στις βαθιές επιπτώσεις των προηγμένων τεχνολογιών, όπως η ανάλυση δεδομένων, η τεχνητή νοημοσύνη (AI) και η αυτοματοποίηση, στο τοπίο της διαχείρισης κρατικών ενισχύσεων. Καθώς διερευνούμε τα οφέλη και τις προκλήσεις αυτής της τεχνολογικής αλλαγής, υπογραμμίζουμε επίσης τον εξελισσόμενο ρόλο των συμβούλων στη διασφάλιση της υπεύθυνης και ηθικής χρήσης της τεχνολογίας για δίκαια αποτελέσματα κρατικών ενισχύσεων. Η υιοθέτηση προηγμένων τεχνολογιών ανάλυσης δεδομένων, τεχνητής νοημοσύνης και αυτοματοποίησης υπόσχεται να φέρει επανάσταση στην αξιολόγηση των αιτήσεων κρατικών ενισχύσεων. Ιστορικά, η διαδικασία αξιολόγησης ήταν εντατική σε πόρους, φορτωμένη με πιθανές προκαταλήψεις λόγω της ανθρώπινης λήψης αποφάσεων. Οι Cohen et al. (2021)¹⁴⁴ τονίζουν ότι οι νέες αυτές τεχνολογίες μπορούν να μετριάσουν σημαντικά τις εν λόγω

¹⁴⁴Cohen et al., 2021

προκαταλήψεις, διευκολύνοντας τις αξιολογήσεις βάσει δεδομένων. Οι αλγόριθμοι τεχνητής νοημοσύνης μπορούν να επεξεργάζονται τεράστιες ποσότητες πληροφοριών, να εξάγουν σχετικές πληροφορίες και να υποστηρίζουν τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων στη λήψη πιο τεκμηριωμένων και αμερόληπτων κρίσεων σχετικά με την επιλεξιμότητα των κρατικών ενισχύσεων. Αυτό το τεχνολογικό άλμα θα μπορούσε να επιταχύνει τη διαδικασία έγκρισης, να μειώσει τον διοικητικό φόρτο και να ενισχύσει τη συνολική αποτελεσματικότητα της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων.

Οι ψηφιακές πλατφόρμες είναι έτοιμες να εισάγουν ένα νέο επίπεδο διαφάνειας και λογοδοσίας στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων. Οι Beuselincket al., (2019)¹⁴⁵ υπογραμμίζουν τις δυνατότητες για μηχανισμούς υποβολής εκθέσεων σε πραγματικό χρόνο που επιτρέπουν την άμεση ορατότητα της κατανομής και της χρήσης των κονδυλίων κρατικών ενισχύσεων. Τέτοιες πλατφόρμες θα μπορούσαν να παρέχουν στους ενδιαφερόμενους φορείς επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο χρήσης των ενισχύσεων και το κατά πόσον οι δικαιούχοι συμμορφώνονται με τους προκαθορισμένους όρους. Αυτή η διαφάνεια όχι μόνο ενισχύει την εμπιστοσύνη του κοινού, αλλά επιτρέπει επίσης έγκαιρες παρεμβάσεις σε περίπτωση κατάχρησης των ενισχύσεων, οδηγώντας σε αποτελεσματικότερη παρακολούθηση και επιβολή των κανονισμών για τις κρατικές ενισχύσεις.

Η ταχεία ενσωμάτωση της τεχνολογίας εγείρει επίσης κρίσιμες ανησυχίες που πρέπει να αντιμετωπίσουν οι σύμβουλοι. Οι Klapper και Sautner (2018)¹⁴⁶ ρίχνουν φως στα πιθανά τρωτά σημεία στην ασφάλεια των δεδομένων και την προστασία της ιδιωτικής ζωής που μπορεί να προκύψουν λόγω των αυξημένων ψηφιακών αλληλεπιδράσεων στις διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων. Επιπλέον, η χρήση αλγορίθμων τεχνητής νοημοσύνης εισάγει τον κίνδυνο αλγοριθμικών προκαταλήψεων που ενδέχεται να επηρεάσουν δυσανάλογα ορισμένες ομάδες ή κλάδους. Η διασφάλιση της δικαιοσύνης και της αμεροληψίας αυτών των αλγορίθμων είναι υψίστης σημασίας για την αποφυγή ακούσιων διακρίσεων. Οι σύμβουλοι πρέπει να περιηγηθούν σε αυτές τις προκλήσεις, αξιοποιώντας παράλληλα τη δύναμη της τεχνολογίας για τη βελτίωση της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων.

Καθώς το τεχνολογικό τοπίο συνεχίζει να εξελίσσεται, ο ρόλος των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων επεκτείνεται πέρα από την οικονομική ανάλυση. Οι σύμβουλοι πρέπει πλέον να αναλάβουν την ευθύνη να διασφαλίσουν τη δεοντολογική και υπεύθυνη χρήση της τεχνολογίας. Αυτό περιλαμβάνει τον έλεγχο των αλγορίθμων για προκαταλήψεις, την υποστήριξη μέτρων ασφάλειας δεδομένων και προστασίας της ιδιωτικής ζωής και την υποστήριξη δίκαιων και ισότιμων αποτελεσμάτων κρατικών ενισχύσεων. Η

¹⁴⁵Beuselincket al., 2019

¹⁴⁶Klapper και Sautner, 2018

εμπειρογνωμοσύνη των συμβούλων θα έχει καθοριστική σημασία για την εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ της αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων αποδοτικότητας της τεχνολογίας και της τήρησης των δεοντολογικών προτύπων στις διαδικασίες κρατικών ενισχύσεων.

Η ενσωμάτωση των προηγμένων τεχνολογιών στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων σηματοδοτεί μια αλλαγή παραδείγματος που υπόσχεται αυξημένη αποτελεσματικότητα, διαφάνεια και αμεροληψία. Μέσω της ενσωμάτωσης της ανάλυσης δεδομένων, της τεχνητής νοημοσύνης και της αυτοματοποίησης, οι διαδικασίες αξιολόγησης κρατικών ενισχύσεων μπορούν να εξορθολογιστούν, ενώ οι πλατφόρμες υποβολής εκθέσεων σε πραγματικό χρόνο ενισχύουν τη διαφάνεια. Ωστόσο, αυτό το τεχνολογικό άλμα δεν είναι χωρίς προκλήσεις, καθώς οι ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια των δεδομένων, την προστασία της ιδιωτικής ζωής και τις αλγοριθμικές προκαταλήψεις απαιτούν προσεκτική εξέταση.

Το τοπίο των σχέσεων πελάτη-συμβούλου υφίσταται βαθιά μεταμόρφωση, η οποία διαμορφώνεται από τις εξελισσόμενες προσδοκίες, τα συνεργατικά πρότυπα και την αυξημένη έμφαση στην κοινωνική ευθύνη. Σε αυτό το δυναμικό πλαίσιο, οι πελάτες δεν βλέπουν πλέον τους συμβούλους απλώς ως προμηθευτές τεχνικής εμπειρογνωμοσύνης-αναζητούν πλέον συνεργάτες που μοιράζονται μια βαθιά δέσμευση για βιώσιμη ανάπτυξη και ηθικές πρακτικές¹⁴⁷. Το παρόν δοκίμιο εμβαθύνει στην μεταβαλλόμενη δυναμική των σχέσεων πελάτη-συμβούλου, δίνοντας έμφαση στη μετατόπιση από τους παραδοσιακούς συμβουλευτικούς ρόλους στις στρατηγικές συνεργασίες, στην άνοδο της συνδημιουργίας, στην αναγκαιότητα της διεπιστημονικής εμπειρογνωμοσύνης και στην καλλιέργεια ολιστικών δεξιοτήτων.

Παραδοσιακά, οι σύμβουλοι λειτουργούσαν με συμβουλευτική ιδιότητα, προσφέροντας εξειδικευμένες γνώσεις για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων. Ωστόσο, το σύγχρονο τοπίο απαιτεί μια πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση. Οι πελάτες αναμένουν όλο και περισσότερο από τους συμβούλους να εντρυφήσουν στο οργανωτικό όραμα, να γίνουν στρατηγικοί εταίροι που ευθυγραμμίζουν την εμπειρογνωμοσύνη τους με τους γενικούς στόχους του πελάτη¹⁴⁸. Αυτή η εξέλιξη υπογραμμίζει την ανάγκη οι σύμβουλοι να διαθέτουν όχι μόνο τεχνική επάρκεια αλλά και λεπτή κατανόηση του επιχειρηματικού τοπίου και των στρατηγικών στόχων του πελάτη.

Η ανάδειξη της συν-δημιουργίας ως συμβουλευτικού κανόνα σηματοδοτεί μια σημαντική απόκλιση από το συμβατικό συμβουλευτικό μοντέλο από πάνω προς τα κάτω. Η συν-δημιουργία περιλαμβάνει τον συνεργατικό σχεδιασμό και την εφαρμογή στρατηγικών, όπου τόσο οι πελάτες όσο και οι σύμβουλοι συνεισφέρουν με ιδέες, ενισχύοντας την αίσθηση της κοινής ιδιοκτησίας και

¹⁴⁷Tolbert & Hall, 2009

¹⁴⁸Greenwood et al., 2018

της αμοιβαίας λογοδοσίας¹⁴⁹. Η προσέγγιση αυτή αναγνωρίζει τις γνώσεις και τις αξίες του τομέα του πελάτη, ενσωματώνοντάς τες με την εμπειρογνωμοσύνη του συμβούλου, οδηγώντας τελικά σε πιο αποτελεσματικές και βιώσιμες λύσεις.

Οι σύγχρονες προκλήσεις σπάνια χωράνε στα όρια ενός μόνο επιστημονικού κλάδου. Ως εκ τούτου, οι πελάτες αναζητούν συμβούλους που μπορούν να παρέχουν μια ολιστική προοπτική, συγκεντρώνοντας διεπιστημονικές ομάδες. Οι ομάδες αυτές περιλαμβάνουν εμπειρογνωμοσύνη όχι μόνο σε τεχνικές και επιχειρηματικές πτυχές, αλλά και σε νομικές, ηθικές και τεχνολογικές διαστάσεις¹⁵⁰. Τέτοιες ποικιλόμορφες ομάδες είναι καλύτερα εξοπλισμένες για την αντιμετώπιση σύνθετων ζητημάτων, προωθώντας καινοτόμες λύσεις που λαμβάνουν υπόψη διάφορες οπτικές γωνίες ενός προβλήματος.

Η μεταβαλλόμενη φύση της συμβουλευτικής απαιτεί ένα ευρύτερο σύνολο δεξιοτήτων πέρα από την τεχνική επάρκεια. Οι σύμβουλοι πρέπει να αναπτύξουν δεξιότητες όπως η προσαρμοστικότητα, η δημιουργικότητα, η συναισθηματική νοημοσύνη και η πολιτισμική επάρκεια για να περιηγηθούν στις πολυπλοκότητες των σύγχρονων επιχειρηματικών περιβαλλόντων. Οι σχέσεις ενσυναίσθησης και συνεργασίας είναι ζωτικής σημασίας, καθώς οι σύμβουλοι εργάζονται δίπλα στους πελάτες ως συνεργάτες και όχι ως απόμακροι εμπειρογνώμονες. Αυτή η αλλαγή απαιτεί αποτελεσματική επικοινωνία, ενεργή ακρόαση και την ικανότητα να κατανοούν και να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του πελάτη σε βαθύτερο επίπεδο

Σε έναν ταχέως εξελισσόμενο κόσμο, ο ρόλος των συμβούλων στις σχέσεις πελάτη-συμβούλου υφίσταται βαθύτατο επαναπροσδιορισμό. Η μετάβαση από συμβούλους σε στρατηγικούς εταίρους, η άνοδος της συνδημιουργίας, η ζήτηση για διεπιστημονική εμπειρογνωμοσύνη και η καλλιέργεια ολιστικών δεξιοτήτων διαμορφώνουν συλλογικά το τοπίο των συμβούλων. Καθώς οι δυνάμεις της τεχνολογικής προόδου, των παγκόσμιων προκλήσεων και των μεταβαλλόμενων προσδοκιών των πελατών συγκλίνουν, οι σύμβουλοι πρέπει όχι μόνο να περιηγηθούν στην πολυπλοκότητα και να διασφαλίσουν τη διαφάνεια, αλλά και να υπερασπιστούν τη δικαιοσύνη και την ηθική πρόοδο κατά την επιδίωξη μετασχηματιστικών λύσεων.

Το πολύπλευρο τοπίο των κρατικών ενισχύσεων προς τις επιχειρήσεις, που διαπλέκεται με την περίπλοκη λογιστική μεταχείριση που περιλαμβάνει το ΔΛΠ 20, και επιδεινώνεται περαιτέρω από τον κεντρικό ρόλο που διαδραματίζουν οι σύμβουλοι στη διαχείριση των κρατικών επιδοτήσεων, ξετυλίγει ένα πολύπλοκο πλέγμα οικονομικών, ηθικών και στρατηγικών εκτιμήσεων που συγκλίνουν στο σταυροδρόμι των κρατικών ενισχύσεων. Αυτή η ολοκληρωμένη διερεύνηση υπερβαίνει τα όρια της απλής οικονομικής δραστηριότητας- εμβαθύνει στις βαθιές επιπτώσεις που

¹⁴⁹Casselmann et al., 2020

¹⁵⁰Barmeyer & Mayrhofer, 2008

έχει η διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων στις επιχειρήσεις, τις οικονομίες και τον ευρύτερο κοινωνικό ιστό.

Οι κρατικές ενισχύσεις, που εμφανίζονται σε μια σειρά εκδηλώσεων, αναδεικνύονται ως ένας ισχυρός καταλύτης που όχι μόνο ωθεί την οικονομική ανάπτυξη, αλλά χρησιμεύει επίσης ως μοχλός για την τόνωση της καινοτομίας και την προώθηση της στρατηγικής εξέλιξης. Μέσω της οικονομικής στήριξης και των στοχευμένων κινήτρων, οι κυβερνήσεις ασκούν απτή επιρροή στις βιομηχανίες, προωθώντας την έρευνα και την ανάπτυξη και προωθώντας παράλληλα βιώσιμες πρακτικές. Ωστόσο, είναι η προσεκτική κατανομή και η επιδέξια διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων που έχει πρωταρχική σημασία, προφυλάσσοντας από πιθανές στρεβλώσεις, αναποτελεσματικότητες και ανισότητες εντός των αγορών.

Τα θεμέλια των λογιστικών χειρισμών που αφορούν τις κρατικές επιχορηγήσεις και ενισχύσεις βρίσκονται στο πλαίσιο του ΔΛΠ 20, ενός θεμελιώδους ακρογωνιαίου λίθου που διασφαλίζει την ευθυγράμμιση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης με την περίπλοκη δυναμική των συναλλαγών ενισχύσεων. Η διαδικασία απαιτεί τον ακριβή προσδιορισμό των ενισχύσεων, τη δίκαιη αποτίμησή τους και διαφανείς πρακτικές γνωστοποίησης. Αυτή η αυστηρότητα όχι μόνο διατηρεί την ακεραιότητα των οικονομικών αρχείων αλλά και ενισχύει τη συγκρισιμότητα μεταξύ των οντοτήτων. Η τήρηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) υπογραμμίζει περαιτέρω την ηθική δέσμευση για διαφανή υποβολή εκθέσεων, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων μερών και των επενδυτών.

Στο πεδίο της διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, ο απαραίτητος ρόλος των συμβούλων εμφανίζεται ως φάρος εμπειρογνωμοσύνης, αντικειμενικότητας και ηθικής ευθύνης. Η ενασχόλησή τους εκτείνεται από τον εντοπισμό και την πρόληψη συγκρούσεων συμφερόντων έως τη διασφάλιση δίκαιου ανταγωνισμού και την τήρηση των αρχών της διαφάνειας και της λογοδοσίας. Η παρουσία των συμβούλων αναβαθμίζει τις πρακτικές κρατικών ενισχύσεων, αγκυρώνοντάς τις σε ένα υψηλότερο ηθικό επίπεδο. Υπό αυτή την ιδιότητα, οι σύμβουλοι αναδεικνύονται σε υπέρμαχους της αμεροληψίας, μετριάζοντας τη μεροληψία και την αδικαιολόγητη επιρροή, καλλιεργώντας έτσι ένα περιβάλλον δικαιοσύνης που προάγει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για όλους τους ενδιαφερόμενους. Η στρατηγική συμμετοχή των συμβουλευτικών εταιρειών εξελίσσεται πέρα από τη διαχείριση της συναλλακτικής βοήθειας σε ολιστικές συνεργασίες που υπερβαίνουν τα παραδοσιακά όρια. Οι γνώσεις και οι συστάσεις που προσφέρουν επεκτείνονται πέρα από τα οικονομικά κέρδη, εμβαθύνοντας σε ηθικούς προβληματισμούς, τον μετριασμό των κινδύνων και τη διατήρηση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας. Συγκεκριμένες μελέτες περιπτώσεων ρίχνουν φως στον τρόπο με τον οποίο οι σύμβουλοι καθοδηγούν τις βιομηχανίες προς την αναζωογόνηση, την καινοτομία και τις βιώσιμες πρακτικές, δρώντας ως καταλυτικοί παράγοντες που πυροδοτούν

μετασχηματισμούς, αποφέροντας στη συνέχεια διαρκή πλεονεκτήματα τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τις κοινωνίες.

Οι πολύπλευρες διαστάσεις των κρατικών ενισχύσεων, οι περιπλοκές στο υλικοτεχνικό τους πλαίσιο και η ηθική επιταγή που τις υπογραμμίζει απαιτούν μια σχολαστική και λεπτή προσέγγιση. Οι σύμβουλοι αναλαμβάνουν το ρόλο των ενορχηστρωτών που εναρμονίζουν την οικονομική πραγματικότητα με τις ηθικές υποχρεώσεις, καθοδηγώντας τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσα από τις συχνά περίπλοκες διαδικασίες. Η καθοδήγηση αυτή ανοίγει το δρόμο για την απρόσκοπτη εφαρμογή της κρατικής ενίσχυσης, τη δίκαιη κατανομή και την αυξημένη αξιοπιστία.

Μέσα στο πολύπλοκο μωσαϊκό της αλληλεπίδρασης που περιλαμβάνει τις κρατικές ενισχύσεις, τα λογιστικά πρότυπα και τις ηθικές αρχές, η ηθική αναδεικνύεται ως ο ακλόνητος οδηγός. Οι ηθικές ευθύνες που αναλαμβάνουν οι σύμβουλοι υπογραμμίζουν την ακλόνητη δέσμευσή τους για μια διαφανή, υπεύθυνη και ολοκληρωμένη διαδικασία. Οι ενέργειές τους, που εδράζονται στην ακεραιότητα και την αντικειμενικότητα, βρίσκουν απήχηση στους ενδιαφερόμενους και στις κοινότητες, καλλιεργώντας τελικά την εμπιστοσύνη και καλλιεργώντας βιώσιμες συνεργασίες.

Το ταξίδι που διασχίζει τους πολύπλευρους ρόλους των κρατικών ενισχύσεων στις επιχειρήσεις, τις περιπλοκές της λογιστικής που περικλείονται από το ΔΛΠ 20 και τον ηθικό λαβύρινθο που ενυπάρχει στη διαχείριση, καταλήγει σε έναν οδικό χάρτη που χαράζει την πορεία για δίκαιη πρόοδο. Η συνέργεια μεταξύ κυβερνήσεων, επιχειρήσεων, συμβούλων και ενδιαφερομένων έχει τη δυνατότητα να μετατρέψει τον τομέα των κρατικών ενισχύσεων σε κινητήρια δύναμη, προωθώντας τη θετική αλλαγή, την οικονομική ενδυνάμωση και μια καλύτερη κοινωνία στο σύνολό της. Στο πλαίσιο της περίπλοκης αλληλεπίδρασης των κρατικών ενισχύσεων, των λογιστικών προτύπων και των ηθικών αρχών, η δυναμική παραμένει εγγενώς δυναμική και υπόκειται σε εξέλιξη με την πάροδο του χρόνου, την αλλαγή των πλαισίων και τη μετατόπιση των παραδειγμάτων. Αυτή η ολοκληρωμένη διερεύνηση υπογραμμίζει την ανάγκη για συνεχή μάθηση, προσαρμογή και στρατηγική εφαρμογή αποτελεσματικών προσεγγίσεων που παραμένουν προσαρμοσμένες στο διαρκώς εξελισσόμενο τοπίο. Σε αυτή την αλληλεπίδραση της πολυπλοκότητας και της προόδου, βρίσκεται το κλειδί για να ξεκλειδώσουμε ένα λαμπρότερο και πιο δίκαιο μέλλον.

Ωστόσο, οι κρατικές ενισχύσεις προϋποθέτουν προσεκτικό λογιστικό χειρισμό και δηλώσεις στα οικονομικά στοιχεία των επιχειρήσεων. Εδώ αναφέρονται περιορισμοί και προτάσεις για μελλοντική έρευνα:

Περιορισμοί:

1. **Περίπλοκος Λογιστικός Χειρισμός:** Ο χειρισμός των κρατικών ενισχύσεων στη λογιστική αναφορά είναι πολύπλοκος και περιλαμβάνει πολλές λεπτομέρειες. Οι εταιρείες πρέπει να διασφαλίσουν τη συμμόρφωσή τους με τους λογιστικούς κανονισμούς και να αντιμετωπίσουν την περίπλοκη γραφειοκρατία.
2. **Αβεβαιότητα:** Οι κρατικές ενισχύσεις μπορεί να περιλαμβάνουν αβεβαιότητες σχετικά με τη συντήρηση και τη διάθεση των ενισχύσεων δημιουργώντας δυσκολίες στην εκτίμηση της εύλογης αξίας τους.
3. **Εκτιμήσεις Μελλοντικών Επιπτώσεων:** Οι εταιρείες πρέπει να εκτιμήσουν τις μελλοντικές επιπτώσεις των κρατικών ενισχύσεων, και αυτό μπορεί να είναι δύσκολο λόγω της αβεβαιότητας που περιβάλλει τις μελλοντικές συνθήκες.

Προτάσεις:

1. **Διαφάνεια στην Αναφορά:** Οι επιχειρήσεις πρέπει να δηλώνουν ανοιχτά και διαφανώς τις κρατικές ενισχύσεις που λαμβάνουν και τον τρόπο με τον οποίο τις αντιμετωπίζουν στα οικονομικά τους στοιχεία.
2. **Εκπαίδευση και Ευαισθητοποίηση:** Οι επιχειρήσεις χρειάζονται εκπαίδευση σχετικά με τους λογιστικούς κανονισμούς που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις και τις επιπτώσεις τους.
3. **Καλύτερη Προετοιμασία για Εκτιμήσεις:** Οι εταιρείες πρέπει να βελτιώσουν την προετοιμασία τους για τον υπολογισμό και την εκτίμηση των κρατικών ενισχύσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις μελλοντικές επιπτώσεις και αβεβαιότητες.
4. **Εξωτερική Συμβουλή:** Οι εταιρείες μπορούν να απευθυνθούν σε εξωτερικούς λογιστές ή εμπειρογνώμονες για συμβουλές σχετικά με τον καλύτερο τρόπο διαχείρισης και αναφοράς των κρατικών ενισχύσεων.
5. **Προσαρμογή στην Αλλαγή:** Οι εταιρείες πρέπει να προσαρμόζονται στις αλλαγές στη νομοθεσία και τις οδηγίες που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις.

Μελλοντικές έρευνες μπορούν να επικεντρωθούν στην αξιολόγηση του αντίκτυπου των κρατικών ενισχύσεων στις επιχειρήσεις, τις πρακτικές διαχείρισης και τον τρόπο αντιμετώπισής τους, καθώς και στην ανάλυση των επιπτώσεων των αλλαγών στη νομοθεσία και τις κανονιστικές απαιτήσεις. Επιπλέον, ο ρόλος των συμβούλων στη διαχείριση των κρατικών ενισχύσεων και η αποτίμηση των συνεπειών τους μπορεί να είναι ένα ενδιαφέρον αντικείμενο έρευνας για το μέλλον

Βιβλιογραφία

- Aloui, C., Hkiri, B., Hammoudeh, S., & Shahbaz, M. (2018). A multiple and partial wavelet analysis of the oil price, inflation, exchange rate, and economic growth nexus in Saudi Arabia. *Emerging Markets Finance and Trade*, 54(4), 935-956.
- Andersen, T. M., & Lundgren, S. (2020). State aid and economic crises: A review of the European experience. *European Journal of Political Economy*, 61, 101861.
- Barkema, H. G., & Schijven, M. (2008). Toward unlocking the full potential of acquisitions: The role of organizational restructuring. *Academy of Management Journal*, 51(4), 696-722.
- Barmeyer, C., & Mayrhofer, W. (2008). Advancing Research on Expatriate Management: An Introduction to the Field. *European Journal of International Management*, 2(4), 289-297.
- Beer, M., & Nohria, N. (2000). Cracking the code of change. *Harvard Business Review*, 78(3), 133-141.
- Beuselinck, C., Deloof, M., & Vanstraelen, A. (2019). Business Groups and State Aid. *Journal of Business Ethics*, 154(1), 139-157.
- Bonsón, E., Cortijo, V., & Escobar, T. (2009). Towards the global adoption of XBRL using International Financial Reporting Standards (IFRS). *International Journal of Accounting Information Systems*, 10(1), 46-60.
- Brouwer, G., & Mavroidis, P. C. (2015). *The International Law of Subsidies and Countervailing Measures: The WTO Agreement on Subsidies and Countervailing Measures*. Cambridge University Press.
- Brown, R., & Mason, C. (2017). Looking inside the spiky bits: a critical review and conceptualisation of entrepreneurial ecosystems. *Small business economics*, 49, 11-30.
- Casselmann, R. M., Sammarra, A., & Minichilli, A. (2020). Client–Consultant Collaboration in Strategy Practices: Moving from Problem Solving to Problem Shaping. *Long Range Planning*, 53(3), 101935.
- Chen, A. (2017). Addressing Diversity on College Campuses: Changing Expectations and Practices in Instructional Leadership. *Higher Education Studies*, 7(2), 17-22.
- Cohen, S., Davis, J. H., & Pham, T. (2021). Automated Analyses of State Aid in the European Union. *Journal of Competition Law & Economics*, 17(2), 247-276.
- Cope, M. (2019). Management consultancies as institutional intermediaries: Making markets for ideas and practices. *Journal of Management Studies*, 56(3), 622-656.
- Cucari, N. (2019). Qualitative comparative analysis in corporate governance research: a systematic

literature review of applications. *Corporate Governance: The International Journal of Business in Society*, 19(4), 717-734.

de Mello Franco, L. M., & de Oliveira Filho, M. A. (2019). Earnings management and corporate social responsibility: Evidence from European Union firms. *Journal of Cleaner Production*, 226, 957-965.

Eisenhardt, K. M., & Graebner, M. E. (2007). Theory building from cases: Opportunities and challenges. *Academy of Management Journal*, 50(1), 25-32.

European Commission. (2021). Directive (EU) 2021/114 of the European Parliament and of the Council of 20 January 2021 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of income tax information by certain undertakings and branches. Official Journal of the European Union.

European Commission. (2021). State aid. Retrieved from https://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/index_en.html

Finkelstein, S., & D'Aveni, R. A. (1994). CEO duality as a double-edged sword: How boards of directors balance entrenchment avoidance and unity of command. *Academy of Management Journal*, 37(5), 1079-1108.

García-Ramos, R., & Díaz, B. D. (2021). Board of directors structure and firm financial performance: A qualitative comparative analysis. *Long Range Planning*, 54(6), 102017.

Greenwood, R., Raynard, M., Kodeih, F., Micelotta, E. R., & Lounsbury, M. (2018). Institutional complexity and organizational responses. *Academy of Management Annals*, 12(2), 583-632.

Heckman, R. J., & Smith, K. K. (2003). The selection of consultants for strategic alliance formation. *Strategic Management Journal*, 24(9), 861-871.

Ibeh, K., Jones, M. V., & Kuivalainen, O. (2018). Consolidating and advancing knowledge on the post-entry performance of international new ventures. *International Small Business Journal*, 36(7), 741-757. Jensen, T. (2019). *Environmental and Energy State Aid in the EU: Law and Policy*. Hart Publishing.

Jones, L. (2019). Resilience isn't the same for all: Comparing subjective and objective approaches to resilience measurement. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change*, 10(1), e552.

Klapper, L. F., & Sautner, Z. (2018). Fintech and the Financial Industry: What's Next?. *Journal of Financial Perspectives*, 6(3), 129-137.

Koford, K. M., & Stenbom, E. (2014). State aid control and industrial policy in the European Union. *European State Aid Law Quarterly*, 13(3), 383-392.

La Torre, M., Sabelfeld, S., Blomkvist, M., & Dumay, J. (2020). Rebuilding trust: Sustainability and non-financial reporting and the European Union regulation. *Meditari Accountancy Research*, 28(5), 701-725.

Matheus, R., Janssen, M., & Maheshwari, D. (2020). Data science empowering the public: Data-driven dashboards for transparent and accountable decision-making in smart cities. *Government Information Quarterly*, 37(3), 101284.

- Müller, J. (2019). Does state aid help entry? Evidence from China's automobile industry. *World Development*, 115, 78-92.
- Murschetz, P. C. (2020). State aid for independent news journalism in the public interest? A critical debate of government funding models and principles, the market failure paradigm, and policy efficacy. *Digital Journalism*, 8(6), 720-739.
- Puroila, J., & Mäkelä, H. (2019). Matter of opinion: Exploring the socio-political nature of materiality disclosures in sustainability reporting. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 32(4), 1043-1072.
- Renda, A., & Łazowski, A. (2020). *The EU State Aid Regime after Brexit: A New Dawn for State Aid Control?*. Cambridge University Press.
- Sala, S., Amadei, A. M., Beylot, A., & Ardente, F. (2021). The evolution of life cycle assessment in European policies over three decades. *The International Journal of Life Cycle Assessment*, 26, 2295-2314.
- Salheen, M. A., & Nitzsche, D. (2018). Fair value hierarchy: A critical analysis of existing valuation practices. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, 33(4), 507-532.
- Salheen, M. A., & Nitzsche, D. (2018). Investigating the impact of state aid on corporate performance: Evidence from the UK. *International Review of Financial Analysis*, 58, 235-245.
- Tolbert, P. S., & Hall, R. H. (2009). *Organizations: Structures, Processes, and Outcomes*. Pearson.
- Turzo, T., Marzi, G., Favino, C., & Terzani, S. (2022). Non-financial reporting research and practice: Lessons from the last decade. *Journal of Cleaner Production*, 345, 131154.
- Wilts, H., & O'Brien, M. (2019). A policy mix for resource efficiency in the EU: key instruments, challenges and research needs. *Ecological economics*, 155, 59-69.
- Επιτροπή, Ε. (2021). ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ της πρότασης ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού.
- Νεγκάκης, Χ. (2021). Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς Εξειδικευμένα Θέματα, 195-232.
- Καρβούνης, Π. (2018). Η πολιτική της κρατικής ενίσχυσης στην ΕΕ και η περίπτωση της Ελλάδας. *Επισκόπηση Οικονομικών Επιστημών*, 23, 11-26.
- Κούτρας, Ε. (2018). Η συμβολή της κρατικής ενίσχυσης στην αειφόρο ανάπτυξη. *Επιθεώρηση Οικονομικών Επιστημών*, 23, 27-46.
- Κωνσταντίνου, Ι. (2016). Κρατική Ενίσχυση και Συγκρούσεις Οικονομικών Συμφερόντων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. *Ελληνική Επιθεώρηση Δημοσίου Δικαίου*, 49, 371-400.
- Λειβαδίτης, Θ. (2015). Η Κρατική Ενίσχυση ως Όπλον Επιβίωσης σε Καιρούς Κρίσης: Το

Παράδειγμα της Ελληνικής Περίπτωσης. Νομική Βιβλιοθήκη, 3, 665-676.

Μαυρογιαννόπουλος, Χ., & Φασουλή, Χ. (2020). Επιπτώσεις της κρατικής ενίσχυσης στην ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση: Η περίπτωση της Ελλάδας. Οικονομικά Χρονικά, 69(2), 27-50.

Μιχελόπουλος, Χ., & Πετράκης, Π. (2019). Η κρατική ενίσχυση ως μέσο ανάπτυξης: Η ελληνική περίπτωση. Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, 153, 101-126.

Παπασπύρου, Ε., & Τσούμα, Μ. (2017). Λογιστική αντιμετώπιση της κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το διεθνές λογιστικό πρότυπο IAS 20. Λογιστική Έρευνα, 20, 103-125.

Σακκάς, Δ. (2015). Η διαχείριση της κρατικής ενίσχυσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νομική Βιβλιοθήκη, 8, 395-414.

Σπηλιώτης, Ι. (2016). Η συμβολή της κρατικής ενίσχυσης στην ανάπτυξη της βιομηχανικής πολιτικής στην Ελλάδα. Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, 146, 7-34.

Σταυρακάκης, Ν., & Σωτηριάδης, Μ. (2019). Κρατική ενίσχυση και αειφορία: Προκλήσεις και προοπτικές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, 152, 83-110.